

PROTOKÓŁ Z PRZEBIEGU
X POSIEDZENIA KOMITETU MONITORUJĄCEGO
PROGRAM OPERACYJNY WIEDZA EDUKACJA ROZWÓJ
13-14 WRZEŚNIA 2016 r., Kraków

W posiedzeniu Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój (KM PO WER) wzięło udział 88 osób: 24 przedstawicieli strony rządowej, 12 przedstawicieli strony samorządowej, 16 przedstawicieli partnerów społecznych, 3 przedstawicieli Komisji Europejskiej (KE) oraz 33 obserwatorów. Do głosowania uprawnionych było 41 osób (lista osób biorących udział w posiedzeniu KM PO WER stanowi załącznik nr 1 do protokołu).

Obradom przewodniczył **pan Paweł Chorąży** – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju (MR). Komisję Europejską reprezentowali: **pani Wallis Goelen, pan Jarosław Hawrysz oraz pani Joanna Charytonowicz** z Dyrekcji Generalnej ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego.

I dzień posiedzenia – wtorek, 13 września 2016 r.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MR) powitał uczestników posiedzenia oraz przedstawił zarys programu spotkania. Następnie oddał głos Wicemarszałkowi Województwa Małopolskiego, panu Stanisławowi Sorysowi.

Pan Stanisław Sorys (Wicemarszałek Województwa Małopolskiego) powitał zgromadzonych. Następnie wskazał, że samorząd województwa Małopolskiego od wielu lat intensywnie realizuje prace związane m.in. z aktywizacją społeczną, w szczególności ludzi młodych. Zwrócił uwagę na niski poziom bezrobocia zarówno w województwie małopolskim, jak i w samym Krakowie na tle średniej krajowej. Ponadto krótko omówił plany i wyzwania stojące przed samorządem województwa w związku z realizacją przyjętej polityki regionu.

Pani Wallis Goelen (Komisja Europejska) przedstawiła nową członkinię swojego zespołu panią Joannę Charytonowicz i zapowiedziała, że będzie to osoba, z którą współpracować będą zarówno Instytucje Zarządzające Programami Operacyjnymi, jak i Instytucje Zarządzające Regionalnymi Programami Operacyjnymi. Odnosząc się do prac prowadzonych od ostatniego posiedzenia Komitetu zwróciła uwagę na list wystosowany przez Komisję do władz polskich, w którym poruszone zostały kwestie związane z obowiązkiem wdrażania i poszanowania zasady dostępności w projektach finansowanych ze środków Unii Europejskiej. Wyraziła nadzieję, że Polska podejmie działania niezbędne do wdrożenia rekomendacji ujętych w ww. liście. Jednocześnie podkreśliła, że zdaje sobie sprawę z tego, że Ministerstwo Rozwoju jest świadome zobowiązań wynikających m.in. z zapisów art. 6 i 7 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 odnoszących się do przestrzegania prawa unijnego i krajowego (art. 6) oraz promowania równości mężczyzn i kobiet oraz niedyskryminacji (art. 7) oraz Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach ludzi z niepełnosprawnościami. Następnie wyraziła zadowolenie z odnotowania w Polsce najniższego od 25 lat poziom bezrobocia. Kontynuując swoją wypowiedź z aprobatą odniosła się do zaprezentowanej przez Wicemarszałka Sorysa polityki regionu. Ponadto wyraziła nadzieję, że w najbliższym czasie Komisja otrzyma od władz polskich ostateczną wersję Planu na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Jednocześnie zasygnalizowała gotowość Komisji do renegocjacji zapisów Umowy Partnerstwa oraz

Programów Operacyjnych, w celu możliwie maksymalnego rozwinięcia ww. Planu. Kończąc swoją wypowiedź zapowiedziała, że z uwagi na to, że Komisja pracuje obecnie nad kolejnym raportem krajowym dla Polski, który planuje opublikować w 2017 r. zintensyfikowany zostanie dialog polityczny z polskimi władzami.

Pan Paweł Choraży omówił kwestie organizacyjne i zapytał o uwagi do zaproponowanego porządku obrad.

Pan Jarosław Hawrysz (Komisja Europejska) odnosząc się do drugiego dnia posiedzenia zawnioskował o przesunięcie dyskusji dotyczącej obszaru edukacji (z uwzględnieniem punktu dotyczącego Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości) na przedpołudnie. Zgłoszony wniosek formalny uzasadnił stwierdzeniem, że pani Wallis Goelen chciałaby uczestniczyć w ww. dyskusji natomiast w drugiej połowie dnia będzie musiała opuścić spotkanie.

Pan Paweł Choraży zaakceptował zgłoszony wniosek. Następnie nawiązując do prezentacji dotyczącej stanu wdrażania Programu, która zostanie zaprezentowana w pierwszym dniu posiedzenia wskazał, że Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój jest prawdopodobnie najbardziej zaawansowanym ze wszystkich programów w obecnej perspektywie finansowej. Zauważył, że pomimo tego, że nie wszystkie wymagane kwoty zostały do tej pory certyfikowane, to już teraz można mówić o osiągnięciu przez Program celu n+3 na 2017 r. Podkreślił również, że PO WER jako jeden z nielicznych programów, które wdrażają Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych nie miał najmniejszego problemu z rozliczeniem zaliczki. W tym miejscu przypomniał, że w ubiegłym roku podjęto decyzję o zwiększeniu ww. zaliczki do 1/3 całej alokacji na działania związane z ww. inicjatywą pod warunkiem, że zostanie ona rozliczona do maja 2016 r. Nadmienił również, że dynamiczny spadek bezrobocia wśród osób młodych ma źródła nie tylko w bardzo silnym akcencie na aktywnych politykach rynku pracy, ale także w obecnym niżu demograficznym. Kontynuując swoją wypowiedź zwrócił uwagę, że w dalszym ciągu trwa dyskusja nt. wsparcia osób młodych w UE. Zasygnalizował, że program będzie w wielu krajach przedłużany ponieważ w dalszym ciągu jest to główny problem rynku pracy. Odnosząc się do zmian w Umowie Partnerstwa (UP) oraz Programie Operacyjnym (OP) wyjaśnił, że w ww. zakresie odbyły się już wstępne rozmowy z Komisją. Szczegóły dotyczące poczynionych ustaleń zostaną przedstawione na kolejnym posiedzeniu Komitetu. Następnie zachęcił uczestników posiedzenia do czynnego udziału w konsultacjach i spotkaniach dotyczących Planu i Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, tj. m.in. konsultacjach dotyczących wymiaru społecznego w SOR (16 września br.), Komitecie ds. Umowy Partnerstwa (29-30 września br.), w trakcie którego omówione zostaną zmiany UP w kontekście SOR oraz innych konferencjach tematycznych organizowanych w poszczególnych województwach. Odnosząc się do rekordowo niskiego poziomu bezrobocia w Polsce zasygnalizował, że mimo że jest to zmiana duża i głęboka, to jest ona również bardzo nierównomierna, gdyż w Polsce w dalszym ciągu można znaleźć powiaty z poziomem bezrobocia przewyższającym 20%. Stwierdził, że uwrażliwienie terytorialne interwencji powinno być elementem wspomnianego pakietu zmian i istotnym elementem dyskusji z Komisją. Przechodząc do kwestii związanych z powołaniem grupy roboczej ds. efektywności Programu wyjaśnił z czego wynika potrzeba powoływania ww. grup przy Komitetach Monitorujących poszczególne programy oraz jaki jest ich główny cel. Następnie wspomnił, że w podpisie wicepremiera znajdują się nowe wytyczne kwalifikowalności. Zmiany w ww. dokumencie dotyczą m.in. ujednolicenia i wyrównywania progów w Programach (poziom, na którym przeprowadza się rozeznanie rynku), ujednolicenia kwestii związanych z zastosowaniem procedury konkurencyjności oraz kosztów pośrednich. Jednocześnie zapowiedział, że jeśli okaże się to konieczne na początku przyszłego roku dojdzie do kolejnej zmiany wytycznych. Ponadto wskazał, że obecnie ruszają zmiany dotyczące wytycznych wyboru projektów a w ślad za nimi również zmiany w ustawie wdrożeniowej. Wyjaśnił, że główną ideą zmian było wprowadzenie rozwiązań, które uproszczą beneficjentom podejmowanie działań, niestety z dotychczasowych doświadczeń instytucji wynika, że proponowane zmiany nie są satysfakcjonujące dla żadnej ze stron. Tym samym Instytucja Zarządzająca widzi dalszą potrzebę dyskusji na temat tego co, w jakim zakresie i dla kogo należy zmieniać i upraszczać. W opinii

Przewodniczącemu problemem jest również stan zaawansowania poszczególnych programów, gdyż niektóre z nich wiążą uproszczenia wyłącznie z procesem wyboru projektów, nie zaś z samym wdrażaniem. Ponadto dla wielu beneficjentów trudność samą w sobie stanowi to, że w obecnej perspektywie nie ma projektów prostych, a to na co mogli otrzymać pieniądze w poprzedniej perspektywie, często nie pokrywa się z tym, na co mogą otrzymać je obecnie. Mając na względzie powyższe Przewodniczący obiecał, że zarówno przy okazji kolejnych posiedzeń Komitetu, jak i innych spotkań, Instytucja Zarządzająca będzie na bieżąco informowała o postępach prowadzonych prac. Następnie zapowiedział, że pierwszy pakiet zmian zostanie zaprezentowany w dniu jutrzejszym i będzie dotyczył sposobu składania wniosków (stopniowe przejście na całkowite składanie wniosków w wersji elektronicznej) oraz zmiany kryteriów formalnych (ocena formalna będzie tożsama z kliknięciem i przesłaniem wniosku w systemie).

Przyjęty porządek obrad:

1. Zmiana Regulaminu KM PO WER oraz powołanie Grupy roboczej ds. efektywności PO WER
 2. Stan wdrażania PO WER
 3. Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Osi V PO WER w zakresie kompetencji MZ
 4. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2016 rok oraz Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Działania 2.17 PO WER (MS)
 5. Roczne Plany Działania na 2017 rok oraz zmiana Roczno Planu Działania na 2016 rok dla Osi I PO WER
 6. Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Działania 2.19 PO WER (MR)
 7. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2016 rok oraz Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji MRPiS
 8. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2016 rok oraz Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Osi III PO WER w zakresie kompetencji NCBiR
 9. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2016 rok oraz Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji MEN
 10. Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji PARP
 11. Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Działania 2.16 PO WER (KPRM)
 12. Zmiany w Rocznych Planach Działania na 2016 rok dla Działań 4.1 i 4.3 PO WER oraz Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Działania 4.2 PO WER
 13. Pilotaż nowego sposobu oceny merytorycznej wniosków o dofinansowanie w konkursach w Osi IV PO WER
 14. Prezentacja projektu pt. *Akademia Rozwoju Ekonomii Społecznej*
 15. Sprawy różne
- 1. Zmiana Regulaminu KM PO WER oraz powołanie Grupy roboczej ds. efektywności PO WER**

Pani Krystyna Piechocka (DZF, MR) omówiła ww. punkt w części dotyczącej Regulaminu KM PO WER (prezentacja stanowi załącznik nr 2 do protokołu).

Pani Dorota Korczyńska (Związek Województw RP) w odniesieniu do rodzaju informacji jakie należy przekazać do Sekretariatu Komitetu w związku ze zmianą reprezentacji danego podmiotu zawnioskowała o wykreślenie z § 2 pkt 4, lit. a Regulaminu KM PO WER obowiązku uzasadnienia powodu dokonywanej zmiany. Zgłoszony wniosek uargumentowała stwierdzeniem, że powód

odwołania danej osoby z pełnionej funkcji jest sprawą indywidualną danego podmiotu i nie należy wymagać jego uzasadniania.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MR) zaproponował przyjęcie zgłoszonej zmiany jako autopoprawki.

Pan Bogdan Bienieć (Związek Miast Polskich) w nawiązaniu do kwestii refundacji kosztów przejazdu zawnioskował o dopisanie do § 8 pkt 5, lit. a zdania: „*Instytucja Zarządzająca PO WER może dopuścić także refundowanie kosztów przejazdu innymi środkami niż wymienione wyżej*”. Zgłoszony wniosek uzasadnił stwierdzeniem, że V posiedzenie KM PO WER (Janów Podlaski) zorganizowano w miejscu, do którego nie docierały żadne środki komunikacji miejskiej. W opinii pana Bieńki wprowadzenie ww. zapisu umożliwi uniknięcie w przyszłości, w przypadku analogicznych sytuacji problemów z rozliczaniem kosztów dojazdu.

Pan Paweł Chorąży wystąpił z propozycją, że Instytucja Zarządzająca w trybie autopoprawki zaproponuje zmiany, które umożliwią uczestnikom posiedzeń m.in. korzystanie z innych środków lokomocji niż komunikacja publiczna. Następnie zaproponował przejście do procedury głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie zmian w Regulaminie Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 wraz z zaproponowanymi zmianami. W głosowaniu wzięło udział 38 osób. Za przyjęciem uchwały opowiedzieli się wszyscy głosujący. Tym samym uchwała została podjęta.

Pani Krystyna Piechocka omówiła kwestie związane z powołaniem Grupy roboczej do spraw efektywności PO WER (prezentacja stanowi załącznik nr 2 do protokołu).

Ze względu na brak uwag do omawianego punktu **Pan Paweł Chorąży** zaproponował przejście do procedury głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie powołania Grupy roboczej do spraw efektywności PO WER. W głosowaniu wzięło udział 38 osób, z czego 37 osób było za przyjęciem uchwały, a 1 osoba za jej odrzucaniem. Tym samym uchwała została przyjęta.

Pan Piotr Krasuski (DZF, MR) podziękował za powierzenie mu przewodniczenia pracom grupy oraz ponowił zaproszenie do zgłaszania się do jej składu. Następnie zapowiedział, że w przeciągu dwóch tygodni, w Warszawie zorganizowane zostanie pierwsze posiedzenie grupy, w trakcie którego przyjęty zostanie m.in. regulamin oraz zakres prac grupy. Zasygnalizował, że w trakcie posiedzenia rozważane będzie podzielenie gremium na mniejsze zespoły tematyczne, które będą zajmowały się poszczególnymi obszarami. Jednocześnie wskazał, że dyskusja będzie dotyczyła również sposobu usprawnienia procesu podejmowania decyzji przez Komitet Monitorujący.

2. Stan wdrażania PO WER

Pan Łukasz Mikulec (DZF, MR) przedstawił aktualny stan wdrażania Programu (prezentacja stanowi załącznik nr 3 do protokołu).

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MR) stwierdził, że zdecydowana większość wpisanych w ramy wykonania wartości i wskaźników nie budzi obaw Instytucji Zarządzającej (IZ) PO WER pod względem ich finalnej realizacji. Wskazał, że najistotniejszymi elementami Programu są Osie I - *Osoby młode na rynku pracy* i III – *Szkolnictwo wyższe dla gospodarki i rozwoju*. Przy czym Oś I ze względu na stan zaawansowania nie budzi niepokoju, natomiast Oś III wprost przeciwnie. Zasygnalizował, że z uwagi na to, że wykorzystuje ona ponad 1 mld 300 mln euro alokacji (ok. 1/4 całości wartości w Programie) pozostanie pod szczególnym nadzorem IZ. Odnosząc się do Osi IV – *Innowacje społeczne i współpraca ponadnarodowa* – wskazał, że mimo że jest ona realizowana na poziomie zgodnym z oczekiwaniami, to posiada pewne elementy wymagające dopracowania (konkurs Centrum Projektów Europejskich). Następnie przypomniał, że zgodnie z porozumieniem IZ PO WER ma prawo do proponowania przesunięć środków z instytucji, które nie realizują zasady n+3 do pozostałych instytucji - za udzieloną w formie uchwały zgodą Komitetu w przypadku przesunięć pomiędzy priorytetami, gdzie funkcjonuje jedna Instytucja Pośrednicząca (IP) i bez zgody KM z uwzględnieniem

wcześniejszy konsultacji w przypadku większej ilości IP w danym priorytecie. Tym samym, opierając się na doświadczeniach z minionej perspektywy IZ zamierza korzystać z mechanizmu, który już raz się sprawdził.

Pani Wallis Goelen (Komisja Europejska) pogratulowała Przewodniczącemu osiągniętego przez Program poziomu kontraktacji (powyżej 20%, co stanowi 1/5 alokacji dla PO WER). Jednocześnie przyłączyła się do stanowiska Ministra w zakresie Osi III.

3. Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Osi V PO WER w zakresie kompetencji MZ

Pan Paweł Zdun (DZF, MR) omówił Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Osi V PO WER w zakresie kompetencji MZ (prezentacja stanowi załącznik nr 4 do protokołu).

Pan Jarosław Komża (Związek Powiatów Polskich) stwierdził, że z uwagi na to, że 8 konkursów na wdrażanie działań z programów profilaktycznych o różnych specjalnościach (Działanie 5.1) opracowane zostało według jednego wzorca, to można rozpatrywać je łącznie. Następnie zauważył, że treść wskaźnika rezultatu nr 2 pokrywa się niemalże w 100% z treścią wskaźnika produktu. Przy czym, w obu przypadkach wskazano różne wartości docelowe. W związku z powyższym poprosił o wyjaśnienie różnicy pomiędzy ww. wskaźnikami oraz wskazanie powodu, dla którego przypisano im określone wartości. Kontynuując swoją wypowiedź w odniesieniu do ustaleń z Komitetu Monitorującego ds. zdrowia poprosił o komentarz w zakresie nakładania się na siebie działań wdrożonych w ramach programów profilaktycznych ogólnopolskich z działaniami wdrażanymi w ramach programów profilaktycznych regionalnych. Podkreślając skalę i poziom specjalizacji konkursów zauważył, że niektóre z nich zostały rozbite na pojedyncze fiszki dotyczące tych samych pakietów. Mając na względzie powyższe poprosił o wyjaśnienie powodu takiego działania. Następnie podając za przykład kardiologię zwrócił uwagę, że wyróżniono tam 3 konkursy (kardiologia ogólna, miażdżyca tętnic, nadciśnienie tętnicze) na łączną kwotę 40 mln zł, podczas gdy w jego opinii mogłyby one stanowić elementy jednego ogólnego konkursu. Przechodząc do kolejnego pytania poprosił o wyjaśnienie, czy wszystkie konkursy odnoszące się do wdrażania działań profilaktycznych dotyczą współdziałania 3 środowisk – instytutu/ uczelni badawczej wysokiej specjalizacji ze szpitalami mającymi odpowiedni zakres kontraktu z funduszem oraz reprezentacją branżową podstawowej opieki zdrowotnej. Kończąc swoją wypowiedź poprosił o wskazanie, czy do szpitalnictwa ogólnego włączają się również szpitale powiatowe.

Pan Piotr Krasuski (DZF, MR) w pierwszej kolejności wyjaśnił, że konstrukcja wskaźników została określona w Programie. Przy czym wskaźnik produktu odnosi się do liczby osób, które wzięły udział w szkoleniu (zostały objęte wsparciem) natomiast wskaźnik rezultatu określa liczbę osób, które w wyniku szkolenia podniosły swoje kompetencje (zakończyły udział w szkoleniu). Tym samym, różnica pomiędzy wartościami docelowymi wskaźników wynika z tego, że liczba osób, które podniosły swoje kompetencje w wyniku szkolenia jest mniejsza od liczby osób, które do niego przystąpiły. Przechodząc do kwestii komentarza związanego z nakładaniem się na siebie działań, jednostek chorobowych pomiędzy programami profilaktycznymi realizowanymi w Programie i w Regionalnych Programach Operacyjnych (RPO) wskazał, że tego rodzaju sytuacja nie powinna mieć miejsca. Jednocześnie zauważył, że w ramach PO WER zdefiniowano 15 jednostek chorobowych, dla których zostaną opracowane i pilotażowo wdrożone programy profilaktyczne. W sytuacji, w której pilotaże odniosą sukces, tj. potwierdzona zostanie skuteczność programów profilaktycznych, zostaną one stopniowo włączone do wytycznych w taki sposób, żeby regiony, które zdecydują się na realizację danego programu nie musiały tworzyć go od podstaw, tylko mogły skorzystać z wypracowanego wzorca. Następnie zasygnalizował, że od wskazanej reguły mogą zdarzyć się odstępstwa, w przypadku gdy RPO w wyniku negocjacji z Komisją zagwarantował sobie, że dana jednostka chorobowa została zdefiniowana w treści programu i dla niej IZ RPO opracuje program profilaktyczny. Zapowiedział, że każdy tego rodzaju przypadek zostanie rozpatrzony indywidualnie, aby stworzyć demarkację pomiędzy tym, co będzie opracowywane na poziomie krajowym i tym, co pozostanie na poziomie regionalnym. Wskazał przy tym, że wszystkie fiszki zarówno w programie krajowym, jak

i w programach regionalnych będą przechodziły przez akceptację Komitetu Sterującego do spraw koordynacji interwencji EFSI w sektorze ochrony zdrowia. Następnie przyznał, że IZ PO WER powzięła informację na temat kilku tego rodzaju przypadków (Wielkopolska - działania w zakresie chorób nowotworowych układu trawiennego), jednakże w dalszym ciągu są to przypadki incydentalne. Przechodząc do pytania dotyczącego 3 konkursów w zakresie kardiologii wskazał, że w opinii IZ PO WER tego typu działań nie należy ze sobą łączyć ponieważ są one skierowane względem innych jednostek chorobowych. Podkreślił, że każdy program profilaktyczny odnosi się do badań o charakterze przesiewowym w zakresie diagnozowania innych jednostek, co powoduje, że trudno byłoby ująć je wszystkie w jednym konkursie. Powyższe mogłoby spowodować, że wszystkie wnioski dotyczyłyby jednej jednostki chorobowej, a inne jednostki istotne z punktu widzenia polityki zdrowotnej nie zostałyby pokryte w konkursach. Następnie poprosił przedstawiciela Ministerstwa Zdrowia o bardziej szczegółowe wyjaśnienia w tym zakresie, oraz odniesienie się do pytania dotyczącego szpitali powiatowych.

Pan Krzysztof Górski (Ministerstwo Zdrowia) odnosząc się do pytania dotyczącego szpitali powiatowych wyjaśnił, że możliwość włączenia ich w prowadzone działania (jako kanału dotarcia z ofertą profilaktyczną) jest zależna od zapisów danego programu profilaktycznego. Wskazał, że tego rodzaju rozwiązanie przewiduje m.in. program profilaktyczny dotyczący nowotworów szyi i głowy. Następnie zauważył, że głównym celem programów profilaktycznych wdrażanych w ramach PO WER jest dostarczanie wyspecjalizowanym ośrodkom narzędzi do współpracy z lekarzami podstawowej opieki zdrowotnej (POZ), gdyż to oni są głównym dostawcą usług profilaktycznych w ramach projektów, które będą wdrażane. Jednocześnie wskazał, że w merytorycznie uzasadnionych przypadkach angażowanie szpitali ogólnych (powiatowych) w dany program profilaktyczny jest brane pod uwagę, jednakże wyłącznie jako jedna z alternatyw, ponieważ główny nacisk kładziony jest na współpracę lekarzy POZ z wyspecjalizowanymi ośrodkami. Przechodząc do kwestii podziału zagadnień kardiologicznych na poszczególne grupy chorób wyjaśnił, że taką rekomendację wydała działająca przy Ministrze Zdrowia rada naukowa. Rekomendacja została zatwierdzona zrealizowanym przez Ministerstwo Zdrowia badaniem ewaluacyjnym. Następnie zwrócił uwagę, że wyodrębnienie poszczególnych programów profilaktycznych gwarantuje, że wybrane jednostki chorobowe będą realizowane, co w przypadku ich grupowania mogłoby być co najmniej utrudnione.

Pani Iwona Zawadzka (Konfederacja Lewiatan) odnosząc się do fiszek konkursów w Działaniu 5.1 zawnioskowała o zwiększenie wagi kryterium premiującego nr 2 (partnerstwo z partnerem społecznym reprezentującym interesy i zrzeszającym podmioty świadczące usługi w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej) z 5 do 10 punktów. Wniosek uzasadniła stwierdzeniem, że konstrukcja fiszki, w tym m.in. treść kryterium dostępu nr 2 (projekt przewiduje nawiązanie współpracy pomiędzy projektodawcą a min. 40 podmiotami świadczącymi usługi podstawowej opieki zdrowotnej w zakresie działań profilaktycznych objętych programem) wskazuje, że partnerstwo z partnerem społecznym wpisuje się w konkurs. Tym samym, nie znalazła uzasadnienia dla obniżenia punktacji dla partnerów społecznych zwłaszcza w sytuacji, w której organizacje pozarządowe mogą otrzymać za realizację wskazanego kryterium premiującego 10 punktów. Przechodząc do uwag dotyczących fiszki konkursu pt. *Jakość w podstawowej opiece zdrowotnej* (Działanie 5.2) w pierwszej kolejności zwróciła uwagę, że w kryterium dostępu nr 4 jako projektodawcę wskazano podmiot leczniczy. Mając na względzie powyższe zawnioskowała o zastąpienie podmiotu leczniczego, partnerem społecznym. Wyjaśniła, że zachodzi uzasadniona obawa, że z uwagi na to, że w ramach konkursu wsparciem należy objąć co najmniej 10 podmiotów leczniczych (kryterium dostępu nr 2) i każdy z tych podmiotów powinien otrzymać 60 tys. zł, to tak małe podmioty mogą mieć problem z łączeniem się w partnerstwa, a w konsekwencji z realizowaniem i późniejszym rozliczeniem projektów. W opinii pani Zawadzkiej, to że partnerzy społeczni zrzeszają tego typu jednostki przemawia za tym, że powinni pełnić rolę projektodawcy w miejsce podmiotu leczniczego. Kontynuując swoją wypowiedź w odniesieniu do kryterium dostępu nr 1 (część dot. opracowania i wdrożenia narzędzi współpracy lekarzy POZ ze specjalistami z Ambulatoryjnej Opieki Specjalistycznej (AOS)) zwróciła uwagę, że Narodowy Fundusz Zdrowia (NFZ) realizuje obecnie projekt pozakonkursowy dotyczący opracowania modeli opieki

koordynowanej w tym m.in. modelu zakładającego współpracę pomiędzy lekarzami POZ i specjalistami z AOS. Tym samym, zaproponowała powielenie rozwiązania z ww. konkursu. Następnie zapytała, czy w ramach konkursu możliwe będzie zakupienie środków trwałych (w ramach cross financingu), które wsparłyby proces edukacji uczestników.

Pan Krzysztof Górski podtrzymał dotychczasowe stanowisko Ministerstwa Zdrowia w zakresie wagi kryterium premiującego nr 2 (Działanie 5.1). Wyjaśnił, że jego obecna waga wypracowana została w oparciu o dotychczasowe doświadczenia instytucji oraz konsultacje prowadzone w ramach seminariów realizowanych w projekcie mającym na celu opracowanie programów polityki zdrowotnej. Podkreślił, że MZ jest świadome aktywności organizacji zrzeszających lekarzy POZ i w celu ich wsparcia stworzyło ww. kryterium premiujące. Jednocześnie zwrócił uwagę, że poprzez wzmocnienie punktacji organizacji pozarządowych Ministerstwo Zdrowia chciało wesprzeć partnerstwa organizacji pacjenckich. Odnosząc się do wniosku o zmianę projektodawcy z podmiotu leczniczego na partnera społecznego (kryterium dostępu nr 4, Działanie 5.2) wyraził sprzeciw dla zgłoszonej propozycji. Stanowisko Ministerstwa uzasadnił stwierdzeniem, że podmioty lecznicze dobrze radzą sobie w roli projektodawców, co pokazuje m.in. konkurs dotyczący dziennych domów opieki medycznej. Kontynuując swoją wypowiedź wskazał, że realizowany przez NFZ konkurs jest co prawda komplementarny z ideą opieki koordynowanej, ale w przypadku projektu pozakonkursowego, to Ministerstwo Zdrowia narzuca pewne rozwiązania systemowe. Następnie wyjaśnił, że omawiany konkurs ma umożliwić przeprowadzenie inicjatyw oddolnych, które są realizowane przez podmioty lecznicze.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MR) w celu rozstrzygnięcia sporu zaproponował przegłosowanie ww. propozycji.

Pani Elżbieta Wielg (NSZZ Solidarność) wyraziła zdziwienie argumentacją przedstawiciela Ministerstwa Zdrowia w zakresie wniosku dotyczącego kryterium premiującego nr 2 (Działanie 5.1). Zauważyła, że w sytuacji, w której za partnerstwo z partnerem społecznym otrzymuje się 5 punktów, natomiast za partnerstwo z partnerem spoza administracji 10 punktów, to partnerzy spoza administracji stoją z góry na przegranej pozycji i są de facto karani za swoją aktywność. Następnie wyjaśniła, że ujednolicenie punktacji ma służyć temu, żeby projektodawca, który uzna, że chciałby realizować projekt w partnerstwie wybrał ten rodzaj partnerstwa, który bardziej mu odpowiada, a nie ten, za który otrzyma więcej punktów premiujących.

Pan Krzysztof Górski zapewnił, że partnerzy społeczni nie są dyskryminowani. Następnie wyjaśnił, że w tym konkursie kryteria premiujące umożliwiają profilowanie modelu współpracy, który jest niezbędny do osiągnięcia założeń konkursu. Tym samym, pottrzymał stanowisko instytucji w zakresie zróżnicowania punktacji kryteriów premiujących.

Pan Paweł Chorąży zauważył, że kryteria premiujące się różnią. Kryterium premiujące nr 1 przewiduje partnerstwo z co najmniej jedną organizacją pozarządową, która w ostatnich 2 latach przed złożeniem wniosku o dofinansowanie projektu prowadziła działania związane z edukacją prozdrowotną dotyczącą nowotworów płuc. Natomiast kryterium premiujące nr 2 przewiduje partnerstwo z partnerem społecznym (zgodnie z definicją zawartą w PO WER) reprezentującym interesy i zrzeszającym podmioty świadczące usługi w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej. Mając na względzie powyższe zaproponował, aby kryterium premiujące nr 1 rozszerzyć o zapis: „lub partnerem społecznym (zgodnie z definicją zawartą w PO WER)”. Podkreślił przy tym, że w przypadku ww. kryteriów jest mowa o dwóch różnych zakresach i funkcjach tych działań – prowadzeniu działań merytorycznych i zrzeszaniu się.

Pan Krzysztof Górski poprosił o wyjaśnienie, czy chodzi o połączenie obu kryteriów.

Pan Paweł Chorąży wyjaśnił, że chodzi o uzupełnienie kryterium premiującego nr 1 poprzez dodanie zapisu: „lub partnerem społecznym (zgodnie z definicją zawartą w PO WER)”.

Pan Krzysztof Górski zauważył, że treść kryteriów jest zgodna z rekomendacjami Komitetu Sterującego. Tym samym zaproponował poddanie pod głosowanie pierwotnej wersji kryteriów.

Pan Zygmunt Mierzejewski (Forum Związków Zawodowych) wskazał, że partnerzy społeczni zgadzają się z propozycją Przewodniczącego. Następnie zaapelował do członków Komitetu o poparcie ww. rozwiązania w głosowaniu.

Pan Paweł Chorąży wystąpił z propozycją przegłosowania poprawek zgłoszonych w trakcie dyskusji. W pierwszej kolejności zaproponował przejście do procedury głosowania nad przyjęciem poprawki w zakresie zwiększenia wagi kryterium premiującego nr 2, z 5 do 10 punktów premiujących we wszystkich 8 konkursach (Działanie 5.1). W głosowaniu wzięło udział 37 osób, z czego 15 osób było za przyjęciem poprawki, 16 za jej odrzuceniem, a 6 osób wstrzymało się od głosu. Tym samym poprawka została odrzucona. Następnie zaproponował przegłosowanie poprawki dotyczącej fiszki konkursu pt. *„Jakość w podstawowej opiece zdrowotnej”* (Działanie 5.2), tj. uwzględnienia w kryterium dostępu nr 4, jako uprawnionych wnioskodawców również partnerów społecznych. W głosowaniu wzięło udział 36 osób, z czego 18 osób opowiedziało się za przyjęciem poprawki, 10 osób za jej odrzuceniem, a pozostałe 8 osób wstrzymało się od głosu. Tym samym, poprawka została przyjęta. Kontynuując swoją wypowiedź zaproponował przegłosowanie poprawki dotyczącej kryterium premiującego nr 1 (8 konkursów w Działaniu 5.1), tj.: uzupełnienia dotychczasowych zapisów poprzez dodanie po słowach: *„(...) z co najmniej jedną organizacją pozarządową”*, sformułowania: *„lub partnerem społecznym (zgodnie z definicją zawartą w PO WER)”*. W głosowaniu wzięły udział 32 osoby, z czego 25 osób było za przyjęciem poprawki, 4 osoby za jej odrzuceniem, a 3 osoby wstrzymały się od głosu. Tym samym, poprawka została przyjęta. Podsumowując przebieg głosowań wskazał, że dwie z postulowanych poprawek zostały przyjęte, zaś jedna odrzucona.

Pan Jarosław Hawrysz (Komisja Europejska) wskazał, że Komisja nie ma zastrzeżeń w zakresie 8 konkursów dotyczących programów profilaktycznych. Odnosząc się do fiszki Działania 5.2 zaproponował, aby w kryterium dostępu nr 1 nałożyć na projektodawców obowiązek monitorowania działań, które zostały tam zaproponowane. Następnie doprecyzował, że chodzi o to, aby projektodawcy z góry określali do czego i w jakim zakresie się zobowiązują. Powyższe, w opinii Komisji, pozwoli uzyskać pełen obraz kompleksowości działań, które będą realizowane w tym obszarze. Przechodząc do fiszki konkursu pt. *„Monoprofilowe Centra Symulacji Medycznej w zakresie kształcenia pielęgniarek i / lub położnych”* (Działanie 5.3) poprosił, aby przed przystąpieniem do głosowania nad ww. projektem ustalić m.in.: jakie działania naprawcze zostały podjęte w kwestiach zawartych w raporcie dotyczącym kształcenia i przygotowania zawodowego kadr medycznych, który został upubliczniony przez Najwyższą Izbę Kontroli (NIK) w lutym bieżącego roku, w jaki sposób zostały one zrealizowane i które ryzyka wskazane przez NIK zostaną wykluczone na etapie realizacji tego konkursu. Następnie w odniesieniu do fiszki konkursu pt. *„Pielęgniarskie kompetencje zamawiane”* (Działanie 5.3) zarekomendował, żeby z kryterium dostępu nr 2 wyodrębnić kwestie związane z europejskimi ramami jakości staży i przenieść je do odrębnego kryterium, jako wymogu formalnego do spełnienia. W opinii Komisji nie może dojść do sytuacji, w której staże finansowane ze środków unijnych nie będą spełniały ww. wymogów. Jednocześnie wskazał, że premiowanie tego zakresu (kryterium premiujące nr 1) nie ma uzasadnienia, gdyż powinien to być wymóg bezwzględny. Kolejna uwaga w zakresie omawianej fiszki konkursu dotyczyła kryterium premiującego nr 3 odnoszącego się do poziomu efektywności zatrudnieniowej w podmiotach leczniczych, absolwentów studiów na kierunku pielęgniarstwo i położnictwo. W opinii Komisji, z uwagi na to, że ok. 50% pielęgniarek, które kończą kształcenie na ww. kierunkach uzyskuje zatrudnienie, premiowanie ww. aspektów powinno zaczynać się powyżej 50%. Następnie pan Hawrysz omówił uwagi Komisji i poprosił o wyjaśnienia w zakresie fiszki konkursu pt. *„Szkolenia dla kadr medycznych w ramach Programu kompleksowej ochrony zdrowia prokreacyjnego w Polsce w latach 2016-2020”* (Działanie 5.4).

Pani Wallis Goelen (Komisja Europejska) odnosząc się do fiszki konkursu dotyczącej ochrony zdrowia prokreacyjnego (Działanie 5.4) zgłosiła wątpliwość w zakresie jej kompatybilności z celami

Europejskiego Funduszu Społecznego. Następnie poprosiła o uargumentowanie wpływu jaki projekty dotyczące ochrony zdrowia prokreacyjnego mają na funkcjonowanie rynku pracy.

Pan Paweł Chorąży wyjaśnił, że celem szczegółowym w Programie jest rozwój kompetencji zawodowych i kwalifikacji kadr medycznych odpowiadających na potrzeby epidemiologiczno-demograficzne. Tym samym, kwestie związane ze zdrowiem prokreacyjnym odnoszą się wprost do zidentyfikowanych potrzeb demograficznych.

Pan Krzysztof Górski odnosząc się do kryterium dostępu nr 1 (Działanie 5.2) poprosił o pozostawienie wskaźnika w obecnym brzmieniu. Prośbę umotywował stwierdzeniem, że dokonanie zaproponowanej przez Komisję zmiany spowoduje, że każdy projekt będzie posiadał odrębne wskaźniki, co utrudni ich porównywanie. Następnie wskazał, że zarówno na etapie realizacji wyłonionych w konkursie projektów, jak również po ich zakończeniu planowane jest przeprowadzenie ewaluacji weryfikującej wnioskowane kwestie. Podkreślił, że beneficjenci posługują się wskaźnikami zaproponowanymi w Programie tym samym, próba modyfikacji wskaźnika może okazać się problematyczna na etapie oceniania spełnienia tego kryterium w konkursie. W opinii pana Górskiego, powyższe może doprowadzić do sytuacji, w której wiele wartościowych elementów zostanie odrzuconych. Zauważył również, że odpowiednie zaprojektowanie wskaźników jest elementem oceny merytorycznej, nie zaś przepuszczającym dany program dalej. Przechodząc do uwagi odnoszącej się do kryterium dostępu nr 2 w fiszce konkursu pt. *„Pielęgniarskie kompetencje zamawiane”* (Działanie 5.3) wskazał, że zostanie ona uwzględniona poprzez dopisanie do punktu dotyczącego dostosowania jakości warunków i zasad odbywania obowiązkowych praktyk zawodowych, że jest to zadanie obligatoryjne. Następnie wskazał, że w tym samym konkursie uwzględniona zostanie także uwaga odnosząca się do kryterium premiującego nr 3, tj. premiowane będą projekty, które przewidują min. 50% aktywność zatrudnieniową. Kontynuując swoją wypowiedź w nawiązaniu do uwagi zgłoszonej do fiszki konkursu pt. *„Monoprofilowe Centra Symulacji Medycznej w zakresie kształcenia pielęgniarek i / lub położnych”* (Działanie 5.3) podkreślił, że zaplanowany na przyszły rok konkurs będzie dotyczył kształcenia pielęgniarek i położnych w ramach monoprofilowych Centrów Symulacji Medycznej (CSM). Wyjaśnił, że w systemie kształcenia pielęgniarek i położnych nie zachodziły zmiany mające na celu likwidację stażu (ww. zmiany dotyczyły systemu kształcenia lekarzy). Następnie wskazał, że wieloprofilowe centra symulacji dedykowane lekarzom, lekarzom denty stom, pielęgniarkom i położnym realizowano w oparciu o konkurs w 2015 r. Przywołany konkurs stanowił odpowiedź na uwagi NIK zawarte w raporcie, tj. m.in. nieprzygotowanie, konieczność wsparcia uczelni kształcących na kierunkach medycznych w zakresie dostosowania infrastruktury oraz wykorzystanie kadr, które będą prowadziły zajęcia w zakresie symulacji medycznej. Podkreślił, że raport powstał w momencie uruchamiania przez Ministerstwo Zdrowia 12 projektów, które na dzień dzisiejszy są bardzo zaawansowane i w niedługim czasie przyczynią się do otworzenia pierwszych CSM. Tym samym, rekomendacje wynikające z raportu NIK zostały przeanalizowane i wdrożone. W tym miejscu nadmienił, że MZ zmieniło swoje dotychczasowe podejście w kwestii stażu podyplomowego. Projekt ustawy przywracającej (zgodnie z sugestią NIK) ww. staż jest obecnie procedowany w sejmie. Następnie wskazał, że kształcenie praktyczne na kierunkach medycznych będzie odbywało się w warunkach klinicznych bezpośrednio na oddziałach podczas stażu oraz w warunkach symulowanych i temu właśnie ma służyć wsparcie uczelni w tworzeniu i rozwoju CSM. Kontynuując swoją wypowiedź w kontekście fiszki konkursu pt. *„Szkozenia dla kadr medycznych w ramach Programu kompleksowej ochrony zdrowia prokreacyjnego w Polsce w latach 2016-2020”* (Działanie 5.4) wskazał, że MZ przeanalizuje uwagi Komisji i powróci z ww. fiszką na kolejnym posiedzeniu Komitetu.

Pani Wallis Goelen podziękowała za przekazane wyjaśnienia. Następnie z uwagi na liczne wątpliwości związane z fiszką dotyczącą ochrony zdrowia prokreacyjnego poparła wniosek o przełożenie dyskusji na jej temat na kolejne posiedzenie Komitetu.

Pan Jarosław Hawrysz podziękował przedstawicielowi MZ za dotychczasowe wyjaśnienia, po czym zwrócił się z prośbą o odniesienie do kwestii związanej z nadzorem sprawowanym nad jakością

kształcenia. Podkreślił, że Komisja jest zainteresowana wszystkimi działaniami naprawczymi, które zostały zrealizowane w odniesieniu do raportu NIK.

Pan Paweł Chorąży podsumowując dotychczasową dyskusję w odniesieniu do fiszki konkursu pt. „*Pielęgniarskie kompetencje zamawiane*” (Działanie 5.3) wskazał na dwie zmiany w kryteriach. Pierwsza zmiana (kryterium dostępu nr 2) polegała na dopisaniu do punktu dotyczącego dostosowania jakości warunków i zasad odbywania obowiązkowych praktyk zawodowych, że jest to zadanie obligatoryjne. Druga zmiana (kryterium premiujące nr 3) polegała na zwiększeniu efektywności zatrudnieniowej, tj. premiowaniu projektów, które przewidują min. 50% aktywność zatrudnieniową. Kontynuując swoją wypowiedź zatwierdził wyłączenie z obrad fiszki konkursu pt. „*Szkolenia dla kadr medycznych w ramach Programu kompleksowej ochrony zdrowia prokreacyjnego w Polsce w latach 2016-2020*” (Działanie 5.4). Następnie zaproponował przejście do procedury głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Rocznym Planie Działania na 2017 rok dla V Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020, opracowanym przez Ministerstwo Zdrowia wraz z omówionymi i przegłosowanymi poprawkami oraz wyłączeniem z procedury głosowania fiszki projektu dla Działania 5.4. W głosowaniu wzięło udział 36 osób, z czego 34 osoby były za przyjęciem uchwały, a 2 osoby za jej odrzuceniem. Tym samym uchwała z uwzględnieniem poprawek i wyłączeń została podjęta.

4. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2016 rok oraz Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Działania 2.17 PO WER (MS)

Pani Dorota Bortnowska (DZF, MR) omówiła ww. punkt w części dotyczącej zmian w Rocznym Planie Działania na 2016 r. dla Działania 2.17 PO WER (prezentacja stanowi załącznik nr 5 do protokołu).

Pani Joanna Charytonowicz (Komisja Europejska) odnosząc się do projektów pozakonkursowych Ministerstwa Sprawiedliwości poprosiła o opinię Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Polska Cyfrowa (IZ PO PC) w zakresie informacji przedstawionych przez panią Bortnowską. Następnie poprosiła o wyjaśnienie, czy przedstawiciel ministerstwa odpowiedzialnego za cyfryzację będzie uczestniczył w pracach komitetu sterującego projektami, które obejmują kwestie cyfryzacji. Przechodząc do projektów konkursowych poprosiła o przekazanie informacji na temat linii demarkacyjnej pomiędzy projektami, które obejmują szkolenia dla pracowników sądownictwa.

Pani Dorota Bortnowska w nawiązaniu do pytania o linię demarkacyjną z PO PC wyjaśniła, że nie zidentyfikowano żadnych ryzyk związanych zarówno z Rocznym Planem Działania (RPD) na 2016 r., jak i RPD na rok 2017. Ewentualne zastrzeżenia względem RPD na rok 2017 r. zostaną omówione w kolejnej części prezentacji. Przechodząc do pytania dotyczącego komitetu sterującego wskazała, że w opinii IZ PO WER optymalnym rozwiązaniem jest funkcjonowanie Komitetu Sterującego ds. cyfryzacji. Komitet ten ma charakter horyzontalny i zajmuje się wszystkimi priorytetami mającymi komponent informatyczny, których celem jest wdrożenie różnego rodzaju rozwiązań związanych z cyfryzacją. Podkreśliła, że zadaniem ww. Komitetu jest opiniowanie wniosków o dofinansowanie projektów i monitorowanie tych projektów. Tym samym, wyraziła nadzieję, że Ministerstwo Cyfryzacji zgodzi się z twierdzeniem, że nie ma tu konieczności wprowadzania dodatkowych elementów w postaci przedstawiciela Ministerstwa Cyfryzacji w Komitecie Sterującym tych projektów.

Pani Joanna Charytonowicz odnosząc się do kwestii opinii IZ PO PC względem ww. projektów zapytała, czy jest ona dostępna w formie pisemnej. Następnie poprosiła o wyjaśnienie, czy rekomendacje Komitetu Sterującego są brane pod uwagę przez KM PO WER i w jaki sposób można się z nimi zapoznać.

Pan Piotr Krasuski (DZF, MR) wyjaśnił, że Komitet Sterujący ds. cyfryzacji jest organem pomocniczym Rady Ministrów, powołanym przez ministra właściwego ds. cyfryzacji do prac związanych z akceptacją wszystkich rządowych projektów z obszaru teleinformatyki przed ich

przyjęciem do dofinansowania. Wskazał, że ww. Komitet posiada ekspertów, którzy wnikliwie oceniają każdy projekt pod względem jego wykonalności, racjonalności wydatków oraz kompatybilności z innymi działaniami rządowymi. Tym samym, w opinii IZ PO WER, koordynacja Ministerstwa Cyfryzacji nad działaniami podejmowanymi w zakresie cyfryzacji, informacji oraz dostępu do niej jest zapewniona. Odnosząc się do pytania o dostępność rekomendacji wskazanego Komitetu zapewnił, że jeżeli protokoły z obrad ww. Komitetu są udostępniane, to IZ postara się przekazać Komisji link do tych zasobów.

Pani Dorota Bortnowska nawiązując do pytania o dostępność opinii IZ PO PC w kwestii omawianych projektów wskazała, że IZ PO WER dysponuje pismem IZ PO PC w tym zakresie. Następnie zaproponowała przekazanie ww. pisma przedstawicielom Komisji.

Pani Wallis Goelen (Komisja Europejska) poprosiła o możliwie pilne przekazanie wskazanego pisma. Następnie wyjaśniła, że Komisja musi na bieżąco kontrolować, czy w przypadku omawianych projektów nie zachodzi ryzyko podwójnego finansowania, powielania się pewnych działań. Wskazała, że ww. informacje są niezbędne również z punktu widzenia audytu, któremu Komisja może zostać poddana.

Pan Piotr Krasuski zaproponował przejście do procedury głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2016 rok dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020, opracowanym przez Ministerstwo Sprawiedliwości. W głosowaniu wzięło udział 36 osób, z czego 35 osób opowiedziało się za przyjęciem uchwały, a 1 osoba wstrzymała się od głosu. Tym samym uchwała została przyjęta.

Pani Dorota Bortnowska omówiła kwestie związane z Rocznym Planem Działania na 2017 rok dla Działania 2.17 PO WER (prezentacja stanowi załącznik nr 6 do protokołu).

Pan Piotr Krasuski z uwagi na brak uwag do przedstawionego RDP zaproponował przejście do procedury głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Rocznym Planie Działania na 2017 rok dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020, opracowanym przez Ministerstwo Sprawiedliwości. W głosowaniu wzięły udział 32 osoby. Wszyscy głosujący opowiedzieli się za przyjęciem uchwały. Tym samym uchwała została podjęta.

5. Roczny Plan Działania na 2017 rok oraz zmiana Rocznego Planu Działania na 2016 rok dla Osi I PO WER

Pani Dorota Bortnowska (DZF, MR) omówiła prezentację dotyczącą zmiany Rocznego Planu Działania na 2016 rok dla Osi I PO WER oraz Rocznych Planów Działania na 2017 rok (prezentacja stanowi załącznik nr 7 do protokołu).

Pani Dorota Korczyńska (Związek Województw RP) odnosząc się do kryterium dostępu mówiącego o średnim koszcie przypadającym w projekcie na jednego uczestnika (Działanie 1.2) zwróciła uwagę na zróżnicowanie ww. kwot w różnych województwach (np. podlaskie – 15 tys. zł, kryterium dostępu nr 8; podkarpackie – 18,5 tys. zł, kryterium dostępu nr 13). Podkreśliła, że mimo że chodzi o wsparcie w różnych regionach, to jest to jeden Program, jeden typ wsparcia i te same działania. Mając na względzie powyższe poprosiła o wyjaśnienie, z czego wynika tak duże zróżnicowanie tych kwot. Następnie zasygnalizowała, że kryterium mówiące o doświadczeniu wnioskodawcy w aktywizowaniu w jednych województwach ujęto w kryteriach dostępu (np. podlaskie), a w innych w kryteriach premiujących (np. podkarpackie). Mając na względzie powyższe zaproponowała ujednolicenie wskazanego aspektu we wszystkich województwach. Jednocześnie zasugerowała, aby w kryteriach ująć kwestię doświadczenia danego podmiotu lub partnera w pracy z osobami niepełnosprawnymi. Swoją sugestię poparła przykładem wnioskodawcy, który w ramach wsparcia osób niewidomych i niedowidzących zaplanował aktywizację zawodową w zawodach, które wymagają pełnej funkcjonalności wzroku (np. złotnik). Powyższe pokazuje, że niektórzy wnioskodawcy są nastawieni wyłącznie na wygranie konkursu, nie zaś na wsparcie grupy docelowej. Biorąc pod uwagę powyższe,

jak również stopień zaawansowania Programu zarekomendowała podniesienie wymagań stawianych wnioskodawcom w zakresie współpracy z osobami niepełnosprawnymi.

Pani Joanna Charytonowicz (Komisja Europejska) odnosząc się do projektów Ochotniczych Hufców Pracy skierowanych do osób młodych (grupy osób biernych zawodowo) zauważyła, że proporcja osób biernych zawodowo z niepełnosprawnościami została odniesiona do proporcji osób zarejestrowanych jako bezrobotne z niepełnosprawnościami w tej grupie wiekowej. Następnie zapytała, czy wskazane grupy są porównywalne. Jednocześnie zasugerowała, żeby na podstawie zrealizowanych projektów, a więc danych historycznych określić proporcję właściwą dla wskazanej grupy docelowej. Przechodząc do uwagi dotyczącej wszystkich projektów, które obejmują osoby młode zarekomendowała, aby w każdym z tych projektów zamieścić informację o tym, że osoby uczestniczące w tych projektach nie mogą w przyszłości uczestniczyć w podobnych projektach organizowanych przez inne instytucje. Odnosząc się do projektów pozakonkursowych Wojewódzkich Urzędów Pracy zauważyła, że poszczególne regiony mimo posiadania wskaźników dotyczących osób długotrwale bezrobotnych nie posiadają kryteriów określających minimalną proporcję takich osób wspieranych w ramach konkursów (7 regionów). Tym samym zasugerowała, aby kryterium dotyczące określonej ilości osób długotrwale bezrobotnych wspartych pojawiło się w każdym z regionów.

Pan Piotr Krasuski zwrócił uwagę na niespójność stanowiska Komisji z możliwościami wsparcia osób długotrwale bezrobotnych wynikającymi z zapisów Programu. Wyjaśnił, że w I Osi Priorytetowej wskazano, że model wsparcia będzie zgodny z modelem gwarancji dla młodzieży przyjętym w Polsce. Model ten mówi o aktywizacji osób w ciągu 4 miesięcy od daty zarejestrowania się w urzędzie pracy, w przypadku osób do 25 roku życia i przystąpieniu do projektu w przypadku osób powyżej 25 roku życia. Powyższe oznacza, że nie można wymagać wysokich minimalnych udziałów osób długotrwale bezrobotnych ponieważ, aby te osoby zostały uznane za długotrwale bezrobotne musiałyby być zarejestrowane w urzędzie dłużej niż 4 miesiące, co powodowałoby ich niekwalifikowalność do wsparcia w ramach trybu pozakonkursowego w Programie. Następnie wyjaśnił, że osoby te są aktywizowane poza środkami Europejskiego Funduszu Społecznego ze środków Funduszu Pracy. Przechodząc do kwestii równoległego uczestnictwa w projektach organizowanych przez różne instytucje wskazał, że IZ PO WER jest otwarta na uwagi Komisji, jednakże w jej opinii kwestia ta została już odpowiednio zabezpieczona. Zauważył, że największy problem demarkacji dotyczył linii demarkacyjnej pomiędzy konkursami ogłaszanymi przez Wojewódzkie Urzędy Pracy w Działaniu 1.2, a konkursami ogłaszanymi przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w Działaniu 1.3. Wskazany problem rozwiązano poprzez zastosowanie we wszystkich konkursach w Działaniu 1.2 kryterium mówiącego o tym, że osoby, które będą odbiorcami wsparcia nie są grupą docelową Działania 1.3, które zostało dokładnie zdefiniowane w Szczegółowym Opisie Osi Priorytetowych.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MR) odnosząc się do nastawienia grupy docelowej wsparcia do udziału w projektach EFS zaapelował o skupienie się na bieżących, rzeczywistych problemach, nie zaś na problemach potencjalnych, których rozwiązywanie zwiększa jedynie i tak już wysoki poziom biurokracji związanej z realizacją projektów. Jednocześnie zwrócił uwagę, że obecnie największym problemem jest zachęcenie ludzi młodych do udziału w projektach. W opinii Przewodniczącego powyższe wynika z faktu, że pozostałe osoby stanowią najtrudniejszą grupę docelową, gdyż osoby łatwe do zaktywizowania znajdują się już poza rejestrami.

W nawiązaniu do pytań związanych z wyrównywaniem stawek jednostkowych przypadających na jednego uczestnika w projekcie oraz propozycji podwyższenia wymagań w stosunku do poziomu doświadczenia beneficjentów **Pan Piotr Krasuski** wyjaśnił, że obie kwestie (na tyle, na ile było to możliwe) zostały zharmonizowane we współpracy z urzędami pracy. Wskazał, że Instytucja Zarządzająca prowadzi działania (również w ramach planu uproszczeń) mające na celu umożliwienie projektodawcom z różnym województw stawanie w obliczu analogicznych sytuacji związanych m.in. z kryteriami, które należy spełnić, aby móc realizować dany projekt. Odnosząc się do ww. stawek stwierdził, że z dotychczasowych doświadczeń instytucji wynika, że ich ujednolicenie nie było by zasadne m.in. ze względu na specyficzne potrzeby regionów oraz to, że wskazane różnice mimo że nie

są małe, nie są też szczególnie duże. Następnie wyjaśnił, że kwestia ujmowania doświadczenia beneficjenta z jednej strony w kryteriach dostępu, a z drugiej w kryteriach premiujących wynika z tego, że w niektórych województwach nie ma innych podmiotów, które mogłyby wykazać się potencjałem większym niż ten wskazany jako minimalny. Tym samym sprzeciwił się dalszej modyfikacji tych kryteriów.

Pan Łukasz Mikulec (DZF, MR) wyjaśnił, że IZ PO WER przeprowadziła analizę pod kątem dostępności danych osób biernych zawodowo, które są osobami z niepełnosprawnościami. Analiza pokazała, że szczegółowe dane, których oczekuje Komisja nie są dostępne, gdyż badanie efektywności ekonomicznej ludności nie prezentuje danych w przekroju wieku oraz niepełnosprawności. Tym samym, IZ dysponuje danymi dotyczącymi ogółu osób biernych zawodowo, dla których przyczyną bierności jest niepełnosprawność, natomiast nie są to dane uwzględniające strukturę wieku tych osób. W opinii Instytucji Zarządzającej wprowadzenie sugerowanego przez Komisję kryterium spowodowałoby zawyżenie wymogów względem grupy docelowej. Pozyskane dane zostałyby zawyżone przez grupę osób starszych, gdyż z wiekiem wzrasta odsetek osób biernych zawodowo z powodu niepełnosprawności. Podkreślił, że IZ PO WER bazuje na najbardziej wiarygodnych danych pochodzących z Powiatowych Urzędów Pracy. Przechodząc do kwestii demarkacji pomiędzy Działaniami 1.2 i 1.3 szczegółowo omówił różnice pomiędzy ww. Działaniami wzmacniając tym samym zaprezentowane przez Dyrektora Krasuskiego stanowisko IZ w tej sprawie. Następnie odnosząc się do poruszonej przez Panią Korczyńską kwestii ujednolicenia kryteriów uzupełnił wypowiedź Dyrektora Krasuskiego o statystyki informujące m.in. o liczbie zsynchronizowanych kryteriów w projektach konkursowych i pozakonkursowych.

W odniesieniu do podanego przez Panią Korczyńską przykładu wnioskodawcy nastawionego wyłącznie na wygranę konkursu **Pan Paweł Chorąży** wskazał, że co prawda zgadza się z przedstawionym stanowiskiem, jednakże w jego opinii na tego rodzaju sytuacje w pierwszej kolejności powinni reagować oceniający. Jednocześnie podkreślił, że tworzenie szablonów projektów ze względu na to, że coś da się ocenić jest niezasadne. Wyjaśnił, że wnioskodawcom należy zostawić nieco przestrzeni, gdyż IZ niejednokrotnie spotkała się z krytyką ze względu na tworzenie zbyt sztywnych kryteriów. Ponadto, w opinii Przewodniczącego działania wnioskodawców nie powinny ograniczać się wyłącznie do kopiowania i wypełniania (zgodnie z oczekiwaniami) dokumentacji konkursowej. Przechodząc do kwestii zróżnicowania w województwach wysokości średniego kosztu przypadającego w projekcie na jednego uczestnika wyjaśnił, że cała alokacja została uśredniona na poziomie wskaźników do 15 tys. zł maksymalnego wsparcia kosztu jednostkowego. Wszystkie instytucje zostały zobowiązane do oscylowania wokół tej kwoty. Tym samym, ewentualne podwyższenie maksymalnej kwoty wsparcia wynika z oszczędności z wcześniejszego wsparcia. Powyższe oznacza, że nie dojdzie do sytuacji, w której w jednym województwie ww. wsparcie wyniesie 25 tys. zł, a w innym 12 tys. zł, gdyż finalnie wszystkie wartości zostaną uśrednione.

Pani Joanna Charytonowicz zwróciła uwagę, że rekomendacje Rady jednoznacznie wskazują, że m.in. Europejski Fundusz Społeczny jest instrumentem, który ma służyć wsparciu osób długotrwale bezrobotnych. Następnie wyjaśniła genezę uwagi dotyczącej zawartej w kryteriach proporcji osób długotrwale bezrobotnych w odniesieniu do proporcji osób zarejestrowanych w poszczególnych województwach.

Pan Paweł Chorąży wyjaśnił, że o ile rekomendacja Rady jest istotna, o tyle I Oś Priorytetowa tworzona była w oparciu o inną, wcześniejszą rekomendację Rady oraz decyzję Rady związaną z gwarancjami dla młodzieży. Tym samym, w sytuacji prawidłowego funkcjonowania gwarancji, osoba młoda rejestrująca się w urzędzie pracy nie ma możliwości stania się osobą długotrwale bezrobotną, gdyż w ciągu 4 miesięcy musi otrzymać ofertę aktywizacyjną. Wskazał, że w początkowym okresie realizacji inicjatywy zdarzały się tego rodzaju przypadki, ponieważ przed jej rozpoczęciem duża grupa osób była zarejestrowana w urzędach pracy powyżej 12 miesięcy. Obecnie tego rodzaju sytuacje nie powinny mieć miejsca. Może się jednak zdarzyć, że osoba, która nie zdecyduje się na podjęcie zatrudnienia w związku z przedstawionymi jej przez urząd pracy ofertami zostanie automatycznie

wyrejestrowana z urzędu. W takiej sytuacji może być postrzegana jako osoba długotrwale bezrobotna, jednak nie w rozumieniu ustawy ale poza instytucjonalną obsługą urzędu pracy. Ponadto, zwrócił uwagę na osoby, które mimo że są długotrwale bezrobotne, nigdy nie zarejestrowały się w urzędzie pracy a więc nie figurują w żadnych rejestrach. Mając na względzie powyższe stwierdził, że rekomendacja Rady nie jest kompatybilna z modelem gwarancji dla młodzieży. Tym samym, postęp w realizacji ww. gwarancji w poszczególnych urzędach może być różny, tj. w jednych może przebiegać z zachowaniem 4 miesięcznego terminu, a w innych z jego naruszeniem. Następnie wskazał, że głównym problemem jest to, że środków przeznaczonych na aktywizację jest więcej niż osób, które chcą się tej aktywizacji poddać. Reasumując stwierdził, że wskazana rekomendacja Rady powinna być dedykowana Regionalnym Programom Operacyjnym, w przypadku których grupa docelowa jest bardziej zdywersyfikowana i gdzie nie występuje 4 miesięczny okres na objęcie wsparciem.

Pani Wallis Goelen (Komisja Europejska) podziękowała panu Mikulcowi za szczegółowe wyjaśnienia związane z linią demarkacyjną. Jednocześnie podkreśliła, że ma dalsze wątpliwości w tym zakresie. Wskazała, że szczególnie istotne z punktu widzenia Komisji jest to, żeby młodzi ludzie nie przechodzili z jednej interwencji w kolejną, tylko po zakończeniu jednego rodzaju wsparcia otrzymali konkretną ofertę zatrudnienia, szkolenia itp. Następnie zwróciła uwagę na to, że bezrobocie długofalowe nie powinno być całkowicie wyłączone z ww. gwarancji. Zapewniła, że szczegółowo zweryfikuje rekomendacje Rady, o których wspomniał Przewodniczący.

Pan Paweł Chorąży krótko podsumował dyskusję dotyczącą osób długotrwale bezrobotnych, po czym zaproponował przejście do procedury głosowania nad przyjęciem uchwały dotyczącej zmian w Rocznym Planie Działania na 2016 rok dla I Osi Priorytetowej PO WER opracowanym przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wraz z uchwałą zatwierdzającą szczegółowe kryteria wyboru projektów zawartych w Rocznych Planach Działania dla I Osi Priorytetowej PO WER na 2017 rok. W głosowaniu wzięły udział 33 osoby, z czego 31 osób opowiedziało się za przyjęciem uchwały, a 2 osoby wstrzymały się od głosu. Tym samym uchwała została przyjęta.

6. Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Działania 2.19 PO WER (MR)

Pan Wojciech Wróblewski (DZF, MR) omówił Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Działania 2.19 PO WER (prezentacja stanowi załącznik nr 8 do protokołu).

Pan Piotr Krasuski (DZF, MR) poinformował, że Instytucja Zarządzająca PO WER zamierza w ramach przeglądu Programu, który będzie miał miejsce jesienią, włączyć w zakres Działania 2.19 nowy typ operacji, który będzie dedykowany szkoleniom dla służb nadzoru budowlanego, służb architektonicznych, planistycznych w zakresie rozszerzenia wiedzy o projektowaniu uniwersalnym. Jednocześnie w zakresie mobilności międzynarodowej IZ planuje umożliwić urzędnikom wymianę doświadczeń z analogicznymi instytucjami z innych Państw, które tego typu rozwiązania już przyjęły. Powyższe ma posłużyć nauce implementacji różnych rozwiązań w warunkach krajowych. Ponadto IZ PO WER widzi potrzebę wzbogacenia programów studiów wyższych (w szczególności inżyniersko-technicznych, które mają oddziaływanie m.in. na budownictwo) o elementy związane z projektowaniem uniwersalnym.

Pan Jarosław Komża (Związek Powiatów Polskich) w odniesieniu do fiszki projektu pozakonkursowego pt. *Wzmocnienie potencjału legislacyjnego w obszarze procesu inwestycyjno-budowlanego – etap II* zwrócił uwagę, że w projekcie tym wykluczone zostało partnerstwo. Wskazał, że ww. kwestia została poruszona w trakcie warsztatów, jednakże dyskusja z przedstawicielem Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa nie przyniosła satysfakcjonujących rezultatów. W związku z powyższym zaproponował, aby grupą docelową byli tu pracownicy instytucji stosujący prawo budowlane w praktyce, chyba że chodzi o pozyskiwanie wiedzy od klientów zewnętrznych, tj. obywateli wobec których są te przepisy stosowane. Wskazał, że powyższe nie jest dla niego do końca jasne. Jednocześnie stwierdził, że potencjalny brak partnerstwa należałoby zrekomensować na etapie realizacji projektu poprzez pozyskanie od ludzi bezpośrednio wdrażających przepisy

informacji, które następnie zostałyby wykorzystane do projektowania przepisów w ramach nowego kodeksu.

Pani Wallis Goelen (Komisja Europejska) przypomniała uczestnikom Komitetu o zobowiązaniach państw członkowskich względem prawa budowlanego. Następnie odnosząc się do procesu wyboru projektów zarekomendowała, aby polegał on wyłącznie na wyborze projektów związanych z dostępnością.

Pan Piotr Krasuski zwrócił uwagę, że do niedawna Polska była jednym z kilku krajów Unii Europejskiej, który nie miał przyjętych standardów dostępności w postaci aktu prawnego. Wskazał, że Strategia Odpowiedzialnego Rozwoju wskazuje jeden z obszarów działania administracji publicznej, projekt strategiczny – *Projektowanie uniwersalne. Przestrzeń dostępna dla wszystkich*, który ma przyczynić się do stworzenia i wdrożenia tych standardów. Podkreślił, że nie jest to jedyne działanie służące osiągnięciu ww. celu. Przechodząc do pytania pana Komży dotyczącego partnerstwa wyjaśnił, że projekt ma na celu pozyskanie wiedzy zarówno od urzędników Jednostek Samorządu Terytorialnego (JST), którzy obsługują proces, jak i inwestorów. Wskazał, że nie ma on charakteru czysto szkoleniowego, mimo że przewiduje cały komponent działań szkoleniowych dla urzędników, który ma wspomóc ujednolicenie wydawanych przez nich interpretacji. Ponadto zwrócił uwagę, że tworzony jest poradnik dla samorządowców i inwestorów w zakresie najczęściej pojawiających się rozbieżności. Zauważył, że ze względu na to, że projekt ma charakter analityczny, w celu pozyskania wiedzy od JST nie jest konieczne formułowanie partnerstwa. Następnie zapewnił, że samorządy będą włączane w proces jako dostarczyciele informacji. Jednocześnie podkreślił, że należy pamiętać o tym, że jest to projekt zbudowany wewnętrznie dla wsparcia procesu legislacyjnego w resorcie budownictwa, oddziałujący i pobierający wiedzę i informacje zarówno z sektora samorządowego, jak i od inwestorów.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MR) zaproponował przejście do procedury głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie zatwierdzenia Rocznego Planu Działania na 2017 rok dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020, opracowanego przez Ministerstwo Rozwoju. W głosowaniu wzięło udział 37 osób, z czego 33 osoby były za przyjęciem uchwały, 2 osoby za jej odrzuceniem i 2 osoby wstrzymały się od głosu. Tym samym, uchwała została podjęta.

7. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2016 rok oraz Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji MRPiPS

Pani Dorota Bortnowska (DZF, MR) omówiła prezentację w części dotyczącej zmian w Rocznym Planie Działania na 2016 rok dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji MRPiPS (prezentacja stanowi załącznik nr 9 do protokołu).

Pani Aleksandra Kowalska (Konwent Dyrektorów ROPS) odnosząc się do kryterium dostępu nr 8 pkt. 8 (Działanie 2.6 fiszka konkursu dotyczącego przeglądu systemu orzekania o niepełnosprawności) zawnioskowała o wykreślenie z ww. punktu zapisów znajdujących się po słowie „lub”, gdyż w jej opinii rozwiązanie, w którym proponowane są rekomendacje dla innych systemów orzecznich jest prostsze.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MR) nawiązując do dotychczasowych dyskusji w temacie ww. fiszki zaproponował, aby pozostawić wskazany zapis w dotychczasowym brzmieniu. Swoje stanowisko uzasadnił stwierdzeniem, że nie można z jednej strony żądać od kogoś przeprowadzenia badania i na podstawie jego wyników przedstawienia rekomendacji, a z drugiej oczekiwać, że rekomendacje te będą miały taki, a nie inny wydźwięk.

Pan Jarosław Hawrysz (Komisja Europejska) poparł stanowisko pani Kowalskiej. Jednocześnie zaproponował, aby w przedstawionym w kryterium nr 8 zakresie działań, w punkcie 2 wskazać, że jeden z przedstawionych modeli powinien uwzględniać elementy, które będą przewidywały ujednolicenie systemu orzekania o niepełnosprawności.

Pani Wallis Goelen (Komisja Europejska) podziękowała Ministerstwu Rozwoju i Ministerstwu Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej za prace nad omawianym projektem. Następnie wskazała, że przegląd systemu orzekania o niepełnosprawności musi być przeglądem pełnym, gdyż w przeciwnym razie nie będzie to działanie skuteczne. Wynikiem przeglądu ma być z kolei podlegająca późniejszej analizie lista opracowanych scenariuszy. Tym samym, nie można z góry zakładać, że w wyniku podjętych działań opracowany zostanie scenariusz mówiący o pewnym uniwersalnym systemie orzecznictwa. Następnie poprosiła o wskazanie sposobu koordynacji tego projektu przez Instytucję Zarządzającą we współpracy z Ministerstwem Edukacji Narodowej.

Pan Piotr Krasuski (DZF, MR) zapewnił, że zapisy fiszki nie wykluczają możliwości połączenia istniejących systemów w jeden uniwersalny system. Przy czym, jednoznaczne wskazanie, że powinien to być model uniwersalny znacząco zawęziłoby zakres analizy. Podkreślił, że przekonanie o tym, że najlepszym systemem będzie system uniwersalny spowoduje, że realizacja konkursu w obecnej postaci będzie niezasadna. Przechodząc do kwestii orzekania o niepełnosprawności w systemie edukacji wyjaśnił, że wielokrotnie informowano Komisję, że tego rodzaju prace (nad nowym systemem) nie będą prowadzone. Zauważył, że jedynym elementem systemu edukacji w odniesieniu do systemu orzekania o niepełnosprawności jest przyznawanie prawa do kształcenia specjalnego. Następnie szczegółowo omówił i wyjaśnił zapisy kryterium dostępu nr 8 (fiszka Działania 2.6).

Pan Aleksander Waszkielewicz (Grupa On Inclusion 14-20) wskazał, że w fiszce dla Działania 2.6 uwzględnione zostały praktycznie wszystkie postulaty, które zgłaszała strona społeczna. Następnie zauważył, że w związku z kolejnymi modyfikacjami treści fiszki doszło do naruszenia jej spójności. Zwrócił uwagę, że w akapicie 3 wskazano, że stworzony zostanie model definiowania niepełnosprawności wdrażający jej definicję z Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych. Jednocześnie w kryterium dostępu nr 9 jest mowa o opracowaniu ewentualnych propozycji zmian definicyjnych umożliwiających optymalne funkcjonowanie modelu niepełnosprawności określonego w ww. Konwencji. Tym samym zawnioskował o ujednolicenie ww. zapisów.

Pan Paweł Chorąży zaproponował usunięcie z kryterium nr 9 słowa „ewentualny”.

Pan Aleksander Waszkielewicz zauważył, że w 1 akapicie celu szczegółowego nr 2 wskazano, że projekt ma uwzględniać ewentualne bariery zidentyfikowane we wdrażaniu Konwencji. Zwrócił uwagę na istnienie m.in. projektów finansowanych przez Państwowy Fundusz Rehabilitacyjny Osób Niepełnosprawnych, które identyfikują tego rodzaju bariery, co w jego opinii stanowi podstawę dla ww. projektu. Następnie zgłosił uwagę techniczną, zgodnie z którą w kontekście zapisów Konwencji należy mówić o „zgodności” z ustawą lub o „pełnym wdrożeniu”, nie zaś o „zbieżności” pewnych zapisów, gdyż „zbieżność” wskazuje jedynie na pewne elementy wspólne, tu zaś chodzi o pełną zgodność. Kontynuując swoją wypowiedź odniósł się do kwestii tego, co orzeczenie ma oznaczać dla osoby z niepełnosprawnością. Podkreślił, że w dotychczasowych dyskusjach mowa była o trzech propozycjach w tym zakresie, tj. orzeczenie gwarantuje dostęp do określonych świadczeń na zasadzie koszyka gwarantowanego, orzeczenie uprawnia do świadczeń bez gwarancji ich uzyskania oraz orzeczenie stanowi legitymację, która na podstawie innych przepisów ustawy daje prawo do pewnych świadczeń rehabilitacyjnych. W opinii pana Waszkielewicza w akapitach 1 i 3 omawianej fiszki mowa jest o rozwiązaniach, które są na pograniczu propozycji drugiej i trzeciej, które nie są w pełni zgodne. W związku z powyższym zaproponował m.in. jednoznaczne skonkretyzowanie, co posiadanie orzeczenia będzie oznaczało dla osoby z niepełnosprawnością lub zobowiązanie projektodawcy do rozważenia wskazanych opcji lub ich łączenia i proponowania na tej podstawie innych rozwiązań. Następnie odnosząc się do ostatniego akapitu celu szczegółowego nr 2 poprosił o wyjaśnienie, czy to, że projekt ma uwzględniać podstawy i cele istnienia wielu systemów identyfikujących osoby o szczególnych potrzebach nie wyklucza możliwości ujednolicenia systemów. Kontynuując swoją wypowiedź omówił swoje zastrzeżenia dotyczące brzmienia kryterium dostępu nr 8 (m.in. w kwestii stosowania systemu stopniowania niepełnosprawności) oraz omówił rozbieżności pomiędzy ww. kryterium a kryterium dostępu nr 7 (rozszerzenie warunków minimalnych w kryterium nr 7 przy utrzymaniu stałych zapisów kryterium nr 8). Następnie zwrócił uwagę, że w trakcie dotychczasowych

dyskusji ustalono, że orzeczenia nie powinny zawierać (przynajmniej w sposób bezpośredni) informacji medycznych. Wskazał, że powyższe ustalenie nie zostało zawarte w treści fiszki.

Pani Wallis Goelen przypomniła, że głównym tematem dyskusji są definicje niepełnosprawności i osoby niepełnosprawnej oraz kwestia rozstrzygnięcia praw osób niepełnosprawnych, zwłaszcza prawa dostępu do różnych usług i korzyści z niego wynikających. Podkreśliła przy tym rangę definicji niepełnosprawności zawartej w Konwencji. Wskazała, że należy zadbać o to, aby przegląd systemu orzekania o niepełnosprawności nie był nawet częściowo stronniczy, gdyż w takiej sytuacji w Polsce wdrożony zostanie system, który nie będzie spójny z zapisami Konwencji lub który nie będzie optymalny w zakresie wsparcia osób niepełnosprawnych.

Pan Jarosław Hawrysz wyjaśnił, że uwaga dotycząca Ministerstwa Edukacji podyktowana była faktem, że mimo zapewnień Komisja nie znalazła w fiszce informacji, że MEN będzie uczestniczyło w pracach prowadzonych w projekcie. Następnie w nawiązaniu do dyskusji dotyczącej kryterium nr 8 wskazał, że kwestia uwzględnienia elementów, które będą zmierzały do ujednolicenia systemu jest istotna i powinna zostać odzwierciedlona w punkcie nr 2.

Pan Piotr Krasuski odnosząc się do uwag pana Waszkielewicza wskazał, że z treści oraz uzasadnienia kryterium nr 9 usunięte zostanie słowo „ewentualnych” tak, aby wskazywały, że chodzi o rekomendacje i zmiany w systemie. Jednocześnie w treści fiszki słowo „zbieżność” lub inne jego synonimy, czy wyrazy bliskoznaczne odnoszące się do Konwencji zastąpione zostaną słowem „zgodność”. Następnie w kontekście uwagi dotyczącej treści akapitów 1 i 3 celu szczegółowego nr 2 wyjaśnił, że opcja nr 1, tj., że orzeczenie gwarantuje dostęp do określonych świadczeń na zasadzie koszyka gwarantowanego, nie jest możliwa do wdrożenia w obecnych warunkach. Zaproponowane rozwiązanie znajduje się natomiast pomiędzy opcjami nr 2 i nr 3. Z uwagi na to, że wskazana część opisowa fiszki nie stanowi kryterium wyboru projektu zaproponował, że zostanie ona doprecyzowana po przyjęciu uchwały przez Komitet. Przechodząc do uwagi dotyczącej ostatniego akapitu celu szczegółowego nr 2 zaproponował, aby słowo „uwzględnić” podstawy i cele istnienia wielu systemów identyfikujących osoby o szczególnych potrzebach, zastąpić słowem „zweryfikować”. Następnie wyjaśnił, że kryteria dostępu nr 7 i nr 8 należy czytać łącznie, gdyż wszystkie elementy wymienione w kryterium dostępu nr 7 (założenia minimalne), mimo że nie są wyszczególnione w kryterium dostępu nr 8 (kryterium pokazujące sekwencyjność zdarzeń w projekcie) są obligatoryjnym elementem projektu. Kontynuując swoją wypowiedź w odniesieniu do uwag Komisji ponownie podkreślił, że planowany przegląd będzie przeglądem pełnym. Jednocześnie wskazał, że zgodnie z kryterium dostępu nr 6 Ministerstwo Edukacji Narodowej będzie uczestniczyło w Radzie Programowej. Ponadto, w kryterium dostępu nr 8 wskazano, że ww. przegląd będzie dotyczył również systemu oświaty.

Pani Wallis Goelen zwróciła uwagę, że z treści fiszki wynika, że koncepcja zgrania całego systemu uniwersalnego powinna mieć miejsce w ostatnim kroku (kryterium dostępu nr 8, punkt 8). Tym samym, punktem wyjścia do rozpoczęcia przeglądu będą opcje, które uprzednio zostały starannie wyselekcjonowane. W związku z powyższym poprosiła o włączenie możliwości ujednolicenia obecnie funkcjonującego systemu od początku realizacji projektu, zgodnie ze wszystkimi pisemnymi komentarzami Komisji, które wysłano w związku z tą kwestią.

Pan Piotr Krasuski przyjął uwagę Komisji. Jednocześnie podkreślił, że się z nią nie zgadza ponieważ nie dostrzega zapisów fiszki, które wskazywałyby, że celem projektu jest utrzymanie systemu rozproszonego. Ponadto stwierdził, że ww. działanie nie było intencją Instytucji Zarządzającej.

Pani Wallis Goelen poprosiła o wyjaśnienie, czemu ww. opcja nie może zostać przeniesiona z punktu nr 8, kryterium dostępu nr 8 do punktu nr 2.

Pan Piotr Krasuski wyjaśnił, że w punkcie nr 2 jest mowa o przygotowaniu na podstawie wyników eksperckiego przeglądu, opisu modeli potencjalnego funkcjonowania systemu orzekania o niepełnosprawności, zgodnie z predefiniowanymi założeniami konkursu z uwzględnieniem informacji

o tym, jak ma wyglądać proces orzekania. Wskazane założenia wymieniono w kryterium dostępu nr 7. Podkreślił, że są to jedyne predefiniowane założenia w fiszce konkursowej.

Pan Paweł Chorąży wskazał, że omawiany projekt jest swego rodzaju zieloną księgą, która pokazuje jakie są opcje w polityce publicznej oraz spectrum możliwości z uwzględnieniem rozwiązań, które obecnie funkcjonują. Zwrócił uwagę, że niezależnie od stanowiska, które zostanie ostatecznie wypracowane w ramach prowadzonych dyskusji, decydujące znaczenie będzie miało jego zgranie z procesem politycznym. Wskazał, że zadaniem podmiotu sporządzającego raport (zieloną księgę systemu orzecznictwa w Polsce) będzie pokazanie różnych możliwości od np. systemu rozproszonego, po system ujednolicony ze wszystkimi „za” i „przeciw” danego rozwiązania. Jednocześnie zwrócił uwagę, że przyszłemu ustawodawcy nie można narzucić zmiany systemu pod odpowiednim kątem, można mu natomiast przedstawić rzeczywiste zyski i straty z poszczególnych modeli, jak również wskazać najbardziej optymalne rozwiązanie.

Pan Piotr Krasuski wskazał, że z punktu nr 2, kryterium dostępu nr 8 usunięte zostanie sformułowanie „*zgodnie z predefiniowanymi założeniami konkursu*”, gdyż ww. założenia zostały ujęte w kryterium dostępu nr 7. Jednocześnie do kryterium dostępu nr 8 dodany zostanie punkt mówiący o tym, że przedmiotem projektu ma być również ocena zasadności stosowania systemu stopniowania niepełnosprawności.

Pan Aleksander Waszkielewicz zaproponował umożliwienie udziału w konsultacjach, pracach nad nowym systemem wszystkim organizacjom, nie tylko członkowskim, gdyż w jego opinii zarówno w jednych, jak i drugich tkwi potencjał. Jednocześnie wskazał, że rozszerzenie grupy interesariuszy może mieć pozytywne przełożenie na wzrost jakości produktu projektu.

Pani Aleksandra Kowalska odnosząc się do kryterium dostępu nr 8 zgłosiła wniosek formalny o dopisanie do punktu nr 2 podpunktu f mówiącego o uwzględnieniu w ramach jednego z modeli analizy możliwości powstania ujednoliconego systemu orzekania. Wskazany wniosek uzasadniła stwierdzeniem, że realizatorzy projektu muszą zweryfikować możliwość wprowadzenie w Polsce jednolitego systemu orzekania o niepełnosprawności.

Pan Paweł Chorąży zaproponował przejście do procedury głosowania nad przyjęciem poprawki zgłoszonej przez Panią Kowalską. W głosowaniu wzięło udział 36 osób, z czego 23 osoby były za przyjęciem poprawki, 5 osób za jej odrzuceniem, zaś 8 osób wstrzymało się od głosu. Tym samym poprawka zostaje przyjęta.

Pani Wallis Goelen wskazała, że projekt ma na celu zapewnienie ustawodawcy możliwości podejmowania decyzji politycznych w oparciu o pełne i rzetelnie opracowane informacje.

Pan Paweł Chorąży zaproponował przejście do procedury głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2016 rok dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020, opracowanym przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w części dotyczącej fiszki Działania 2.6 wraz z omówionymi poprawkami. W głosowaniu wzięło udział 41 osób, z czego 40 osób było za przyjęciem uchwały, a 1 osoba wstrzymała się od głosu. Tym samym uchwała wraz z poprawkami została podjęta.

Pani Aleksandra Kowalska zwróciła uwagę, że w fiszce konkursu dla Działania 2.8 pojawiła się definicja osoby niesamodzielnej, zgodnie z którą osobą niesamodzielną jest osoba, która wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub / i pomocy w wymiarze co najmniej 2, 4 lub 6 godzin dziennie. W opinii pani Kowalskiej liczba godzin świadczenia usługi powinna być wtórna w stosunku do definicji. W związku z powyższym zaproponowała następujące brzmienie ww. definicji: osobą niesamodzielną jest osoba, której ocena poziomu niesamodzielości przekracza 50% wystandaryzowanych wskaźników w danym poziomie i opracowanych na podstawie klasyfikacji ICF. Następnie wyjaśniła, że w obecnym systemie pomocy społecznej, to liczba godzin usług świadczy o tym, że ktoś jest mniej lub bardziej potrzebujący pomocy, co w konsekwencji powoduje, że liczba usług zależy od budżetu danej gminy, nie zaś od faktycznych potrzeb osoby niesamodzielnej. Mając na względzie powyższe

zaproponowała częściowe skorzystanie z modelu niemieckiego, w którym poziom niesamodzielnosci ocenia się na podstawie wykazu wskaźników, a dopiero po osiągnięciu danego poziomu określa się, ile godzin usług należy przeznaczyć dla danej osoby. Tym samym, o tym, czy ktoś jest niesamodzielnym powinny decydować przede wszystkim wskaźniki, a nie zakres usługi.

Pan Jarosław Hawrysz w nawiązaniu do uwagi pani Kowalskiej wskazał, że Komisja chciałaby, aby standardy zaproponowane w fiszce w większym stopniu odnosiły się do potrzeb osób niesamodzielnych. Następnie poprosił o wyjaśnienie, jakie są dalsze plany instytucji w zakresie opracowywania standardów, gdyż omawiana fiszka obejmuje jedynie 3 z 7 standardów przewidzianych w Programie. Jednocześnie podkreślił, że problematyczne z punktu widzenia Komisji jest to, że wypracowane przez MRPiPS standardy są nieobowiązkowe i niekiedy pokrywają się ze standardami opracowanymi w ramach minionej perspektywy. Ponadto wskazał na wątpliwość związaną ze sposobem wykorzystywania rezultatów tego projektu i ewentualnie kolejnych projektów w tym zakresie.

Pan Piotr Krasuski zaproponował, żeby z uwagi na to, że zarówno uwagi Komisji, jak i pani Kowalskiej odnoszą się do opisu fiszki, przyjąć kryteria w drodze uchwały, a część opisową wspólnie wypracować. Ponadto wskazał, że nie jest wstanie ocenić, która z proponowanych definicji osoby niesamodzielnej byłaby odpowiedniejsza. Tym samym poddał pod dyskusję pomysł, żeby powyższego nie definiować na etapie ogłaszania konkursu, a w zamian wprowadzić w regulaminie konkursu dodatkowy wymóg, żeby jednym z przedmiotów konkursu było wypracowanie tej definicji.

Pani Wallis Goelen w nawiązaniu do wypowiedzi pani Kowalskiej zaproponowała, żeby przyjrzeć się bliżej rozwiązaniom, wypracowanym w tym zakresie przez inne państwa członkowskie. Wskazała, że osoba niesamodzielną nie musi być osobą niepełnosprawną, choć i takie sytuacje będą się zdarzały. Jednocześnie podkreśliła złożoność definicji osoby niesamodzielnej i osoby niepełnosprawnej. Ponadto zaapelowała o bazowanie na doświadczeniach wypracowanych w ramach minionej perspektywy.

Pan Piotr Krasuski odnosząc się do kwestii analizy rozwiązań wypracowanych przez inne państwa członkowskie wskazał, że ww. kwestia została zabezpieczona w kryterium dostępu nr 6.

Pani Dorota Bortnowska w nawiązaniu do uwagi dotyczącej rozwiązań opracowanych w ramach PO KL i niejako nie kontynuowanych, których rezultaty nie były wykorzystywane zwróciła uwagę, że kryterium dostępu nr 6, w fazie I.2 przewiduje analizę rozwiązań systemowych wypracowanych w trakcie projektów zrealizowanych ze środków PO KL (m.in. 1.18 PO KL). Jednocześnie w fazie III.2 wskazano, że w wyniku fazy III Wnioskodawca zweryfikuje przygotowane propozycje założeń do projektów regulacji prawnych z zakresu opieki nad osobami niesamodzielnymi, w celu przyszłego umożliwienia implementacji wypracowanych standardów. Tym samym, w kryteriach dostępu zagwarantowano, że Wnioskodawca w projekcie konkursowym przygotuje założenia, które zostaną wykorzystane przez organy uprawnione do wprowadzenia / przygotowania ustawy.

Pan Piotr Krasuski zauważył, że w przypadku fiszki dla Działania 2.8 mamy sytuację analogiczną do Działania 2.6, tj. nie jesteśmy ustawodawcą, a naszym zadaniem jest wsparcie eksperckie, legislacyjne. Niektóre decyzje pozostają natomiast decyzjami natury politycznej.

Pan Aleksander Waszkielewicz zasygnalizował, że jego kolejna uwaga dotyczy kryteriów dostępu. Zwrócił uwagę, że przy fiszce Działania 2.6 była mowa o przyjrzeniu się ujednoliceniu i ten projekt dotyczy nowego systemu wsparcia i nowej definicji orzekania. Tym samym, w opinii pana Waszkielewicza projekty te nie powinny być oceniane pod względem rezultatów. Następnie zaproponował, aby rozważyć, czy w przypadku tego projektu należy mówić o stopniach niesamodzielnosci, czy pozostawić tę kwestię do wypracowania w takiej, czy innej formie w trakcie realizacji projektu. Wskazał, że ostatecznie dla danej osoby istotne jest to, jakie otrzyma wsparcie i jaki rodzaj świadczenia, nie zaś to, który stopień niesamodzielnosci jej przyznano. Tym samym

poddał pod rozagę Komitetu, czy element, który jest tutaj wtórny należy na sztywno ujmować w kryteriach.

Pan Piotr Krasuski stwierdził, że zgadza się z przedmówcą, jednakże wspomniane stopnie niesamodzielnosci zostały opisane właśnie w definicji, natomiast w treści kryterium dostępu nr 6 jest mowa o 3 standardach, które nie muszą być powiązane z ww. stopniami. Przechodząc do kwestii wzajemnej interakcji i widzenia się systemów wskazał, że o ile postulat jest słuszny, o tyle dość problematyczny z uwagi na to, że nie można wymagać od nieistniejących obecnie systemów, żeby ze sobą współpracowały. W opinii pana Krasuskiego Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej powinno zadbać przede wszystkim o to, aby systemy powstały.

Pani Aleksandra Kowalska odnosząc się do kryterium dostępu nr 6 wnioskuje o wpisanie w fazie I.2 w punkcie odnoszącym się do przeprowadzenia analizy rozwiązań krajowych w gminach, które wdrożyły już teleopiekę dla swych mieszkańców, minimalnej ilości tych gmin, tj. że analiza rozwiązań krajowych zostanie przeprowadzona w co najmniej 3 gminach.

Pan Piotr Krasuski zarekomendował przyjęcie ww. uwagi jako autopoprawki instytucji opracowującej Roczny Plan Działania. Następnie zaproponował przejście do procedury głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2016 rok dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020, opracowanym przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w części dotyczącej fiszki Działania 2.8 wraz z ww. autopoprawką. W głosowaniu wzięły udział 34 osoby, z czego 32 osoby opowiedziały się za przyjęciem uchwały, a 2 osoby wstrzymały się od głosu. Tym samym uchwała wraz z autopoprawką została przyjęta.

Pani Dorota Bortnowska omówiła prezentację w części dotyczącej Rocznoego Planu Działania na 2017 rok dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji MRPiPS (prezentacja stanowi załącznik nr 9 do protokołu).

Pan Paweł Chorąży zaproponował oddzielną dyskusję nad każdą z fiszek. Następnie zapytał o uwagi i komentarze do fiszki dotyczącej poprawy dostępu kobiet i mężczyzn do zatrudnienia i przeciwdziałania dyskryminacji na rynku pracy.

Pani Joanna Charytonowicz (Komisja Europejska) odnosząc się do kryterium dostępu nr 7 wskazała, że wśród działań wymaganych przez Wnioskodawcę w ostatnim punkcie znalazło się upowszechnianie działań i rezultatów projektu co najmniej przez stronę internetową projektu oraz dystrybucję podręcznika dobrych praktyk. W związku z powyższym poprosiła o wyjaśnienie, czy przewidziano okres trwałości ww. strony internetowej. Następnie zasugerowała uwzględnienie w ww. kryterium, że po zakończeniu realizacji projektu ww. strona powinna być dostępna przez określony czas.

Pani Dorota Bortnowska zapewniła, że uwaga pani Charytonowicz zostanie uwzględniona. Jednocześnie wskazała, że do kryterium dostępu nr 7 dopisane zostanie, że upowszechnienie działań i rezultatów projektu poprzez stronę internetową projektu będzie miało miejsce również po jego zakończeniu, minimum przez okres równy okresowi realizacji projektu.

Pani Wallis Goelen zapytała, czy możliwe jest wskazanie w kryterium, że strona zostanie zachowana przez okres co najmniej 2 lat po zakończeniu projektu. Wyjaśniła, że jest to jeden ze standardów, który Komisja ma zwykle z tyłu głowy jeśli chodzi o wsparcie zanim projekt zostanie przyjęty, zanim ludzie się do niego przyzwyczają.

Pan Piotr Krasuski wyjaśnił, że projekt trwa 3 lata co oznacza, że strona internetowa będzie utrzymana dłużej niż oczekuje tego pani Goelen.

Pani Wallis Goelen przyjęła z aprobatą wyjaśnienie przedmówcy.

Pan Piotr Krasuski podsumowując dyskusję dotyczącą pierwszej fiszki wskazał, że zostanie ona przyjęta z uwzględnieniem zmiany w kryterium dostępu nr 7. Następnie zaproponował przejście do

fiszki konkursu dotyczącej szkolenia dla podmiotów, które chcą rozpocząć działalność w zakresie opieki nad dziećmi do lat 3.

Pani Joanna Charytonowicz poprosiła o weryfikację treści opisu pod celem szczegółowym nr 4 w zakresie sformułowań dotyczących zapotrzebowania na miejsca opieki i zgłaszania tego zapotrzebowania przez gminy.

Pani Dorota Bortnowska wyjaśniła, że przywołane przez panią Charytonowicz zapisy są poprawne, gdyż mówią o tym, że w gminach nikt nie uświadamia sobie takiej potrzeby i nie zgłasza zapotrzebowania na miejsca opieki. Wskazała, że poprzez szkolenia m.in. dla osób fizycznych, osób prawnych oraz osób nie posiadających osobowości prawnej opisana sytuacja ma ulec zmianie, tj. potrzeba ma zostać uświadomiona. Tym samym fiszka jest spójna.

Pani Joanna Charytonowicz zaproponowała doprecyzowanie w treści fiszki, że chodzi o gminy, które nieświadomie nie zgłaszają niezaspokojonego zapotrzebowania.

Pan Piotr Krasuski wyjaśnił, że bardzo trudno jest ogólnie i administracyjnie określać z jakiego powodu gmina nie świadczy usług opiekuńczych dla dzieci do lat 3. Następnie zapewnił, że uwaga pani Charytonowicz zostanie przepracowana i uwzględniona w treści fiszki.

Pani Aneta Zaráś (Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej) potwierdziła stanowisko przedmówców w zakresie tego, że gminy nie zgłaszają zapotrzebowania na miejsca opieki i nie są świadome swoich potrzeb pomimo tego, że z ewidencji i danych statystycznych jednoznacznie wynika, że tego rodzaju zapotrzebowanie powinno być przez nie zgłaszane. Następnie zgłosiła autopoprawkę do uzasadnienia do kryterium dostępu nr 4. W drugim akapicie uzasadnienia wskazano, że w ramach konkursu dofinansowanie otrzyma nie więcej niż jeden projekt z makroregionu wskazanego w kryterium dostępu nr 5, podczas gdy chodzi o projekt z makroregionu wskazanego w kryterium dostępu nr 4. Kontynuując swoją wypowiedź w odniesieniu do kryteriów premiujących zgłosiła autopoprawkę do kryterium premiującego nr 1 gdzie wskazano, że zakres merytoryczny programu szkoleniowego wykracza poza minimum wynikające z kryterium dostępu nr 4, podczas gdy chodzi o kryterium dostępu nr 3. Następnie w kryterium premiującym nr 2 wskazano odniesienie do wymogów wskazanych w kryterium dostępu nr 7, podczas gdy chodzi o kryterium dostępu nr 6.

Pan Piotr Krasuski stwierdził, że sprostowanie omyłek pisarskich uwzględnione zostanie w uchwale, natomiast, jeśli nie ma autopoprawek to fiszka zostaje przyjęta. Następnie przekazał głos Pani Wallis Goelen.

Pani Wallis Goelen podziękowała za udzielenie głosu. Stwierdziła, że ma jeszcze parę pytań, które wymagają wyjaśnienia. W pierwszej kolejności zapytała czy w grupie docelowej będą brane pod uwagę OHP i czy projekt będzie obejmował tylko doradców. Poprosiła o informacje z ministerstwa w tym zakresie. Następnie odniosła się do wartości 270 tysięcy euro na 630 przeszkolonych doradców. Uznała, że są to dość duże kwoty, a po dokonaniu przeliczenia koszt przeszkolenia w projekcie jednego doradcy wynosi 450 euro. Uznała, że jest to dość duża kwota w związku z czym chciałaby wiedzieć, jakie będą treści zawarte w tym szkoleniu. Ponadto w opinii KE wszelkie szkolenia powinny kończyć się testem, by uczestnicy dostali dokument, który potwierdza, zdobycie określonej wiedzy i umiejętności podczas szkolenia. Poprosiła, aby ministerstwo poinformowało, co planuje, aby uniknąć sytuacji, w której tego typu program będzie realizowany równoległe z tym co robi KE w ramach EURES.

Pan Piotr Krasuski wyjaśnił, że kwestie dotyczące odbiorców wsparcia zostały wyjaśnione w kryterium nr 4. Są to pracownicy merytoryczni regionalnych i lokalnych jednostek zarządczo-koordynujących sieć EURES, czyli nie tylko instytucji publicznych, gdyż zarówno OHP, doradcy zawodowi z OHP, ale również 16 komend wojewódzkich OHP, 49 centrów edukacji i pracy młodzieży, 49 mobilnych centrów informacji zawodowej, 220 młodzieżowych centrów kariery itd. Zaznaczył, że w projekcie nie ma ograniczenia tylko do publicznych służb zatrudnienia. W odniesieniu do kosztu jednostkowego wyjaśnił, że w przeliczeniu na złotówki jest to niecałe 2 tysiące złotych. Biorąc pod

uwagę koszt jednostkowy szkolenia jednej osoby poinformował, że szkolenia realizowane w ujęciu makroregionów, często wiążą się z pokryciem kosztów dojazdu, noclegu, również mogą pojawić się koszty zarządzania względem kosztów pośrednich, jeżeli zderzymy to z innymi kosztami szkoleń, które realizowane są ze środków EFS. W jego opinii nie jest to kwota znacząca. Stwierdził, że szkolenia które będą prowadzone muszą być szkoleniami wysokospecjalistycznymi, dlatego nie podziela zdania, że jest to droga usługa. O udzielenie odpowiedzi na trzecie pytanie dotyczące ogólnej polityki w zakresie wdrażania EURES poprosił Panią Dyrektor Zaraś.

Pani Aneta Zaraś wyjaśniła, że realizowane projekty w 80-90% będą dotyczyły specyfiki rynku pracy. Poinformowała, że projekt został podzielony na dwa etapy: przygotowawczy i wykonawczy, gdzie w etapie przygotowania w dużym stopniu będzie uczestniczył Departament Rynku Pracy w MRPiPS, który nadzoruje kwestie rynku pracy w kraju.

Pan Piotr Krasuski podziękował i oddał głos Pani Wallis.

Pani Wallis Goelen stwierdziła, że informacja z ministerstwa nie zapewniła jej wyjaśnień. W kwestii kosztów przyznała, że faktycznie może się zdarzyć, że koszty w makroregionach związane z zakwaterowaniem i przejazdami będą wysokie. Natomiast nie zgodziła się co do treści merytorycznej szkoleń, ponieważ stwierdziła, że duża część pracy związanej z tego typu „euresowymi” szkoleniami została już wykonana przez KE, która posiada mnóstwo gotowych modułów szkoleniowych. Zatem w jej opinii należy z nich skorzystać i nie ma potrzeby tworzyć nowych programów. Wyraziła swoje zaniepokojenie wypowiedzią MRPiPS, ponieważ w jej opinii szkolenia mogą być dopasowywane do specyfiki polskiego rynku pracy, ale pod względem tego co jest wymagane by promować funkcjonowanie EURES np. zapotrzebowania na brakujące na rynku umiejętności, które można zdobyć z rynków innych krajów członkowskich i wspierać powrót polskich pracowników do Polski. Poprosiła również o więcej szczegółów na temat powiązania szkolenia EURES ze specyfiką polskiego rynku pracy, gdyż w jej opinii jest to skonstruowane zbyt szeroko i nie wiadomo, czego dotyczy.

Pan Piotr Krasuski zaproponował, aby szczegółowe wyjaśnienia MRPiPS dostarczył sekretariatowi KM, a następnie zostaną one przekazane KE. Odnosząc się natomiast do swojej poprzedniej wypowiedzi wyjaśnił, że mówiąc o szkoleniu specjalistycznym miał na myśli coś innego. Zauważył, że rynek odbiorców tego typu szkoleń jest bardzo wąski. Stwierdził, że popyt na tego typu szkolenia nie jest duży, więc firma szkoleniowa, która podejmie się przeprowadzenia szkolenia, musi się odpowiednio przygotować. Wyjaśnił, że nie jest to szkolenie ogólne, które można duplikować na tym samym programie wielokrotnie. Stwierdził, że nawet jeśli pewne założenia całego systemu są ustalone na poziomie europejskim to i tak ktoś je musi poznać i specjalnie przygotować na potrzeby tego projektu. Następnie zaproponował przejście do głosowania.

Pani Wallis Goelen stwierdziła, że wolałaby odłożyć przyjęcie tej fiszki na później. Poinformowała, że nie jest w stanie przeczytać fiszki sama, natomiast koledzy poinformowali ją, że jest ona dość niejasno określona w zakresie linii demarkacyjnej oddzielającej tradycyjne programy EURES od finansowanych z EFS. Podkreśliła, że należy unikać podwójnego finansowania oraz inwestowania podwójnych wysiłków w tę samą rzecz i dlatego należy precyzyjnie ustalić to co będzie podstawą szkolenia. W związku z tym, że EURES jest instrumentem europejskim, Komisja ma prawo do proszenia o wyjaśnienia, zwłaszcza, że dotyczy to dużych kwot pieniężnych. Na szkolenie koordynatorów w Polsce wykorzystany zostanie budżet stanowiący ćwierć budżetu, który KE ma na szkolenie wszystkich doradców z EURES. Przedstawicielka KE wyraziła zaniepokojenie tym faktem i poinformowała, że chciałaby mieć więcej czasu na przeanalizowanie szczegółów.

Pan Piotr Krasuski podziękował za wypowiedź i dodał, że IZ musi również procedować pewne działania i nie chce opóźniać tego procesu, dlatego zaproponował kompromisowe działanie, które polega na tym, że kryteria zostaną przyjęte, natomiast MRPiPS dostarczy do KE wyjaśnienia, o które Pani Wallis prosiła. Stwierdził, że jeżeli wyjaśnienia nie będą satysfakcjonujące wówczas można wrócić do tego tematu na następnym Komitecie Monitorującym. Wyraził natomiast wątpliwość

odnośnie certyfikacji szkoleń, gdyż są one bardzo specyficzne, zatem nie ma certyfikatu, który byłby uznawany lub który mógłby się odwołać do pewnych standardów istniejących chociażby w KE, dlatego trudno powiedzieć czy taki certyfikat będzie wydawany. Certyfikatem będzie dokument ukończenia tego typu szkolenia potwierdzający nabyte kompetencje, a nie kwalifikacje. Nie będzie natomiast jakiegoś wzorca z którym można by to porównać.

Pani Aneta Zaraś zgodziła się z wypowiedzią Pana Dyrektora Krasuskiego, że sprawdzian wiedzy będzie przeprowadzany na zakończenie szkoleń, zatem będzie weryfikacją kompetencji. W kwestii dublowania wydatków zobowiązała się do jak najszybszego przekazania wyjaśnień do KE, zauważyła również, że Departament Rynku Pracy jest koordynatorem sieci EURES i w jej opinii jest on świadomy tego, żeby nie prowadzić szkoleń w zakresie, w którym są już prowadzone szkolenia z poziomu Komisji Europejskiej, ale wyjaśnienia zostaną przedstawione.

Pan Piotr Krasuski podziękował i stwierdził, że rozumie, iż sprawa jest uzgodniona z zastrzeżeniem zgłoszonym przez KE. Przeszedł do następnego konkursu - rozbudowy systemu prognostyczno-informacyjnego dotyczącego prognozowania zatrudniania. Poprosił o przedstawienie ewentualnych uwag.

Pani Wallis Goelen odpowiedziała, że jeżeli otrzyma wyjaśnienia i jeśli będą one do przyjęcia w szczególności w zakresie linii demarkacyjnej to sprawa zostanie uznana za zamkniętą. Natomiast w kwestii certyfikatu w przypadku pozytywnych wyników testu powinna być możliwość wygenerowania certyfikatu, który można by wykorzystać w przyszłej karierze. W przeciwnym razie w opinii przedstawicielki KE to szkolenie mogłoby w ogóle nie funkcjonować.

Pan Jarosław Hawrysz poinformował o braku uwag do kryteriów wyboru projektu, jednakże chciałby zauważyć, że zaobserwował wzrost aktywności w zakresie prognozowania potrzeb rynku pracy, czy to na umiejętności czy na zawody i ma obawy, czy ten proces nie wymknął się spod kontroli. Przyznał, że Komisja chciałaby, aby pojawił się całościowy obraz tych przedsięwzięć, gdyż obecnie można odnieść wrażenie, że realizowane działania powtarzają się i tym samym wzbudza to wątpliwości. Wyraził chęć przeanalizowania tych kwestii zwłaszcza, że zastrzeżenia pojawiły się również w zakresie PARP. W związku z tym przedstawiciel KE chciałby mieć pewność, że działania nie dublują się, a pieniądze nie są wydawane w sposób nieefektywny.

Pan Piotr Krasuski podziękował i potwierdził, że przedstawiony zostanie szerszy kontekst pewnych reform strukturalnych, nie tylko w kontekście EFS, ale również tych, które przewiduje Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Obejmuje ona lepsze prognozowanie popytu na pracę, umiejętności, kwalifikacje również w kontekście branż strategicznych i reindustrializacji oraz innowacyjności. Stanowi to jeden z tematów przewodnich Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, którą będzie chciał przekazać przedstawicielom KE.

Pani Wallis Goelen zauważyła, że Komisja bardzo ostrożnie przygląda się niektórym przedsięwzięciom, jeśli chodzi o przewidywanie umiejętności. Jako przykład podała badanie przeprowadzone i opracowane przez PARP. W opinii przedstawicielki KE istnieją narzędzia do prognozowania, natomiast chodzi o narzędzia, które pozwolą na przewidywanie potrzeb na określone umiejętności. Poinformowała, że wiele tego typu narzędzi stworzyła Komisja, jak i państwa członkowskie. Wyraziła zadowolenie, że Polska chce wspierać tego typu system prognozowania, ale chciałaby, aby zostało to wykonane dobrze i nie powielalo istniejących narzędzi. Wszystkie działania powinny być komplementarne oraz uzupełniać mapping systemu przewidywania kompetencji, który istnieje już w Polsce.

Pan Piotr Krasuski stwierdził, że trzeba rozróżnić instrumenty, które mają inny charakter. Narzędzia, które zostały wymienione istnieją, jest to chociażby przytoczony Bilans Kapitału Ludzkiego (BKL), czy też barometr zawodów. To są narzędzia które robią zdjęcie teraźniejszości i najbliższej przyszłości i stwierdzają jakie zawody są poszukiwane, jakich kwalifikacji brakuje, a jakie są nadwyżkowe. Narzędzie, o którym mowa w konkursie jest narzędziem dalekiego prognozowania - podaje się rok

2040 jako horyzont prognoz i w związku z tym to narzędzie ma charakter ekonometryczny.

Pani Wallis Goelen poinformowała, że podobny model funkcjonuje w Salonikach, zatem zadała pytanie, czy na nowo będzie poszukiwany model ekonometryczny.

Pan Piotr Krasuski zauważył, że celem konkursu jest wdrożenie w polskich warunkach dla polskiej gospodarki modelu bardziej szczegółowego niż model Cedefop, modelu ekonometrycznego prognozowania dwóch funkcji gospodarczych podaży pracy, popytu pracy i luki podaży-popytowej. W jego opinii jest to model zupełnie inny niż instrumenty, które istnieją i które zostały wymienione oraz zupełnie coś innego niż jest robione na poziomie europejskim przez Cedefop. Analiza Cedefop jest w jego opinii bardziej krótkookresowa i nie ma charakteru ekonomicznego, a bardziej zawodowy. Następnie zaproponował, aby przejść do kolejnego punktu tj. projektu w działaniu 2.5 Skuteczna pomoc społeczna.

Pani Wallis Goelen stwierdziła, że chciałaby wiedzieć, kto będzie odpowiedzialny za ten projekt. Chciałaby spotkać się z tym podmiotem, aby dowiedzieć się co będzie realizowane w projekcie, ponieważ przedstawione informacje w jej opinii nie są precyzyjne. Zauważyła, że trudno przewidzieć zapotrzebowanie na umiejętności, ponieważ dynamika rynku jest bardzo duża i z tego powodu projekt budzi wątpliwości.

Pan Jarosław Hawrysz zgłosił uwagę do kryterium nr 4, aby tam gdzie jest wymagane doświadczenie jednostki z przynajmniej dwóch szkoleń zrealizowanych w ramach PO KL wpisać słowo „lub równoważnych”. W jego opinii należy mieć na uwadze, że być może świadczone były inne szkolenia dla pracowników socjalnych i nie ma powodu, dla którego nie mogłyby one być uznane, dlatego zasugerowano taki dopisek w tym kryterium.

Pani Dorota Bortnowska przyznała, że dobrze gdyby został wprowadzony taki zapis, jednakże wyraziła swoje zaniepokojenie, czy nie pojawi się w związku z tym inna wątpliwość dotycząca zdefiniowania tego, co oznacza równoważny w przypadku PO KL. Utrudni to weryfikowanie kryterium, zatem lepiej w jej opinii nie wskazywać PO KL jako warunku.

Pani Aneta Zaraś zgodziła się z przedmówczynią.

Pan Aleksander Waszkielewicz wyraził swoją aprobatę dla idei konkursu oraz poprosił o promocję metody pracy, jaką jest supervizja przez instytucje organizujące konkursy. Zauważył, że wśród ekspertów oceniających brakuje zrozumienia, iż przy projektach społecznych, wdrożeniowych pracownicy instytucji prywatnych również potrzebują rewizji, brakuje takiego zrozumienia po stronie instytucji organizujących konkursy.

Pan Piotr Krasuski wyjaśnił, że zależy to od charakterystyki danego konkursu natomiast co do zasady nie ma zasad horyzontalnych, które nakazywałyby takie działania wykluczać. Poinformował, że zostanie na to zwrócona uwaga. Następnie poinformował, że projekt fiszki do projektu pozakonkursowego w ramach działania 2.5 Skuteczna pomoc społeczna, projekt Akredytacja usług reintegracyjnych i socjalnych nowe formy organizacyjne oraz wyższe standardy jakości usług został wycofany z obrad Komitetu Monitorującego i skierowany do ponownych uzgodnień. Następnie przeszedł do kolejnego projektu pozakonkursowego o charakterze koncepcyjnym w ramach działania 2.5 Nowe specjalności drugiego stopnia specjalizacji w zawodzie pracownik socjalny i poprosił o przedstawienie uwag do projektu.

Pan Jarosław Hawrysz poinformował, że Komisja nie zgłasza uwag.

Pan Piotr Krasuski przeszedł do następnego projektu tj. projektu konkursowego w ramach działania 2.6 dotyczącego analizy rozwiązań ustawowych z zakresu rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych w miejscu pracy.

Pan Aleksander Waszkielewicz zauważył, że w kryterium dostępu jest odwołanie do rynku chronionego, rynku otwartego i administracji publicznej, tak jakby administracja publiczna była jakimś

innym rynkiem niż otwarty, więc być może tam warto przeformułować na: chroniony, otwarty, w tym administracja publiczna.

Pan Piotr Krasuski poinformował, że przyjmuje uwagę.

Pan Krzysztof Kosiński zauważył, że należy zwrócić uwagę na zapis, który mówi o tym, że projektodawca będzie musiał wziąć pod uwagę specyfikę tzw. chronionego rynku pracy, rynku otwartego i administracji publicznej. Podkreślił, że w administracji publicznej jednak występują pewne specyficzne elementy, których nie można przyrównać wprost do otwartego rynku pracy.

Pan Paweł Chorąży stwierdził, że w jego opinii wprowadzenie „w tym administracji publicznej” wyczerpie i jedną i drugą propozycję. Jeżeli zmienione zostanie zgodnie z sugestią na „chroniony i otwarty, w tym administracja publiczna”, która jest de facto otwarta, to uzyskany zostanie taki efekt, aby specyficznej analizie została poddana również administracja publiczna.

Pan Krzysztof Kosiński powiedział, że jeżeli chodzi o użycie łącznika „w tym”, to oczywiście zgadza się, natomiast samo wyeliminowanie administracji publicznej mogłoby skutkować tym, że nie będzie brana pod uwagę ta specyfika.

Pan Paweł Chorąży odniósł się do wypowiedzi Pana Dyrektora Kosińskiego i zauważył, że nie proponowano, aby wykluczyć ten zapis.

Pani Wallis Goelen przypomniała, że Komisja w ramach swojej strategii wspiera tylko i wyłącznie integrację osób z niepełnosprawnościami generalnie z rynkiem pracy, a nie w kontekście chronionych miejsc pracy. W związku z tym przedstawicielka KE chciałaby uzyskać informacje dotyczące tego, czy projekt przewiduje takie działania i czy w projekcie jest mowa o chronionych miejscach pracy lub innych formach ochrony zatrudnienia.

Pan Jarosław Hawrysz odniósł się do kryterium nr 5 i zasugerował, aby w kamieniu milowym drugim dodać odniesienie, iż zaproponowane modyfikacje i nowe rozwiązania będą zgodne z Konwencją Narodów Zjednoczonych dotyczącą praw osób z niepełnosprawnościami. Druga propozycja z uwagi na dużą wartość projektu MRPiPS dotyczyła tego, aby wskazywać poszczególne zakresy budżetu przewidziane na dane kamienie milowe. Przedstawiciel KE jako przykład podał, iż w kamieniu milowym trzecim jest mowa o testowaniu, które jest bardzo długie stąd prawdopodobnie wysokie koszty generowane przez cały projekt. Kolejna uwaga odnosiła się do kryterium nr 10 oraz podmiotów, które powinny uczestniczyć w pracach komitetu z uwagi na fakt, iż projekt przeznaczony jest dla wsparcia zatrudnienia – w pracach powinni uczestniczyć przedstawiciele pracodawców oraz przedstawiciele PFRON.

Pan Piotr Krasuski odniósł się do wypowiedzi i stwierdził, że wszystkie wytworzone modyfikacje powinny być zgodne z Konwencją Narodów Zjednoczonych, więc uwaga zostaje przyjęta. Natomiast nie wyraził aprobaty w kwestii przypisywania kosztów do kamieni milowych. W jego opinii kamienie milowe wskazują na poszczególne etapy realizacji projektu i konieczności ich osiągnięcia w pewnej sekwencji działań. Jego zdaniem, jeżeli zostanie zapisane, ile dany etap ma kosztować wówczas nie będzie konkurencji cenowej pomiędzy poszczególnymi ofertami. Natomiast pozytywnie odniósł się do włączenia przedstawicieli PFRON i reprezentacji pracodawców do Komitetu Sterującego.

Pan Krzysztof Kosiński odniósł się do składu Komitetu Sterującego i zaproponował rozbudowę składu również o przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, tak aby zapewnić wszystkie strony które biorą udział w procesie wdrażania przepisów i realizacji zadań na rzecz osób niepełnosprawnych.

Pan Paweł Chorąży podziękował za przedstawione uwagi.

Pani Wallis Goelen zauważyła, że jest to projekt analityczny, więc Komisja na tę chwilę wyraża swoją akceptację, niemniej zachowuje sobie również prawo do przyjrzenia się wynikom analizy i powiązania ich ze strategią europejską, która wspiera dostęp do ogólnego rynku pracy. W jej opinii nie znaczy to,

że chronione miejsca pracy nie będą wspierane, ale będzie to miało raczej charakter wsparcia społecznego, a nie zatrudnienia, gdyż naruszałoby to prawa ludzi niepełnosprawnych.

Pan Paweł Chorąży zaproponował przejście do fiszki dotyczącej wypracowania i upowszechnienia we współpracy z partnerami społecznymi modelu wsparcia osób niepełnosprawnych w środowisku pracy oraz zwrócił się z zapytaniem o ewentualne uwagi do fiszki.

Pani Wallis Goelen odniosła się do promocji, która w jej opinii powinna być wzmocniona i bardziej skoncentrowana. Podała przykład Brytyjczyków, którzy bardzo dużo zrobili w tym obszarze bezpośrednio angażując się w dialog z pracodawcami.

Zdaniem przedstawicieli KE tradycyjne sposoby tj. konferencje, broszury, kampanie internetowe nie będą skuteczne, gdyż nie są wystarczająco skoncentrowane na grupie docelowej. Zaznaczyła, że praktyką Komisji jest pisanie artykułów w prasie np. w Financial Times, aby w ten sposób dotrzeć do potencjalnych pracodawców osób z niepełnosprawnościami i przekazać informacje bardzo szeroko, a następnie rozwijać je lokalnie, w zgodzie z lokalnymi zasadami.

Pan Jarosław Hawrysz stwierdził, że jego zdaniem kryterium premiujące powinno być kryterium dostępu. Przetestowanie modelu powinno być obowiązkowym elementem projektu, wówczas nie byłoby odnoszenia się do kwestii, czy powinno być z 10 pracodawcami czy z 5, tutaj liczba może być dowolna natomiast kwestia przetestowania powinna być elementem koniecznym do tego, żeby można było później wyciągnąć wnioski, czy osiągnięto odpowiednią skuteczność wytworzonych narzędzi. Druga poruszona kwestia dotyczyła kryterium nr 7 – zasugerowano przereklamowanie tego kryterium na bardziej konkretne rozwiązania, dzięki którym model trafi do właściwych grup odbiorców.

Pan Paweł Chorąży zaproponował, podsumowanie dyskusji oraz zadał pytanie dotyczące konieczności zmiany kryterium nr 7 i przekazał głos Pani Dyrektor Zaraś.

Pani Aneta Zaraś wyjaśniła, gdzie znajduje się informacja o przedsiębiorstwach, z którymi musi być przeprowadzone przetestowanie modelu, ponieważ kryterium premiujące odnosi się rzeczywiście do pracodawców z rynku otwartego, chronionego i administracji publicznej. Dodała, że w kryterium nr 5 w trzecim kamieniu milowym znajduje się informacja, że testowanie odbędzie się u co najmniej 15 pracodawców i tam zostały dokładnie określone kryteria, według których model będzie testowany i u jakiego rodzaju pracodawców. Powyższe stanowi warunek minimalny. W odniesieniu do kampanii wskazała, że może zaproponować zmianę kryterium i określić, że promocja w kryterium nr 7 dotyczyć będzie kampanii promocyjnej wnioskodawcy, która zapewni upowszechnienie we współpracy z partnerami społecznymi opracowanego modelu. Model będzie zakładał wsparcie osób niepełnosprawnych w środowisku pracy wśród 100 tysięcy pracodawców przez co najmniej dystrybucję publikacji zawierającej model oraz zorganizowanie seminariów, spotkań informacyjno-doradczych dla pracodawców i kampanię informacyjno-promocyjną. W jej opinii to od wnioskodawcy będzie zależało jaką formułę promocji wybierze, natomiast na etapie oceny będzie promowane rozwiązania z udziałem środków masowego przekazu.

Pani Wallis Goelen podziękowała MRPiPS za propozycję. Dodała, że rozpowszechnianie musi być oparte na bazie mocnego biznes case odnośnie tego typu pracy w Polsce, gdyż jeżeli tego nie będzie to nie dotrze się do grupy docelowej.

Pan Paweł Chorąży zaproponował przejście do głosowania.

Pan Piotr Krasuski poinformował, że odbędzie się głosowanie nad kolejnymi fiskami w działaniu 2.1 wdrożenie narzędzi przeciwdziałających dyskryminacji i szkolenia w zakresie formy opieki nad dziećmi do lat trzech oraz w działaniu 2.4 szkolenia kluczowych i merytorycznych pracowników instytucji rynku pracy w zakresie świadczenia usług EURES, tutaj z zastrzeżeniami Komisji i potrzebą dodatkowych informacji dla Komisji, rozbudowy dotychczasowego narzędzia prognozowania popytu na pracę, z zastrzeżeniami ze strony Komisji i koniecznością zorganizowania spotkania, w którym weźmie udział Pani Wallis Goelen. Poinformował, że głosowanie nie odbędzie się w zakresie projektu akredytacja

usług reintegracyjnych i socjalnych oraz projektu nowe specjalności drugiego stopnia w specjalizacji pracownik socjalny. Dodał, że głosowanie obejmie również dwie fiszki z działania 2.6 rozwiązania ustawowe w zakresie włączenia społecznego osób niepełnosprawnych i w zakresie modelu wsparcia osób niepełnosprawnych w środowisku pracy.

Pan Paweł Chorąży zaproponował przejście do głosowania ze wszystkimi autopoprawkami, które były omawiane. Za przyjęciem uchwały opowiedziało się 35 osób, 1 osoba wstrzymała się od głosu. Poinformował, że omówienie działania 2.9 pozostanie na kolejny dzień komitetu, gdyż o godzinie 17 planowana jest wizyta studyjna.

Pani Krystyna Piechocka poinformowała o transporcie na wizytę studyjną.

II dzień posiedzenia – środa, 14 września 2016 r.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MR) powitał członków Komitetu Monitorującego PO WER i wskazał jednocześnie, że posiedzenie rozpocznie się od kontynuowania zagadnień dotyczących ekonomii społecznej w obszarze wdrażanym przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, tj. w ramach Działania 2.9 PO WER *Rozwój Ekonomii Społecznej*. Minister poprosił o zabranie głosu Panią Dorotę Bortnowską, Zastępcę Dyrektora Departamentu Europejskiego Funduszu Społecznego w Ministerstwie Rozwoju.

8. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2016 rok oraz Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji MRPiPS – kontynuacja

Pani Dorota Bortnowska (DZF, MR) dokonała krótkiej charakterystyki wsparcia w ramach Działania 2.9 PO WER (prezentacja stanowi załącznik nr 9 do protokołu) opisując przy tym trzy typy konkursów, które mogą być realizowane w ww. Działaniu. Podkreśliła, że w ramach trzeciego typu konkursu działania będą koncentrowały się na opracowaniu pakietu edukacyjnego dla nauczycieli i jego pilotażowym wdrożeniu oraz opracowaniu oferty studiów menadżerskich i MBA (*Master of Business Administration*) w zakresie zarządzania przedsiębiorstwem społecznym.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MR) podziękował za zabranie głosu oraz otworzył dyskusję w tym temacie. O głos w sprawie poprosił Pan Jarosław Hawrysz (KE).

Pan Jarosław Hawrysz (Komisja Europejska) zasugerował, aby w konkursie, którego przedmiotem jest tworzenie i rozwój ponadregionalnych francyz społecznych (typ pierwszy) wprowadzono dodatkowe kryterium, które obligowałoby do stworzenia raportu podsumowującego realizację tego projektu/projektów. Zaproponował jednocześnie, aby dokument ten był przedkładany powołanemu Komitetowi Sterującemu. W odniesieniu do trzeciego typu konkursu, zdaniem KE doprecyzowania wymaga, że zarówno studia menadżerskie jak i MBA będą uwzględniały w swym zakresie specyfikę podmiotów ekonomii społecznej, a nie wyłącznie przedsiębiorstw społecznych.

Zasugerował również, że kryterium nr 3 powinno uwzględniać przedstawicieli przedsiębiorstw i organizacji przedsiębiorców, natomiast do kryterium nr 7 należy włączyć szkoły zawodowe, co podkreśli ich znaczenie dla rozwoju ekonomii społecznej.

Pani Dorota Bortnowska odniosła się do wypowiedzi przedstawiciela KE i wskazała, że IZ PO WER podziela zdanie KE co do zasadności opracowania raportu z podsumowania działań w zrealizowanych projektach. Zastrzegła jednocześnie, że raport taki powinien być opracowywany przez Instytucję Pośredniczącą. Podzieliła również uwagę dotyczącą rozszerzenia zakresu działań przewidzianych w trzecim typie konkursu na podmioty ekonomii społecznej zaznaczając jednocześnie, że na obecnym etapie wprowadzenie tego typu zmiany (ze względu na obowiązujący wskaźnik oraz typ operacji) byłoby niezgodne z treścią obowiązującego PO WER. Odnosząc się do uwag dotyczących kryterium nr 3 i nr 7 wskazała, że: **k3)** kryterium to będzie rozszerzone – doprecyzowanie, że chodzi o podmioty, o których mowa w 8 typie operacji w Działaniu 2.9, **k7)** w kryterium zostaną uwzględnione szkoły zawodowe i jednocześnie **wprowadzone zostanie kryterium premiujące współpracę z takimi podmiotami.**

Pan Jarosław Hawrysz zwrócił się z prośbą o potwierdzenie zobowiązania IZ PO, że Instytucja Pośrednicząca (MRPiPS) sporządzi raport ewaluacyjny. Podkreślił przy tym, że dokument taki powinien być opracowany przez niezależnego audytora.

Pan Paweł Chorąży odnosząc się do wypowiedzi przedstawiciela KE zaznaczył, że poza jednym, wszystkie dotychczas sporządzone raporty ewaluacyjne zostały opracowane przez podmiot zewnętrzny. Podkreślił również, że kryterium premiujące współpracę ze szkołami zawodowymi powinno mieć przypisaną odpowiednią punktację.

Pani Marlena Kończak (Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej) nawiązując do tematyki związanej z franczyzami społecznymi wskazała, że zasadnym byłoby powierzenie sporządzenia raportu ewaluacyjnego podmiotowi zewnętrznemu. Zwróciła przy tym uwagę na brzmienie kryterium nr 6 w tym typie operacji, gdzie wskazano, że wnioskodawca odpowiedzialny jest za opracowanie i publikację raportu. Jednocześnie zaznaczyła, że MRPiPS zobowiązuje się do sporządzenia raportu ewaluacyjnego. Co do zaproponowanego kryterium premiującego zaproponowała, aby waga punktowa została ustalona na poziomie 10 pkt (przygotowanie pakietu edukacyjnego dedykowanego szkołom zawodowym i przeprowadzenie pilotażu, w co najmniej 8 szkołach zawodowych).

Pan Paweł Chorąży zaproponował przejście do procedury głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie zatwierdzenia kryteriów dla Planu Działania w części dotyczącej Działania 2.9 z uwzględnieniem omawianych poprawek. W głosowaniu wzięło udział 28 osób. Za przyjęciem uchwały opowiedzieli się wszyscy głosujący. Tym samym uchwała została podjęta.

Kolejnym punktem posiedzenia KM było omówienie zmian w Rocznym Planie Działania na 2016 r. oraz Planu Działania na 2017 r. a następnie podjęcie stosownych uchwał w tych obszarach zgodnie z ww. porządkiem.

9. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2016 rok oraz Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Osi III PO WER w zakresie kompetencji NCBiR

Pani Dorota Bortnowska (DZF, MR) omówiła zmiany w Rocznym Planie Działania na 2016 r. dla Osi III PO WER w zakresie kompetencji NCBiR (prezentacja stanowi załącznik nr 10 do protokołu). Wskazała, że zmiana w Rocznym Planie Działania na 2016 r. będzie polegała na wprowadzeniu nowego projektu pozakonkursowego, którego celem będzie opracowanie modelowych programów kształcenia nauczycieli. Podkreśliła jednocześnie, że wdrożenie modelowych programów kształcenia nauczycieli na specjalnościach nauczycielskich będzie przedmiotem konkursu ogłoszonego w 2017 r., co jest zgodne z Rocznym Planem Działania na 2017 r.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MR) podziękował za zabranie głosu w dyskusji oraz poprosił przedstawienie przez Panią Wallis Goelen stanowiska KE.

Pani Wallis Goelen (Komisja Europejska) na wstępie podziękowała za zorganizowanie bardzo ciekawej wizyty studyjnej, która znakomicie pokazała to, jak fundusze europejskie wpływają na zmianę sytuacji społecznej i ekonomicznej ich odbiorców. Zaznaczyła również, że informacje dotyczące dobrych praktyk płynących z projektów wdrażanych w Polsce zostaną przedstawione w trakcie debaty w Brukseli, dotyczącej tego, w jaki sposób Europejski Fundusz Społeczny wpływa na zmiany systemowe w Państwach Członkowskich. Podkreśliła, że Polska jest bardzo dobrym przykładem tych zmian, co w kontekście debaty europejskiej będzie wykorzystane, jako argument za wzmocnieniem działań realizowanych w ramach EFS.

Odnosząc się do koncepcji omawianego projektu systemowego zaznaczyła, że jego założenia są zbyt ogólne i mało precyzyjne, co w dużej mierze wynika z faktu niewystarczającej analizy potrzeb. Wskazała przy tym, że koncepcja projektu zakładająca skierowanie wsparcia do osób studiujących na specjalności nauczycielskiej, a nie do osób zatrudnionych w jednostkach kształcenia akademickiego, jest niezgodna z dotychczasowym stanowiskiem KE. Przyjęcie takiego kształtu

projektu systemowego budzi również obawy KE co do jego zgodności z PO WER. Zdaniem KE na tym etapie należy przekazać dodatkowe informacje na temat grupy docelowej projektu.

Nawiązując do spodziewanych efektów (wyników) projektu zaznaczyła, że są one trudne do zrozumienia dla KE. Wyraziła również wątpliwości dotyczące wypracowania w projekcie wyłącznie dwóch modeli kształcenia. Wątpliwości KE dotyczą również budżetu projektu, którego wysokość nie jest uzasadniona zakresem działań w nim przewidzianych. Na tym etapie zdaniem KE **fiszka projektu powinna zostać odrzucona**.

W opinii KE projekt powinien zostać opracowany zgodnie z wynikami przeprowadzonej analizy potrzeb, tak aby wsparcie w nim przewidziane zostało prawidłowo zaadresowane.

Pan Paweł Chorąży podziękował za zabranie głosu. Poprosił o zaprezentowanie stanowiska przedstawiciela Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Pan Andrzej Kurkiewicz (Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego) odnosząc się do uwag i opinii KE zaznaczył, że celem projektu systemowego jest wypracowanie modelowych programów kształcenia nauczycieli, a nie nauczycieli akademickich, co zgodne jest z komunikatem Komisji Europejskiej z 2016 r. a także komunikatem Procesu Bolońskiego z 2015 r. Odnosząc się do uwagi dotyczącej wypracowania w projekcie wyłącznie dwóch modeli programów kształcenia zaznaczył, że rozwiązanie to bazuje na obowiązującym w Polsce systemie kształcenia nauczycieli, który zakłada możliwość kształcenia poprzez: ukończenie specjalizacji na danym kierunku kształcenia (np. polonistyka, matematyka) jak również możliwość kształcenia na kierunkach pedagogicznych (tzw. kształcenie wczesnoszkolne). Powyższe warunkuje dwa modele i dwie analizy. Reasumując należy stwierdzić, że projekt dotyczy kształcenia studentów, którzy później będą zatrudnieni w szkołach systemu oświaty.

Pan Piotr Krasuski (DZF, MR) odniósł się do uwag zgłoszonych przez KE wskazując na konieczność dokonywania zmian systemowych w Polsce, których osiągnięcie możliwe będzie dzięki realizacji projektu systemowego. Zaznaczył przy tym, że kluczowe jest w tym kontekście podnoszenie kompetencji kadry nauczycielskiej, co w perspektywie również przyczyni się do osiągania efektów na tej płaszczyźnie. Podkreślił również, że to iż fiszka projektu systemowego nie zawiera pełnych informacji o analizie potrzeb, nie może prowadzić do wniosku, że analiza taka nie została przeprowadzona. Stwierdził jednocześnie, że projekt ten należy do tych przykładów, kiedy EFS może wspierać reformy strukturalne w Polsce.

Pani Wallis Goelen zgłosiła wątpliwość dotyczącą założeń projektu. Zgodnie z treścią fiszki zaplanowane wsparcie ma zostać skierowanych do studentów, a więc kandydatów na nauczycieli, przy czym jednocześnie projekt jest realizowany w ramach Osi III poświęconej szkolnictwu wyższemu.

Pani Aleksandra Wąsik (OPZZ – ZNP) zaproponowała, aby w Kamieniach milowych projektu (pkt 2) uwzględniono, że wypracowanie pierwszej wersji programów kształcenia zostanie dokonane również we współpracy ze związkami zawodowymi nauczycieli.

Pan Paweł Chorąży poinformował, że uwaga została przyjęta.

Pani Wallis Goelen nawiązując do wcześniejszych wypowiedzi, poprosiła o wyjaśnienie, dlaczego projekt systemowy będzie realizowany w ramach III Osi Priorytetowej, w której wsparcie kierowane jest do pracowników instytucji akademickich skoro uczestnikami będą studenci, którzy dopiero zostaną nauczycielami. Zaznaczyła przy tym, że wyjaśnienie tej kwestii jest na obecnym etapie sprawą podstawową.

Pan Paweł Chorąży wyjaśnił, że celem projektu jest podniesienie kompetencji osób uczestniczących w edukacji na poziomie wyższym, które odpowiadają potrzebom gospodarki, rynku i społeczeństwa. W tym kontekście przez osoby uczestniczące w kształceniu na poziomie wyższym należy rozumieć studentów.

Zaproponował jednocześnie przejście do procedury głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie zatwierdzenia zmian w Rocznym Planie Działania na 2016 r. dla III Osi priorytetowej PO WER. Zaznaczył również, że przed zatwierdzeniem fiszki projektu systemowego wszelkie uwagi i zastrzeżenia zostaną omówione i wyjaśnione z KE. W głosowaniu wzięło udział 35 osób, z czego 32 osoby głosowały za przyjęciem uchwały, 2 wstrzymały się od głosu i 1 głosowała przeciw. Uchwała została przyjęta.

Kolejnym punktem posiedzenia było omówienie Planu Działania na 2017 r. O zabranie głosu został poproszony Pan Paweł Zdun.

Pan Paweł Zdun (DZF, MR) omówił założenia wynikające z Planu Działania na rok 2017 w zakresie wsparcia oferowanego w ramach Działania 3.1, 3.2 i 3.3 (prezentacja stanowi załącznik nr 11 do protokołu).

Pan Paweł Choraży zaproponował, aby dyskusję na fiszkami rozpocząć od konkursu *Studiujesz? Praktykuj!* Poprosił jednocześnie o zgłaszanie uwag i propozycji.

Pani Anna Rogowska (Fundacja na Rzecz Młodych Naukowców) odwołując się do założeń projektu (20 godzin stażu w ciągu 6 tygodni) wystąpiła z postulatem zmiany terminu realizacji projektu – jego wcześniejszej realizacji. Następnie zasugerowała, aby w projekcie uwzględnić możliwość różnicowania wysokości stawki stypendium stażowego w przypadku staży krajowych i zagranicznych – zaznaczyła, że w obecnym kształcie projekt przewiduje jedną stawkę, tj. 13,50 PLN za godzinę zadania stażowego.

Pani Wallis Goelen zasugerowała, że w projekcie należy przewidzieć kryterium dostępu umożliwiające instytucji szkolnictwa wyższego monitorowanie jakości praktyk oferowanych studentom. Wskazała, że KE rekomenduje również wprowadzenie kryterium, które będzie premiowało praktyki w sektorach o strategicznym znaczeniu dla dalszego rozwoju kraju i regionów. Sektory te wskazano w Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju. Odnosząc się do kryterium premiującego nr 2 (*„Co najmniej 50% łącznego wymiaru godzinowego wszystkich staży w projekcie stanowią staże zagraniczne realizowane w krajach członkowskich Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego”*) zaznaczyła, że KE powinny zostać przedstawione informacje na temat tego, czy wsparcie w formie staży zagranicznych w projekcie będzie zintegrowane ze wsparciem z innych programów (np. ERASMUS plus), tak aby uniknąć możliwości wystąpienia podwójnego finansowania. Odnosząc się do kryterium premiującego nr 4 (*„Organizacja staży wyłącznie na kierunku/ach studiów o profilu praktycznym”*) zaznaczyła, że budzi ono zastrzeżenia KE z uwagi na to, że faworyzuje ono kierunki studiów o profilu praktycznym.

Pan Piotr Krasuski odniósł się do wątpliwości KE. Po pierwsze wskazał, że nie ma możliwości wystąpienia ryzyka nakładania się wsparcia z programu ERASMUS plus. W projekcie mowa jest o stażach zawodowych w przedsiębiorstwach. Staże nie będą elementem procesu dydaktycznego w szkolnictwie wyższym za granicą. Odnosząc się do drugiej kwestii - czyli ograniczania, czy też premiowania staży wyłącznie na kierunkach o profilu praktycznym, wyjaśnił, że kryterium to ma na celu wspieranie tych kierunków, które mają swój profil praktyczny.

Pan Andrzej Kurkiewicz zgodził się na postulat zmiany terminu realizacji projektu z marca na luty oraz zaproponował, aby wysokość stypendium stażowego w przypadku stażu zagranicznego została zwiększona o 50% kwoty bazowej. Zgodził się z sugestiami KE, co do uwzględnienia kryterium dostępu oraz wprowadzenia kryterium premiującego. Jednocześnie zaznaczył, że w odniesieniu do pozostałych uwag KE podziela zdanie Pana Piotra Krasuskiego.

Pani Wallis Goelen podziękowała za zbieżne opinie, co do kwestii dotyczącej kryterium dostępu i kryterium premiującego, podtrzymała jednocześnie zastrzeżenia KE dotyczące powielania się wsparcia projektowego z programem ERASMUS plus. Program ten zdaniem KE obejmuje również staże w przedsiębiorstwach prywatnych, w związku z czym konieczne jest określenie wyraźnej linii demarkacyjnej. Zgłosiła jednocześnie zastrzeżenia KE dotyczące kryterium premiującego

nr 3 dotyczącego posiadania wyróżniającej oceny instytucjonalnej dla jednostki organizacyjnej i uczelni, która będzie składała projekt lub wyróżniającą ocenę programową. Na obecnym etapie KE wymaga, aby jedna uczelnia składała jeden wniosek dotyczący wszystkich jej kierunków studiów i wszystkich jednostek organizacyjnych. Zdaniem KE w praktyce kryterium to będzie bardzo trudne do spełnienia a uczelnia ubiegająca się o wsparcie będzie musiała zdecydować, czy chce promować wyłącznie jednostki wyróżniające się, czy też złożyć projekt, który nie spełni wymogów wynikających z kryterium premiującego. W opinii KE kryterium to powinno zostać ponownie przeanalizowane.

Pan Andrzej Kurkiewicz odnosząc się do stanowiska KE zaznaczył, że w jego opinii kryterium premiujące nie będzie miało charakteru ograniczającego. Zaproponował jednocześnie, aby w dokumentacji konkursowej znalazło się doprecyzowanie, że działania realizowane w projekcie nie mogą być tożsame z działaniami, które są realizowane w konkursie *ERASMUS plus*.

Pan Paweł Chorąży podziękował za przedstawione opinie, zwrócił się jednocześnie z pytaniem do KE, czy podtrzymuje ona nadal swoje stanowisko w zakresie uwag dotyczących kryterium premiującego nr 3.

Pani Wallis Goelen poinformowała, że KE podtrzymuje swoje stanowisko ww. zakresie.

Pan Paweł Chorąży zaproponował przejście do głosowania nad poszczególnymi uchwałami. Zasugerował jednocześnie, aby na podstawie głosowania zrezygnować z kryterium premiującego nr 3.

W głosowaniu wzięło udział 36 osób, z których 19 głosowało za przyjęciem poprawki odrzucającej kryterium premiujące nr 3, 6 wstrzymało się od głosu i 11 osób głosowało przeciw. Uchwała w sprawie poprawki została przyjęta.

Następnie przystąpiono do głosowania w sprawie uchwały dotyczącej fiszki konkursu *Studiujesz? Praktykuj!*. Uchwała została przyjęta jednogłośnie.

Po zakończeniu głosowań rozpoczęto dyskusję nad projektem **Akademickie Biura Karier**. O zabranie głosu poproszono Panią Aleksandrę Wąsik.

Pani Aleksandra Wąsik zaproponowała, aby do wskaźnika rezultatu przyporządkować z góry określoną wartość procentową – np. na poziomie 40 lub 50%.

Pani Wallis Goelen zgłosiła zastrzeżenia do czterech kryteriów: 1) kryterium dostępu nr 13 – zdaniem KE w kryterium należy uwzględnić wskaźnik procentowy dotyczący absolwentów, którzy w okresie 6 miesięcy od zakończenia kształcenia kontynuowali naukę lub podjęli zatrudnienie, 2) kryterium dostępu nr 5 – należy doprecyzować, w jaki sposób należy rozumieć pojęcie „jakość usług biur kariery”. Usługi tego typu zdaniem KE powinny być zdefiniowane na poziomie krajowym, 3) kryterium dostępu nr 7 – należy doprecyzować co oznaczają „odpowiednie kwalifikacje dla doradcy zawodowego”, 4) kryterium premiujące nr 4 – kryterium to zdaniem KE powinno być obligatoryjne, jako kryterium dostępu.

Pan Andrzej Kurkiewicz na wstępie zaznaczył, że identyczne zagadnienia były przedmiotem dyskusji w roku poprzednim. Podkreślił przy tym, że projekt służy wsparciu studentów poprzez akademickie biura karier, które muszą podnosić swoje kompetencje merytoryczne w szczególności w zakresie doradztwa i poradnictwa zawodowego. Odnosząc się do propozycji przypisania do wskaźnika rezultatu określonej wartości procentowej zaznaczył, że poziom zatrudnialności nie zależy wyłącznie od działania systemu szkolnictwa wyższego. Zależy on również od innych czynników, m.in. od otoczenia społeczno-gospodarczego, czy też uwarunkowań gospodarczych. Odpowiadając na uwagę dotyczącą kryterium dostępu nr 13 wskazał, że NCBiR prowadzi centralny monitoring losów absolwentów, który jako jedno z narzędzi będzie wykorzystywany do oceny „sukcesu edukacyjnego”. Co do sugestii KE, aby wystandaryzować pojęcie „jakości usług biur kariery” zaznaczył, że podmioty te mogą posiadać status instytucji rynku pracy, po drugie podmioty te opracowują własne systemy jakości oceny pracy, które umożliwiają ocenę efektywności ich działania.

Pani Dorota Bortnowska zaznaczyła, że wskaźnik efektywności zatrudnieniowej na poziomie 60% został przewidziany w jednym z kryteriów premiujących. Na podstawie tego kryterium premiowani są ci beneficjenci, którzy na etapie złożenia wniosku mogą i są w stanie zrealizować wskaźnik na tym poziomie.

Pani Wallis Goelen wyraziła opinię, że wskaźnik efektywności zatrudnieniowej powinien zostać zdefiniowany na poziomie 70%. Odnosząc się do wyjaśnień dotyczących doprecyzowania pojęcia „jakości usług” świadczonych przez biura karier zaznaczyła, że w fiszce projektu należy określić pewien katalog usług i określić ich jakość, tak aby stanowiły one punkt wyjścia przy formułowaniu badań ankietowych.

Pan Jarosław Hawrysz (Komisja Europejska) odnosząc się do wyjaśnień przedstawionych przez MNiSW zaznaczył, że biura karier są wspierane ze środków unijnych i na obecnym etapie wdrażania IP powinna wykorzystać doświadczenia płynące z dotychczas realizowanych projektów, w szczególności w zakresie wypracowania wskaźników, które umożliwią zweryfikowanie ich skuteczności w kontekście zatrudnialności studentów. Kontynuując temat dotyczący „jakości usług” zasugerował, aby IP wykorzystała dokument dotyczący tego zagadnienia, który został wypracowany wspólnie przez KE, PARP oraz MR.

Pani Anna Rogowska zgłosiła uwagi dotyczące kryteriów premiujących o numerze 1 i 4. Pierwsza uwaga dotyczyła kryterium premiującego nr 1 o treści: uczelnia objęta projektem na dzień złożenia wniosku prowadzi sformalizowaną i udokumentowaną co najmniej 12 miesięczną współpracę z akademickim inkubatorem przedsiębiorczości lub centrum transferu technologii. W jej opinii zgodnie z ustawą prawo o szkolnictwie wyższym uczelnie mogą tworzyć takie jednostki jako jednostki ogólnouczelniane, jednak ten zapis sugeruje, że są to podmioty zewnętrzne w stosunku do uczelni. Wyraziła potrzebę jasnego sformułowania zapisu, aby jednoznacznie wynikało z niego, że uczelnie mogą prowadzić sformalizowaną i udokumentowaną współpracę, jeżeli nie posiadają własnych jednostek lub spełniają kryterium premiujące jeżeli prowadzą akademicki inkubator lub prowadzą centrum transferu technologii. W zakresie kryterium premiującego nr 4 dotyczącego premiowania współpracy biur karier z organizacjami pozarządowymi i zrzeczającymi pracodawców w opinii pani Rogowskiej w poprzednim konkursie katalog kosztów był bardzo ściśle określony i zamknięty i nie pozwalał na dopuszczanie kosztów związanych z zaangażowaniem organizacji pozarządowych i związków pracodawców do projektu oraz dofinansowania ich działań. Zadała pytanie czy takie koszty można finansować w projekcie.

Pan Andrzej Kurkiewicz odniósł się do uwag dotyczących ww. kryteriów premiujących. W kwestii kryterium premiującego nr 1 zaproponował, aby pozostawić je w obecnym brzmieniu, natomiast w odniesieniu do kryterium premiującego nr 4 uznał, że jest to sprawa do dyskusji na poziomie dokumentacji konkursowej i tego na co pozwalają wytyczne. Przedstawił również wyjaśnienia dotyczące zastrzeżeń KE w zakresie wskaźnika efektywności określanego na poziomie biur karier.

Pan Paweł Choraży zaproponował, aby kwestia efektywności zatrudnieniowej oraz podjęcie decyzji wiążącej w tym zakresie została przedyskutowana poza komitetem oraz aby stała się przedmiotem obrad w trakcie kolejnego Komitetu Monitorującego PO WER w listopadzie br. Podkreślił przy tym, że na obecnym etapie istotne jest, aby uzgodnić jakie wymagania i oczekiwania stawiane są akademickim biurom karier. Odnosząc się do wypowiedzi przedstawiciela MNiSW zaznaczył, że nie podziela opinii o niewielkim wpływie tych podmiotów na kształtowanie pozycji zatrudnieniowej studentów w związku z występowaniem innych czynników zewnętrznych. Zaproponował jednocześnie, aby przystąpić do głosowania, a kwestie dotyczące efektywności zatrudnieniowej w omawianym wymiarze omówić na kolejnym Komitecie Monitorującym PO WER a na tym etapie przystąpić do omawiania zagadnień dotyczących konkursu *Rozwój kadr dla sektora usług dla biznesu*.

Pan Dominik Wasilewski (Konfederacja Rektorów Akademickich Szkół Polskich) zwrócił się z prośbą o przedstawienie szerszego uzasadnienia dla kryterium obowiązującego w konkursie *Rozwój kadr dla sektora usług dla biznesu*, które zawęży możliwość ubiegania się o wsparcie przez szkoły wyższe,

które posiadają siedzibę/oddział zamiejscowy w mieście, którego liczba mieszkańców nie przekracza 240 tysięcy. Odnosząc się do wymienionych w celu projektu sektorów biznesu skoncentrowanych na BPO, SSC i IT zwrócił się z prośbą o wskazanie tego, jakie jest powiązanie tych sektorów z celami interwencji z funduszy strukturalnych. Wskazał również, że wyjaśnienia wymaga to, dlaczego w kryterium premiującym mowa jest wyłącznie o znajomości języka niemieckiego w sektorze IT.

Pani Wallis Goelen wskazała na problem braku harmonizacji celu konkursu z 2 Priorytetem Inwestycyjnym PO WER. Celem konkursu w tym kontekście nie jest sektor BPO. Zdaniem KE przyjęcie celu opisanego w fiszce projektu powinno zostać poprzedzone przeprowadzeniem odpowiednich analiz co do faktycznych potrzeb rynku pracy w tym zakresie. KE zwróciła się z prośbą o przedstawienie danych, na podstawie których dokonano wyboru branż wymienionych w celu projektu. KE podkreśliła, że również w przypadku tego konkursu należy położyć nacisk na kwestię dotyczącą monitorowania staży – w tym kontekście zdaniem KE zasadne jest wprowadzenie odpowiedniego kryterium dostępu. W opinii KE ocena jakości staży powinna być dokonywana na podstawie ram, które będą określały wymagania jakościowe w tym zakresie.

Pan Paweł Chorąży odnosząc się do dotychczas zgłoszonych uwag wyjaśnił, że wybór branż wymienionych w celu projektu został poprzedzony dokonaniem odpowiedniej analizy potrzeb, w tym potrzebami zgłaszanymi bezpośrednio przez pracodawców m.in. z sektora BPO. Podkreślił także, że w chwili obecnej istnieje bardzo duże zapotrzebowanie na tworzenie miejsc pracy w sektorze usług dla biznesu w Polsce. Minister podkreślił również, że podjęcie decyzji o sterytorializowaniu interwencji w mniejszych ośrodkach miejskich zostało poprzedzone również odpowiednią analizą, z której wynikało, m.in. to, że w dużych miastach występuje nasycenie w zakresie tego typu usług. Kolejna kwestia, która została podkreślona to konieczność powiązania założeń omawianego konkursu ze Strategią Odpowiedzialnego Rozwoju w kontekście możliwości tworzenia lokalnych miejsc pracy, które umożliwią studentom mniejszych uczelni znalezienie pracy, odbycie stażu bez konieczności wyjeżdżania do większych miejscowości. Takie ukierunkowanie działań pozwoli w szerszej perspektywie czasu na zbudowanie wykwalifikowanej kadry, której kompetencje będą odpowiadać pracodawcom, którzy chcą tworzyć miejsca pracy w branżach oferujących duże możliwości zatrudnienia. Celem tego konkursu jest więc stworzenie w małych ośrodkach akademickich takiej oferty kształcenia, która będzie wprost odpowiadała na potrzeby danego sektora. Stąd też decyzja m.in. o ograniczeniu się w kryterium premiującym wyłącznie do znajomości języka niemieckiego w branży IT. Takie zapotrzebowanie było zgłaszane przez pracodawców, w opinii których w tym zakresie brakuje kadry posiadającej odpowiednie kompetencje. Minister zgodził się z postulatem KE, aby wprowadzić mechanizmy umożliwiające monitorowanie jakości staży, jako kryterium dostępu.

Minister w swej wypowiedzi podkreślił, że podmioty działające np. w sektorze BPO mogą być negatywnie kojarzone, jako te, które realizują zadania niewymagające wysokich kwalifikacji – fakturowanie. Niemniej jednak obecny trend wskazuje na tendencję odwrotną. Wraz z upływem czasu wzrasta zaawansowanie świadczonych usług.

Podsumowując Minister wyraził przekonanie, że fiszka projektu *Rozwój kadr dla sektora usług dla biznesu* jest fiszką modelową, jeśli chodzi o kwestie związane z nakierowaniem wsparcia na potrzeby konkretnego sektora w kontekście zapotrzebowania na kształcenie studentów o ściśle określonych kompetencjach.

Pan Piotr Krasuski nawiązując do wypowiedzi Ministra wskazał, że w dotychczasowych wypowiedziach w przeważającej mierze koncentrowano się na sektorze BPO, pomijając np. sektor IT, który uwzględniając sukcesy polskich programistów, należy do najszybciej rozwijających się sektorów w kraju. Zdecydowanie podkreślił przy tym, że w tym kontekście nie można mówić o procesach biznesowych o niskiej złożoności. W tej dziedzinie kadry mogą świadczyć usługi na najwyższym światowym poziomie, także w tych kluczowych branżach, które wskazuje Strategia Odpowiedzialnego Rozwoju, jak również w branżach wymienionych w dokumencie określających Krajowe Inteligentne Specjalizacje. Odnosząc się do zagadnienia monitorowania staży zaproponował, aby wprowadzić

takie samo kryterium dotyczące monitorowania zgodności i jakości staży z *Europejską kartą jakości staży i praktyk*, jakie wprowadzono w konkursie *Studujesz? Praktykuj!*.

Pan Paweł Chorąży zgłosił postulat przystąpienia do głosowania i przyjęcia uchwałą zatwierdzającą Plan Działania dla III Osi priorytetowej PO WER opracowany przez NCBiR, który uwzględni wprowadzenie kryterium dostępu dotyczące monitorowania staży.

W głosowaniu wzięło udział 35 osób, za przyjęciem uchwały głosowały 32 osoby, 3 osoby wstrzymały się od głosu. Uchwała została przyjęta.

W dalszej części obrad Komitetu Monitorującego PO WER przeprowadzono dyskusję dotyczącą konkursu „**Program kształcenia nauczycieli**”.

Pani Aleksandra Wąsik zgłosiła wątpliwości dotyczące obowiązującego w konkursie wskaźnika rezultatu określonego na poziomie 3300 osób, oraz wskaźnika produktu, którego wartość określono na poziomie 6600 osób. Wyraziła również obawę, że ze względu na planowany termin ogłoszenia konkursu (grudzień 2017 r.), w którym wdrażane będą modelowe programy kształcenia wypracowane w innym projekcie może pojawić się problem z właściwym przygotowaniem budżetu projektu. Zwróciła się również prośbą o wskazanie terminu ogłoszenia ww. programów w ramach projektu koncepcyjnego.

Pani Wallis Goelen zaznaczyła, że w związku z negatywną opinią KE dotyczącą projektu pozakonkursowego, którego celem jest wypracowanie modelowych programów kształcenia nauczycieli również fiszka projektu konkursowego powinna zostać odrzucona.

Pan Andrzej Kurkiewicz odnosząc się do zgłoszonych uwag wyjaśnił, że projekt konkursowy stanowi kontynuację projektu pozakonkursowego, przez co możliwe jest wprowadzenie zmiany systemowej. Wyjaśnił jednocześnie, że wartości przyjętych wskaźników wynikają z dotychczasowych doświadczeń w realizacji projektów konkursowych nowych programów kształcenia. Dodał również, że modelowe programy kształcenia zostaną upublicznione w ramach prowadzonych konsultacji, także potencjalni beneficjenci ubiegający się o wsparcie będą mieli możliwość wcześniejszego zapoznania się z nimi. Podkreślił również, że z punktu widzenia terminu realizacji omawianego projektu istotne jest, aby uczestnicy zrealizowali pełne cykle kształcenia.

Pan Sławomir Wittkowicz (Forum Związków Zawodowych) zwrócił się prośbą o wyjaśnienie tego, czy przyjęcie wskaźnika odnoszącego się do liczby osób, które podniosły kompetencje na poziomie 3 300 osób oznacza, że połowa z uczestników, którzy przystąpili do projektu odpadnie w trakcie jego realizacji.

Pan Andrzej Kurkiewicz odnosząc się do wypowiedzi przedmówcy wyjaśnił, że wskaźnik określony na poziomie 3 300 dotyczy osób, które w wyniku projektu uzyskały pełne kompetencje, a wskaźnik produktu będzie natomiast dotyczył osób, które w ramach projektu korzystały tylko z pewnych modułów kształcenia, co również w projekcie zostało dopuszczone.

Pan Piotr Krasuski nawiązując do toczącej się dyskusji zaznaczył, że wskaźnik produktu dotyczy osób, które rozpoczęły, ale nie ukończyły procesu kształcenia, przez co nie zakończyły projektu uzyskując pełnych kompetencji, czy też kwalifikacji. Zaznaczył również, że w jego opinii wskaźnik produktu nie koresponduje do wskaźnika rezultatu, czyli do osób, które uzyskały pełne kompetencje. W związku z tym wystąpił z propozycją, aby kwestia ww. wskaźników stała się przedmiotem dalszych prac z NCBiR.

Pani Aleksandra Wąsik zwróciła się z pytaniem dotyczącym dalszego procedowania nad projektem, w związku z odrzuceniem projektu koncepcyjnego.

Pan Piotr Krasuski odpowiadając na pytanie wyjaśnił, że projekt został przyjęty, natomiast KE zgłosiła do niego wątpliwości, które będą dyskutowane podczas kolejnego Komitetu Monitorującego. Zaznaczył przy tym, że projektem, który odpadł jest projekt „*Akademickie Biura Karier*”. Zwrócił się

jednocześnie z prośbą o przystąpienie do głosowania na fiszka projektu *Program kształcenia nauczycieli*.

Pan Paweł Chorąży ogłosił, że w sprawie uchwały dotyczącej fiszki konkursu *Program kształcenia nauczycieli* głosowały 34 osoby, z czego 25 oddało głosy za, 5 przeciw oraz 4 wstrzymały się od głosu. Mając na uwadze wynik głosowania, RPD w tej części został przyjęty.

Kolejnym punktem posiedzenia Komitetu Monitorującego PO WER było omówienie zagadnień dotyczących konkursu *Kierunek na MOC* oraz konkursu *Interdyscyplinarne programy studiów doktoranckich*.

Pani Anna Rogowska wskazała, że w odniesieniu do kursów edukacyjnych realizowanych w formule masowych otwartych kursów edukacyjnych (MOOC) fiszka konkursu nie określa wymagań dotyczących sposobu realizacji tej formy wsparcia w aspekcie merytorycznym. Podkreśliła przy tym, że wymienione w fiszce konkursu rodzaje kursów e-learningowych wymagają odmiennego poziomu zaangażowania, ze względu m.in. na różnych odbiorców tych form wsparcia. W swej wypowiedzi podkreśliła również, że w kontekście jednego z kryteriów premiujących, które mówi o utrzymaniu kursów przez 2 lata po zakończeniu wsparcia należy doprecyzować, którą z ww. form wsparcia, należy traktować jako preferowaną. Odnosząc się do założeń konkursu, zgodnie z którymi kursy e-learningowe mają zostać umieszczone na platformie, której administratorem będzie MNiSW oraz wymogów dotyczących opracowania materiałów zgodnie ze standardem WCAG 2.0 zwróciła się z prośbą, aby informacja o konkretnych wymaganiach w zakresie opracowania materiałów e-learningowych została udostępniona przed uruchomieniem konkursu.

Pani Wallis Goelen zwróciła uwagę, że KE będzie wdzięczna jeżeli w konkursie będzie weryfikowane również doświadczenie w tworzeniu masowych otwartych kursów edukacyjnych bądź innych materiałów udostępnianych w formie e-learningu. Kolejną kwestią, która powinna podlegać weryfikacji są również możliwości techniczne danego podmiotu.

Pan Andrzej Kurkiewicz dokonał krótkiej charakterystyki modelowych otwartych kursów edukacyjnych (MOOC). Podkreślił również, że MNiSW jest obecnie na etapie przygotowywania platformy w standardzie Open EdX. Wskazał przy tym, że nie ma w tym momencie doświadczeń dotyczących tworzenia kursów w standardzie WCAG 2.0, w związku z czym ten konkurs ma formę pilotażu. W swej wypowiedzi nawiązał również do kosztów przypadających na jednego studenta/uczestnika kursu opisanych w konkursie form wsparcia. W tym kontekście zaznaczył, że utrzymanie w okresie dwuletnim ich funkcjonalności, w szczególności w przypadku odbiorcy niestandardowego wydaje się być zadaniem trudnym – m.in. w związku z obowiązkiem utrzymania tutora w tym okresie ze środków własnych uczelni. Odnosząc się do specyfiki MOOC wyjaśnił również, że ta forma wsparcia z uwagi na konieczność zachowania bieżącej aktualizacji kursów wymaga dużo większego zaangażowania m.in. czasowego niż realizacja kursów standardowych. Zwrócił się równocześnie z wnioskiem o zatwierdzenie fiszki konkursu w niezmienionej formie.

Pani Anna Rogowska nawiązując do swojej wcześniejszej wypowiedzi oraz odnosząc się do stanowiska MNiSW zaznaczyła, że w konkursie przewidziano dwie różne formy wsparcia, które ze względu na swą specyfikę wymagają różnego podejścia, dlatego też m.in. w zakresie kosztów przypadających na jednego uczestnika, kwota ta również powinna zostać zróżnicowana. Podkreśliła również ponownie, że odpowiednie standardy powinny zostać podane przed uruchomieniem konkursu.

Pan Andrzej Kurkiewicz odwołując się do treści fiszki konkursu zamieszczonej w RPD zaznaczył, że w dokumencie tym znajduje się informacja, zgodnie z którą realizacja działań w ramach konkursu będzie możliwa po ustanowieniu zasad funkcjonowania platformy.

Pan Paweł Chorąży wskazał, że w jego opinii stawka 1200 zł przypadająca na jednego studenta/uczestnika jest stawką uśrednioną, podkreślił jednocześnie, że konkurs ma formę pilotażu.

Pan Andrzej Kurkiewicz zaznaczył, że MOOC jest pojęciem znacznie szerszym niż pojęcie kształcenia na odległość oraz to, że ta forma wsparcia może być kierowana zarówno do studentów, jak i do innych odbiorców.

Pan Paweł Chorąży zwrócił się z prośbą, aby przystąpić do głosowania w zakresie fiszki konkursu *Konkurs na MOOC*. W głosowaniu wzięło udział 35 osób, z czego 30 głosowało za, 1 osoba głosowała przeciw, natomiast 4 wstrzymały się od głosu. Mając na uwadze wynik głosowania, Roczny Plan Działania w tej części został przyjęty.

Minister zwrócił się jednocześnie z prośbą o rozpoczęcie dyskusji dotyczącej konkursu *Interdyscyplinarne programy studiów*.

Pani Iwona Zawadzka (Konfederacja Lewiatan) zwróciła się z prośbą o doprecyzowanie znaczenia sformułowania *międzynarodowe studia doktoranckie* oraz terminu *interdyscyplinarne*.

Pani Wallis Goelen zaznaczyła, że zdaniem KE kryterium nr 3 jest zbyt szerokie. Kryterium to w opinii KE powinno zostać rozbite tak, aby obejmowało osobno kwestie dotyczące jakości programów doktoranckich oraz zgodności programów. Powyższe wynika z tego, że zgodność programów musi zostać zapewniona na poziomie dokumentów, które opracowywane są poza strukturami uniijnymi. Należy również doprecyzować, kiedy wyniki projektów będą dostępne oraz w jaki sposób zostaną one udostępnione stronom zainteresowanym. Ostatni komentarz dotyczy jakości studiów operacyjnych. Zgodnie z wymogami wynikającymi PO WER, wysoka jakość studiów doktoranckich ma zostać zapewniona odpowiednimi kryteriami wyboru, które powinny bazować na *Inicjatywie Salzburg II*. W opinii KE obecny zapis w tym aspekcie jest niewystarczający. Kryteria wyboru, które zostaną wypracowane powinny zostać ocenione z wykorzystaniem pewnej skali, tak aby możliwe było odróżnienie konkursów. KE podkreśliła, że kwestia ta jest w jej opinii bardzo ważna.

Pan Piotr Krasuski odnosząc się do uwagi KE w zakresie konieczności rozbicia kryterium, tak, aby obejmowało ono oddzielnie kwestie dotyczące jakości programów doktoranckich oraz ich zgodności z wypracowanymi modelami zaznaczył, że należy zastanowić się, czy w tym przypadku rola KE powinna polegać na takim właśnie kształtowaniu brzmienia poszczególnych kryteriów. Podkreślił, że wypracowanie ostatecznego brzmienia kryteriów jest wynikiem zaangażowania wielu podmiotów oraz wypracowania w tym względzie wspólnych stanowisk. Mając na uwadze powyższe, zwrócił się jednocześnie z prośbą do KE, aby również na wcześniejszym etapie prac nad brzmieniem kryteriów wyrażała swoją opinię. Podkreślił jednocześnie, że w jego opinii nie ma przeszkód, aby kryterium miało kształt postulowany przez KE.

Pan Andrzej Kurkiewicz zobowiązał się do przekazania wyjaśnień dotyczących różnic pomiędzy umiędzynarodowieniem a interdyscyplinarnością. Dokument dotyczący tych zagadnień został już opracowany, a na obecnym etapie będzie on podlegał konsultacjom. Odpowiadając na uwagę KE dotyczącą rozbicia kryterium wyjaśnił, że kryterium to w niezmienionej formie występowało w dotychczas realizowanym konkursie na studia doktoranckie, było ono również w tym zakresie odpowiednio dyskutowane na forum KM. Niemniej jednak, nie ma przeciwwskazań technicznych, aby kryterium to zostało sformułowane zgodnie z oczekiwaniami KE. W swym wystąpieniu nawiązał również do pozostałych zastrzeżeń KE i wyjaśnił przy tym, że na obecnym etapie w projekcie pozakonkursowym przygotowana jest już robocza wersja programów kształcenia, która uwzględnia uwarunkowania jakościowe (zadeklarował jednocześnie możliwość przekazania dokumentu KE). Podkreślił także, że w wypracowanych programach kształcenia eksperci podkreślają znaczenie kryteriów jakościowych, również tych, które wynikają z *Inicjatywy Salzburg II*. Zagadnienia te są bardzo dokładnie opisane w sporządzonym dokumencie.

Pani Wallis Goelen odnosząc się do wypowiedzi Pana Dyrektora Piotra Krasuskiego zaznaczyła, że co prawda KE pełni rolę ciała doradczego, niemniej jednak formułowanie tego typu uwag i komentarzy jest w jej opinii uprawnione. Wyjaśniła również, że przedstawienie uwag KE dopiero w trakcie trwania Komitetu wynikało z pewnych problemów organizacyjnych. Zaznaczyła również,

że w odniesieniu do tej konkretnej fiszki konkursu nie zostały zorganizowane warsztaty, w trakcie których istniałaby możliwość wcześniejszego przedstawienia komentarzy KE. Podsumowując stwierdziła, że w związku z tym, że brzmienie kryterium wynika z dotychczasowej kontynuacji projektów zakładających tego typu wsparcie, KE na obecnym etapie odstępuje od dalszego zgłaszania uwag w tym zakresie. Odnosząc się do pozostałych kwestii podziękowała przedstawicielowi MNiSW za zobowiązanie się do przekazania dokumentu określającego standardy jakościowe.

Pan Piotr Krasuski podkreślił, że nie kwestionuje kompetencji KE do zgłaszania uwag oraz zaznaczył, że poczyniona uwaga dotyczyła wyłącznie aspektu technicznego. Zaznaczył również, że bardzo szanuje i docenia zaangażowanie oraz wkład KE. Zwrócił się jednocześnie z pytaniem, czy KE wyrazi zgodę na przyjęcie fiszki konkursu w takim kształcie, czy też sugeruje jej wycofanie i ponowne procedowanie z kryterium w zmienionym kształcie.

Pan Jarosław Hawrysz zaznaczył, że uzasadnienie rozbicia omawianego kryterium na dwa elementy wynika z doświadczeń KE dotyczących funkcjonowania systemu oceny projektów. Przyjęcie kryterium w brzmieniu postulowanym przez KE w jego opinii umożliwiłoby odpowiednie uwypuklenie tych zagadnień i potraktowanie ich w sposób pełny.

Pan Piotr Krasuski wyjaśnił, że pomimo tego, że kryterium odnosi się do omawianych zagadnień w sposób łączny, w trakcie oceny projektu każdy z tych elementów będzie musiał być spełniony, na co zostanie zwrócona szczególna uwaga.

Pani Elżbieta Wielg (NSSZ „Solidarność”) wystąpiła z postulatem, aby w związku z tym, że termin ogłoszenia konkursu przypada na trzeci kwartał 2017 r. zagadnienia z nim związane zostały przedyskutowane w trakcie listopadowego posiedzenia Komitetu Monitorującego PO WER.

Pan Piotr Krasuski podjął decyzję o wycofaniu fiszki konkursu z dalszych obrad oraz zwrócił się prośbą o rozbieżność kryterium zgodnie z postulatem zgłoszonym przez KE.

W dalszej części posiedzenia Komitetu Monitorującego PO WER dyskutowano zagadnienia dotyczące projektu pozakonkursowego *Najlepsi z najlepszych! 2.0*.

Pani Wallis Goelen zgłosiła uwagę dotyczącą dysproporcji pomiędzy wskaźnikami produktów a wskaźnikami rezultatów. Z jednej strony wskaźnik produktu mówi, że w ramach projektu wsparciem objętych zostanie 70 osób uczestniczących w międzynarodowych konkursach lub zawodach, z drugiej zaś strony wskaźnik rezultatu odnosi się wyłącznie do 35 osób, które zostały nagrodzone lub wyróżnione w tych konkursach. Dysproporcja ta, uwzględniając powyższe założenie dotyczy również budżetu projektu, którego wysokość została określona na poziomie 10 000 000,00 PLN. Kolejna uwaga zgłoszona przez KE dotyczy kwestii spójności pomiędzy wskaźnikami produktów i rezultatów a budżetem projektu. KE podkreśliła, że jeżeli faktycznie celem projektu jest zapewnienie wsparcia technicznego, to zaplanowany budżet jest nieproporcjonalny. Ponadto, jeżeli cel projektu zakłada finansowanie zaawansowanego sprzętu do badań, to kwestia ta powinna zostać lepiej opisana w fiszce projektu. Zagadnienie to powinno zostać również uwzględnione w kryteriach wyboru projektu. KE podkreśliła również, że projekt powinien uwzględniać wyczerpujący opis działań studentów, niewystarczające jest odwołanie się do faktu, że opis taki istnieje.

Andrzej Kurkiewicz odnosząc się do uwag KE wyjaśnił, że zaproponowana wysokość budżetu projektu wynika z faktu generowania znacznych kosztów związanych z udziałem w konkursach o charakterze międzynarodowym, konieczności zapewnienia transportu odpowiedniego sprzętu oraz odpowiedniego przygotowania się uczestników. Niemniej jednak zgodził się z sugestią KE i jednocześnie zaproponował, aby wskaźnik rezultatu został zwiększony i dotyczył 50 osób oraz wskaźnik produktu z planowanych 70 do 100 osób z jednoczesnym pozostawieniem budżetu projektu na niezmiennym poziomie.

Pan Piotr Krasuski wyraził opinię, że zwiększenie wartości wskaźników, w szczególności wskaźnika rezultatu, którego osiągnięcie warunkowane jest osiągnięciem odpowiednich wyników w konkursach międzynarodowych (na które nie ma się wpływu) może okazać się trudne do realizacji. Zaznaczył również, że w związku z tym, że projekt realizowany jest w procedurze pozakonkursowej nie występują w nim kryteria wyboru projektów. Wskazał przy tym, że zostanie wypracowana nowa wersja projektu.

Zwrócił się jednocześnie do członków Komitetu Monitorującego PO WER o przystąpienie do głosowania nad projektem konkursowym. W głosowaniu wzięły udział 22 osoby, z których 20 osób oddało głos za, 2 osoby wstrzymały się od głosu. Tym samym fiszka projektu pozakonkursowego *Najlepsi z najlepszych! 2.0* została przyjęta.

Podsumowując Pan Dyrektor Piotr Krasuski zaznaczył, że do przyjęcia pozostały uchwały dotyczące Rocznego Planu Działania na 2017 r. z wyłączeniem dwóch elementów, tj. fiszki na konkurs *Akademickie Biura Karier* i fiszki konkursu *Interdyscyplinarne programy studiów doktoranckich*, które zostaną przedstawione po uwzględnieniu uwag KE na najbliższym posiedzeniu Komitetu Monitorującego PO WER.

Przystąpiono do głosowania w sprawie przyjęcia uchwały zatwierdzającej RPD na 2017 r. W głosowaniu wzięło udział 35 osób, z których 33 głosowały za, 2 wstrzymały się od głosu. Uchwała została przyjęta.

10. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2016 rok oraz Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji MEN

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MR) otworzył dyskusję w ww. zakresie oraz poprosił o zabranie głosu Pana Pawła Zduna.

Pan Paweł Zdun (DZF, MR) omówił zmiany w Rocznym Planie Działania na 2016 rok dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji MEN (prezentacja stanowi załącznik nr 12 do protokołu). Wskazał, że w omawianym dokumencie dokonano zmiany polegającej na wprowadzeniu nowej fiszki projektu pozakonkursowego *Partnerstwo na rzecz kształcenia zawodowego Etap 3: Kwalifikacje i zawody odpowiadające potrzebom rynku pracy*. Wskazał jednocześnie, że poprzednie wersje projektów zostały przyjęte i są obecnie realizowane. Celem omawianego projektu jest w pewnym sensie dokończenie osiągnięcia zakładanego wskaźnika oraz przygotowanie zmodernizowanych podstaw programowych dla 73 zawodów.

Pan Paweł Chorąży poinformował, że w związku z tym, że do fiszki projektu nie zgłoszono uwag rozpocznie się głosowanie w sprawie przyjęcia uchwały dotyczącej zmian w Rocznym Planie Działania na 2016 r. Uchwała została przyjęta jednogłośnie.

W trakcie dalszych prac Komitetu Monitorującego PO WER zostanie omówiony Roczny Plan Działania MEN na 2017 r.

Pan Paweł Zdun omówił Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji MEN (prezentacja stanowi załącznik nr 13 do protokołu). Przedstawił założenia dotyczące 6 konkursów, które zostały przewidziane w Planie Działania MEN na 2017 r.

Pan Paweł Chorąży zaproponował, aby w toku prac dyskutować kolejno poszczególne fiszki projektów konkursowych, w pierwszej kolejności fiszka konkursu *dotycząca działań szkoleniowych i doradczych skierowanych do dyrektorów, wicedyrektorów szkół lub innych osób pełniących funkcje kierownicze w szkołach*.

Pani Wallis Goelen (Komisja Europejska) wskazała, że zależy jej na wprowadzeniu w ramach konkursu kryteriów formalnych, które zakładałyby, że obowiązkowo po zakończeniu każdego szkolenia przeprowadzona zostanie ocena efektywności wsparcia w kontekście zdobytych kompetencji i umiejętności przez osoby zarządzające systemem edukacji. KE zaznaczyła również, że

chciałaby mieć możliwość oceniania wyników szkolenia związanego z poprawą przekazywania kompetencji kluczowych w szkołach. Kolejna zgłoszona prośba dotyczyła określenia tego, w jakiej formie zostaną wzmocnione kompetencje kluczowe, na co do tej pory zdaniem KE nie był kładziony wystarczający nacisk. KE zwróciła się ponadto z prośbą o wyjaśnienie, dlaczego szkolenia oferowane w projekcie nie będą prowadzone przez pracowników wsparcia systemu oświaty.

Pan Marek Lewiński (Ministerstwo Edukacji Narodowej) wyjaśnił, że z uwagi na reformę edukacji narodowej w uzgodnieniu z MR ostatecznie w Rocznym Planie Działania na 2017 r. ujęto wyłącznie 6 fizek projektów konkursowych spośród 17 planowanych.

Pan Jan Kosiński (Ministerstwo Edukacji Narodowej) odnosząc się do uwag KE wyjaśnił, że w omawianym konkursie oraz w dwóch pozostałych, które będą dyskutowane w dalszej części posiedzenia Komitetu Monitorującego PO WER (dotyczy Działania 2.10) realizowany będzie horyzontalny wskaźnik wynikający z PO WER, który będzie mierzył odsetek szkół korzystających z kompleksowego modelu wspierania pracy szkół dzięki wsparciu z EFS. Wskaźnik ten będzie mierzony na podstawie badania ewaluacyjnego przeprowadzanego przez MEN. Podkreślił jednocześnie, że badanie to pokrywać będzie wszystkie aspekty, do których odniosła się KE w swoim komentarzu. Działanie to będzie więc miało wymiar horyzontalny. W związku z tym, zdaniem MEN nie jest zasadne prowadzenie badań na poziomie poszczególnych projektów, gdyż prowadziłoby to do dublowania zadań.

Odnosząc się do pytania KE dotyczącego sposobu prowadzenia szkoleń, wyjaśnił, że ta forma wsparcia będzie realizowana przez kadrę systemu wspomagania oświaty. Zaznaczył przy tym, że m.in. ze względu na zakres szkoleń oraz liczbę osób, które zostaną przeszkolone podjęto decyzję o zaangażowaniu również w te działania podmiotu zewnętrznego, który będzie posiadał odpowiednie doświadczenie tak, aby omawiana forma wsparcia została sprawnie zrealizowana. Podkreślił przy tym, że przyjęte rozwiązanie wynikało z ustaleń poczynionych już na etapie negocjowania dokumentów programowych oraz Szczegółowego Opisu Osi Priorytetowych PO WER.

Pan Piotr Krasuski (DZF, MR) postawił tezę, że w związku z brakiem zastrzeżeń KE akceptuje wyjaśnienia MEN dotyczące zaangażowania w realizację szkoleń pracowników wsparcia systemu edukacji oraz zaplanowanego przez MEN badania ewaluacyjnego o charakterze horyzontalnym. Wskazał, że fizekę omawianego konkursu można uznać za uzgodnioną. Zaproponował jednocześnie, aby przejść do kolejnego punktu obrad, tj. do omówienia zagadnień związanych z konkursem dotyczącym *działań szkoleniowych i doradczych skierowanych do przedstawicieli JST odpowiedzialnych za sprawy oświatowe*.

Pan Sławomir Wittkiewicz (Forum Związków Zawodowych) wystąpił z wnioskiem o skorygowanie brzmienia kryterium dostępu nr 5, tak, aby dodać pkt c) w którym wskazane zostaną organizacje pozarządowe i związki zawodowe.

Pan Piotr Krasuski zwrócił się z pytaniem do MEN, czy wyraża zgodę na wprowadzenie zmiany w brzmieniu ww. kryterium dostępu.

Pan Marek Lewiński wyraził zgodę na wprowadzenie proponowanej zmiany.

Pan Bogdan Bieniek (Związek Miast Polskich) zwrócił się z prośbą, aby w kryterium nr 7, w którym określono liczbę jednostek samorządu terytorialnego doprecyzować, że udział w projekcie weźmie, co najmniej liczba JST wskazanych w fizece konkursu. Ponadto wystąpił z prośbą o wykreślenie kryterium dostępu nr 9.

Pan Piotr Krasuski podsumował wystąpienie przedmówcy.

Pan Marek Lewiński wyraził zgodę na doprecyzowanie brzmienia kryterium dostępu nr 7 oraz wykreślenie kryterium dostępu nr 9.

Pani Wallis Goelen zwróciła uwagę, że wypracowane na poziomie jednostek terytorialnych plany rozwoju na rzecz poprawy systemu edukacji muszą być przekazywane na poziom regionalny, z którego plany te powinny być przekazywane do Ośrodka Rozwoju Edukacji. Zasadne zdaniem KE jest również publikowanie najlepszych praktyk w tym zakresie na dedykowanej do tego celu stronie internetowej. KE stanowczo podkreśliła, aby w ramach kryterium dostępu nr 10 władze lokalne zostały zobowiązane do prowadzenia oceny wdrażania planów po ich zrealizowaniu. Kolejna kwestia, która w opinii KE wymaga podkreślenia to fakt, że wszystkie działania w ramach omawianego konkursu powinny być powiązane z rozwojem kompetencji kluczowych oraz zakładać indywidualne podejście do dzieci, natomiast w omawianym konkursie plany edukacyjne wychodzą poza ten wymóg. KE zwróciła się w związku z tym z prośbą o wyjaśnienie, w jaki sposób działania te wpisują się w ramy PO WER. KE zwróciła się również z prośbą o wyjaśnienie, w jaki sposób należy rozumieć wynikający z kryterium dostępu nr 12 obowiązek zapewnienia kadry o odpowiednich kwalifikacjach.

Pan Jarosław Hawrysz (Komisja Europejska) zwrócił się z prośbą o wyjaśnienie, czy w związku z przyjętym w konkursie wskaźnikiem odwołującym się do liczby przedstawicieli kadry kierowniczej systemu oświaty objętych wsparciem w zakresie ogólnym w programie wymienieni w grupie docelowej partnerzy społeczni powinni kwalifikować się do objęcia wsparciem w projekcie, tym samym, czy powinni należeć do grupy docelowej.

Pan Jarosław Komża (Związek Powiatów Polskich) nawiązał do wypowiedzi poprzednika, wskazał przy tym, że w jego opinii partnerzy społeczni nie kwalifikują się do grupy docelowej. Wystąpił jednocześnie z wnioskiem o wykreślenie partnerów społecznych z grupy docelowej projektu.

Pan Sławomir Wittkowicz odniósł się do kwestii dotyczącej zaangażowania w realizację partnerów społecznych, który jak podkreślił wynika z zadań związków zawodowych wynikających z ustawy.

Pan Piotr Krasuski przypomniał, że zgodnie z warunkami wynikającymi z PO WER dla tego typu operacji powinna być ona ukierunkowana na szkolenia i doradztwo dla kadry kierowniczej systemu oświaty, w tym kadry JST pod kątem kształtowania umiejętności przywódczych oraz kompetencji kluczowych. Zwrócił się jednocześnie do członków Komitetu Monitorującego o podjęcie w drodze głosowania decyzji w zakresie wniosku formalnego dotyczącego wykreślenia z kryterium dostępu nr 5 pkt b) przedstawicieli partnerów społecznych.

W głosowaniu wzięło udział 36 osób, w tym 18 osób oddało głos za, 12 osób oddało głos przeciw oraz 6 osób wstrzymało się od głosu. W wyniku głosowania Wniosek formalny został przyjęty.

Pan Jarosław Komża podkreślił, że strona samorządowa nie wyklucza partnerów społecznych z lokalnego systemu oświaty. Odniósł się przy tym do projektu zakładającego diagnozę lokalnego systemu edukacji, w którym jednym z interesariuszy są związki zawodowe.

Pan Piotr Krasuski zaznaczył, że jest otwarty co do uczestnictwa partnerów społecznych w omawianym typie operacji, jednakże aby rozwiązanie takie było możliwe i nie wywoływało dalszych wątpliwości wymagana jest zmiana PO WER w zakresie typu operacji poprzez włączenie strony społecznej w działania szkoleniowe. Przyjęcie takiego rozwiązania będzie wymagało również w jego opinii odpowiedniego dostosowania wskaźnika produktu, o którym wspomniał przedstawiciel KE.

W swej wypowiedzi nawiązał również do uwag i opinii przedstawionych przez KE. W tym kontekście wskazał, że ewaluacja horyzontalna zaproponowana przez MEN uwzględni również wpływ wzrostu kompetencji systemu zarządzania oświatą na poziomie JST na kompetencje kluczowe uczniów. Odnosząc się do kwestii opracowania planów rozwojowych oświaty na poziomie samorządowym wyjaśnił, że wymóg taki wynika z kryterium dostępu nr 10. Wyjaśnił jednocześnie, że ze środków projektu finansowane będą jedynie działania doradcze dla kadry zarządzającej oświatą, natomiast finansowania pozbawione będzie opracowanie planów. Nawiązując do uwagi KE dotyczącej ewaluacji omawianych planów na poziomie JST wyraził opinię, że nie jest uzasadnione dodawanie tym jednostkom nowych zadań tak, aby mogły one sprawnie realizować dotychczasowe obowiązki dotyczące systemu oświaty. Odpowiadając na pytanie KE dotyczące zdefiniowania pojęcia

adekwatnych kwalifikacji wyjaśnił, że na obecnym etapie Ośrodek Rozwoju Edukacji, który ma wypracować model, plan oraz zakres szkoleń, które będą stosowane w omawianym konkursie. W projekcie ORE wypracowane zostaną również wymogi dla kadry trenerskiej, która będzie odpowiedzialna za realizację szkoleń.

Pan Jan Kosiński nawiązał do wypowiedzi Pana Dyrektora Piotra Krasuskiego zaznaczając, że w istocie informacja o wypracowaniu w ramach projektu ORE wymogów dla kadry trenerskiej wynika wprost z uzasadnienia dla kryterium dostępu. Odniósł się również do kwestii dotyczących badania ewaluacyjnego o charakterze horyzontalnym wskazał przy tym, że badanie o którym mowa zostało ujęte w zatwierdzonym Planie Ewaluacji.

Pan Piotr Krasuski doprecyzował, że zgodnie z Planem Ewaluacji pierwsza edycja badania rozpocznie się w 2018 r., a następnie będzie realizowane w dwuletnich odstępach czasu jako badanie panelowe obejmujące te same szkoły, uczniów tak, aby możliwe było pokazanie zmiany w zakresie wyników egzaminów zewnętrznych oraz wzrostu kompetencji w wyniku realizacji projektu.

Pani Wallis Goelen na wstępie swej wypowiedzi podziękowała za udzielenie odpowiedzi na zadane pytania. Wyraziła jednocześnie obawy dotyczące zgodności projektu z wymogami wynikającymi z PO WER, w szczególności w kontekście rozwoju podstawowych, kluczowych kompetencji zwłaszcza w odniesieniu do dzieci. W związku z tym zwróciła się z prośbą o przedstawienie wyjaśnień w zakresie tego, w jaki sposób omawiany konkurs wpisuje się w ramy konkretnych celów PO WER.

Pan Piotr Krasuski podkreślił, że projekt niezaprzeczalnie wpisuje się w ramy określone w PO WER, w typie operacji obok szkoleń przewidziano również doradztwo, które służyć ma wypracowaniu i przyjęciu przez władze samorządowe – co należy do ich kompetencji, planów rozwoju oświaty. Zobowiązał się jednocześnie, że we współpracy z MEN przekazane zostaną do KE matryce, które wskażą, że działania podejmowane w projekcie korespondują z założonymi wskaźnikami oraz, że są one przyporządkowane do poszczególnych typów operacji.

Pani Wallis Goelen podziękowała za zobowiązanie IZ PO WER oraz wyraziła chęć otrzymania matryc.

Pan Piotr Krasuski zaproponował, aby w toku dalszych prac przejść do kolejnej fiszki konkursu w Działaniu 2.10, tj. konkursu dotyczącego *działań szkoleniowych i doradczych skierowanych do pracowników nadzoru pedagogicznego zatrudnionych w Kuratoriach Oświaty*.

Pani Monika Lewandowska (Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi) wskazała, że w grupie docelowej konkursu wymieniono wyłącznie pracowników nadzoru pedagogicznego zatrudnionych w Kuratoriach Oświaty, zaznaczyła przy tym, że osoby takie są również zatrudnione na poziomie poszczególnych ministerstw.

Pan Piotr Krasuski odnosząc się do wypowiedzi przedmówcy wskazał, że może tu chodzić o szkoły rolnicze, szkoły artystyczne, szkoły mistrzostwa sportowego oraz szkoły leśne podległe pod właściwych ministrów. Zwrócił się również z prośbą o odniesienie się przez Ministerstwo Edukacji Narodowej do zgłoszonej uwagi.

Pan Jan Kosiński wyjaśnił, że MEN nie widzi przeciwwskazań do wprowadzenia zmiany w treści kryterium dostępu. Zaznaczył przy tym, że zmiana ta będzie wymagała również dokonania odpowiedniej korekty kryterium dostępu nr 4 w zakresie, w którym wskazuje ono liczbę osób obejmowanych wsparciem na poziomie poszczególnych województw.

Pan Piotr Krasuski zaproponował wprowadzenie ww. zmian i jednocześnie zasugerował, aby w kryterium dostępu nr 4 zwiększyć wyłącznie liczbę osób z terenu województwa mazowieckiego, z uwagi na to, że w jego opinii kwestia ta będzie dotyczyć wyłącznie osób zatrudnionych w Warszawie w ministerstwach.

Pani Monika Lewandowska zaznaczyła, że zawężenie takie nie jest uzasadnione, dotyczy to m.in. również pracowników Ministerstwa Kultury, które posiada swoje ośrodki na terenie kraju.

Pan Piotr Krasuski zaznaczył, że są to ośrodki nadzorujące nadzór pedagogiczny.

Pani Monika Lewandowska uzupełniła swoją wypowiedź wskazując, że chodzi tu o Centrum Edukacji Artystycznej z siedzibą w Warszawie, które posiada swoich wizytatorów w województwach.

Pan Piotr Krasuski wystąpił z propozycją, aby na obecnym etapie przyjąć kryterium w jego pierwotnym kształcie a następnie w trakcie kolejnego Komitetu Monitorującego PO WER, bądź w trybie obiegowym dokonać jego aktualizacji.

Pan Andrzej Stępnikowski (Związek Rzemiosła Polskiego) zaproponował, aby zmiana o której mowa została wprowadzona na poziome tytułu kryterium, w związku z tym, że kryterium w rozbiściu na poszczególne województwa mówi o *minimalnej liczbie osób*.

Pan Piotr Krasuski podziękował za zgłoszenie konstruktywnego wniosku, jednocześnie zaproponował, aby zmiany zostały wprowadzone w tytule kryterium dostępu o numerach 3 i 4.

Pani Wallis Goelen zgłosiła wątpliwości dotyczące terminu realizacji konkursu. Zasugerowała w tym kontekście, że zdaniem KE konkurs ten powinien być zorganizowany przed dwoma konkursami, które zostały dotychczas omówione. Sugestia ta związana jest z tym, że być może w takim przypadku lepiej udałoby się zdiagnozować kwestie dotyczące kompetencji kluczowych i dopiero na podstawie wniosków podejmować zmiany w kolejnych programach. Przyjęcie takiego rozwiązania pozwoliłoby zdaniem KE na osiągnięcie podstawowego celu, jakim jest poszerzenie i poprawa kluczowych kompetencji w szkołach. Kolejna uwaga zgłoszona przez KE dotyczy wskazania w fiszce konkursu, że tylko 20% nadzoru pedagogicznego będzie wykorzystywało kompetencje uzyskane w trakcie szkoleń. Wskaźnik ten w opinii KE powinien zostać określony na poziomie 80%. Ostatnia kwestia poruszona przez KE dotyczy zagadnienia związanego z kryterium premiującym, w którym wskazano, że projekt jest realizowany z wykorzystaniem kadry systemu doskonalenia przeszkolonej w ramach projektów PO KL lub PO WER, co zdaniem KE powinno posiadać odpowiednie odzwierciedlenie również w kryteriach dostępu.

Pan Piotr Krasuski odnosząc się do pierwszej uwagi KE wyjaśnił, że zmianie terminu realizacji konkursu stoi na drodze m.in. przeszkoda natury formalnej, tj. wskaźniki dla tego typu konkursu zostały ujęte w Ramie Wykonania, którą zatwierdziła KE wydając decyzję o przyjęciu PO WER. Tym samym realizacja projektu nie może zostać przełożona na drugą połowę okresu programowania. Zaznaczył jednocześnie, że nie podziela zastrzeżeń KE, że realizacja konkursu powinna stanowić działanie następcze. Wyjaśnił, że działania ewaluacyjne na poziomie szkoły mają charakter wewnętrznych – szkoła sama dokonuje ewaluacji korzystając z doradztwa oraz zewnętrzny – przeprowadzana ona jest w takim przypadku przez kuratora oświaty, pracowników nadzoru pedagogicznego. W ramach konkursu to właśnie te osoby zostaną przeszkolone i przygotowane do tego, aby we właściwy sposób stosować narzędzia badania kompetencji kluczowych uczniów w procesie kształcenia. Podkreślił przy tym, że to właśnie ewaluacje zewnętrzne wskazują kadrze zarządzającej placówką szkolną obszary, w których konieczne jest zintensyfikowanie określonych działań. Dzięki lepiej wykwalifikowanej kadrze nadzoru pedagogicznego szkoły otrzymają lepszej jakości ewaluacje, wskazówki, oczekiwania nadzoru względem poprawy kompetencji kluczowych. Odnosząc się do uwagi KE dotyczącej przyjętej w fiszce konkursu wartości procentowej wyraził opinię, że może zostać ona podniesiona, ale przyjęcie wartości 80% wydaje się wartością zbyt wysoką.

Pan Jan Kosiński zaznaczył, że ewaluacje o których mowa prowadzone są w sposób ciągły i cykliczny, co posiada swoje umocowanie w przepisach dotyczących nadzoru pedagogicznego. Wyjaśnił jednocześnie, że przyjęty na poziomie 20% wskaźnik może zostać podwyższony do racjonalnego poziomu 50% niemniej jednak, wskaźnik ten dotyczy działań, które realizowane są przez beneficjenta poza budżetem projektu. Stanowi to działanie dodatkowe, które w opinii MEN miało przyczynić się do osiągnięcia trwałości rezultatów projektu. Stąd też wskaźnik ten został określony na

poziomie 20% tak, aby beneficjenci nie zostali nadmiernie obciążeni obowiązkiem podejmowania dodatkowych działań po zakończeniu projektu.

Pan Piotr Krasuski nawiązując do swojej wcześniejszej wypowiedzi przeprosił za wprowadzenie w błąd w zakresie odnoszącym się do kwestii wskaźnika ujętego na poziomie 20%. Sprostował jednocześnie, że wskaźnik ten nie odnosi się do liczby osób, które w wyniku projektu uzyskają kwalifikacje.

Pan Jarosław Hawrysz wskazał, że KE przyjmuje wyjaśnienia w tym zakresie i odstępuje od zgłoszonej uwagi.

Pan Piotr Krasuski zwrócił się z prośbą o zajęcie stanowiska dotyczącego zmiany kryterium premiującego na kryterium dostępu w zakresie wykorzystania kadry przeszkolonej w ramach projektów PO KL lub PO WER.

Pan Jan Kosiński poinformował, że MEN zgadza się na wprowadzenie takiej zmiany.

Pan Piotr Krasuski poinformował, że wniosek dotyczący zmiany w ww. zakresie został przyjęty przez aklamację. Poprosił jednocześnie o przystąpienie do omówienia zagadnień związanych z konkursem dotyczącym *przygotowania i udostępnienia multimedialnych zasobów wspierających proces doradztwa – informacji zawodoznawczych*.

Pani Wallis Goelen zgłosiła zastrzeżenia do fiszki konkursu. W opinii KE projekt zakłada wypracowanie materiałów z zakresu poradnictwa zawodowego dla 115 zawodów. Jednak zdaniem KE czytając założenia konkursu odnosi się wrażenie, że jego celem jest stworzenie portalu internetowego, który pomoże m.in. studentom w znalezieniu praktyk. KE zwróciła się również z prośbą o wyjaśnienie tego, na jakiej podstawie dokonano wyboru 115 zawodów, o którym mowa w fiszce konkursu. W projekcie powinna również zostać dokonana analiza stanu obecnego, w kontekście tego, jakie np. informacje są dostępne na poziomie powiatowych urzędów pracy. Odnosząc się do kryterium dostępu nr 2 KE wskazała, że należy doprecyzować to, w jaki sposób definiowany jest termin *doświadczenie*. KE zasugerowała, aby wyjaśnienie zostało zmieszczone w uzasadnieniu dla kryterium, bądź w samej treści kryterium. Kolejną kwestią, na którą zwróciła uwagę KE jest to, w jaki sposób np. opracowania powiatowych urzędów pracy zostaną wykorzystane w ramach projektu. Zdaniem KE platforma powinna umożliwiać dostęp do materiałów dotychczas wytworzonych z zakresu poradnictwa zawodowego na poziomie regionalnym, zarówno w odniesieniu do dorosłych, jak i absolwentów. Zdaniem KE do tego zagadnienia bardzo ogólnie odnosi się kryterium premiujące nr 1, natomiast nie wspomina ono o powiatowych urzędach pracy, które ze swej natury wydają się być interesariuszem. W ostatnim komentarzu KE podkreśliła, że zgadza się z ideą projektu i jest on dobrym pomysłem. Zaznaczyła jednocześnie, że portal powinien uwzględniać elementy regionalne zapewniając np. to, że poszczególne podstrony będą dedykowane regionom. Zdaniem KE należy również zapewnić powiązanie pomiędzy określonymi sektorami a potrzebami przez nie zgłaszanymi.

Pan Piotr Krasuski odnosząc się do stanowiska KE, zaznaczył, że fiszka konkursu jest skomplikowana, jednakże wynika to z tego, że kryteria szczegółowo opisują nie tylko zakres, ale i sekwencje poszczególnych działań. Wyjaśnił jednocześnie, że fiszka projektu jest zgodna z POWER oraz wskaźnikami w nim określonymi. Przewidziane w projekcie działania kierowane do osób dorosłych odpowiadają wskaźnikowi określonemu na poziomie PO, tj. liczba zawodów, dla których przygotowano informację edukacyjno-zawodową dla dzieci, młodzieży i dorosłych. Podkreślił przy tym, że inaczej prezentuje się zawody i informacje zawodoznawcze dedykowane dla młodzieży i osób dorosłych, natomiast wskaźnik rezultatu dotyczy liczby opracowanych i funkcjonujących modelowych rozwiązań w zakresie przygotowania informacji zawodoznawczych.

Podkreślił również, że celem projektu nie jest stworzenie, wypracowanie i utrzymanie strony internetowej a jedynie stworzenie koncepcji i sposobu prezentacji pod względem technologicznym strony internetowej/serwisu, który zapewniałby jednocześnie kompatybilność ze stworzoną platformą dla e-podręczników i w tym zakresie kryteria odnoszą się do zagwarantowania odpowiednich

wymogów technicznych, m.in. zgodności ze standardem WCAG 2.0, systemów zarządzania treścią, baz danych PHP. Ponadto, kryterium dostępu nr 10 wymaga, aby wszystkie informacje zawodoznawcze zostały opracowane zgodnie ze standardami i rozwiązaniami informatycznymi zastosowanymi w projekcie Ośrodka Rozwoju Edukacji „*E-podręcznik do kształcenia ogólnego*”. Na koniec podkreślił, że platforma będzie utrzymywana ze środków krajowych.

Pan Jan Kosiński odnosząc się do uwagi KE dotyczącej doprecyzowania w kryterium dostępu nr 2 kwestii dotyczącej doświadczenia wyjaśnił, że opis w tym zakresie został uwzględniony w uzasadnieniu do tego kryterium. Zaznaczył jednocześnie, że MEN może zgodnie z propozycją KE rozwinąć tę kwestię w samym brzmieniu kryterium. Nawiązując do wypowiedzi Pana Dyrektora Piotra Krasuskiego ponownie podkreślił, że w projekcie nie przewiduje się tworzenia portalu a jedynie – co wynika m.in. z nazwy typu operacji, przygotowanie i udostępnienie multimedialnych zasobów. Ideą projektu jest wypracowanie rekomendacji w zakresie tego, w jaki sposób będą one udostępniane i co może być udostępniane.

Pan Piotr Bartosiak (Ministerstwo Edukacji Narodowej) na wstępie swej wypowiedzi podziękował KE za poparcie idei stworzenia portalu. Wyjaśnił, że będzie on skupiał docelowo różne rozwiązania, tj. z jednej strony informacje zawodoznawcze dla 115 zawodów oraz kolejnych, które zostaną wypracowane w przyszłych projektach, z drugiej zaś strony mechanizm funkcjonalny dla pracodawców, który ma zapewnić możliwość wskazywania przez tę grupę zapotrzebowania na absolwentów oraz miejsca realizacji praktyk w przedsiębiorstwach. Zaznaczył jednocześnie, że koncepcja platformy zakłada wykorzystanie materiałów dotychczas wypracowanych w ramach PO KL, jak również materiałów dotyczących zawodów, które jako nowe są wprowadzane do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego. Innowacyjnym założeniem projektu jest takie prezentowanie informacji zawodoznawczych dotyczących funkcjonowania absolwenta na rynku pracy, aby podejmowana na wcześniejszym etapie decyzja o kierunku kształcenia była jak najbardziej adekwatna. Co do tego w jaki sposób zostanie wybrane 115 zawodów wyjaśnił, że w tym zakresie wybór będzie bazował na rekomendacjach partnerów społecznych przedstawianych w projekcie Ośrodka Rozwoju Edukacji pn. *Partnerstwo na rzecz kształcenia zawodowego*. Szczególny nacisk w tym zakresie zostanie położony na to, aby w pierwszej kolejności przygotować zawody, na które w opinii partnerów społecznych występuje największe zapotrzebowanie na rynku pracy. W tym kontekście zapewniona zostanie komplementarność pomiędzy omawianym projektem a projektem ORE. Zaznaczył również, że diagnoza w zakresie zasobów dotyczących doradztwa zawodowego będzie przeprowadzana w realizowanym przez ORE dotyczącym efektywnego doradztwa edukacyjno-zawodowego dla dzieci, młodzieży i dorosłych. Na podstawie tego projektu zostaną skatalogowane dotychczasowe zasoby w zakresie doradztwa, następnie opracowane w projektach ogłaszanych przez MEN i w wyniku tej diagnozy zostaną zamieszczone w Regulaminie omawianego konkursu. Wskazał również, że materiały te będą mogły zostać wykorzystane w praktyce przy realizacji zadań wynikających z ramowych programów doradztwa zawodowego, co niewątpliwie stanowi wartość dodaną. Koncepcja portalu zakłada również możliwość odniesienia się do wszelkich zasobów dotyczących doradztwa zawodowego. Na koniec podkreślił, że kryterium dostępu nr 13 wymaga, aby beneficjent w koncepcji narzędzia informatycznego uwzględnił podział administracyjny kraju, również w kontekście potrzeb regionalnego rynku pracy.

Pan Piotr Krasuski odnosząc się do wypowiedzi przedstawiciela MEN zwrócił uwagę, że uwzględnienie postulatu KE, aby w treści samego kryterium dostępu zawrzeć dodatkowe informacje doprecyzowujące kwestię doświadczenia jest niezgodne z podejściem IZ PO WER w zakresie tworzenia kryteriów dostępu. Podkreślił przy tym, że w opinii IZ PO WER uwaga KE nie powinna w tym zakresie zostać uwzględniona.

Pani Wallis Goelen podkreśliła, że podoba jej się koncepcja projektu a rozwiązania wprowadzane dzięki jego realizacji są na rynku pracy bardzo potrzebne. Wskazała jednocześnie, że podobna inicjatywa realizowana jest na poziomie europejskim w ramach *EU Panorama Skills*. Zwróciła się również z prośbą o wyjaśnienie tego, która z klasyfikacji zawodów zostanie wykorzystana na etapie

tworzenia listy zawodów, jak również, która z klasyfikacji umiejętności zostanie wykorzystana do opisania potrzebnych umiejętności. Zachęciła jednocześnie do wykorzystania w tym zakresie *Europejskiej Klasyfikacji Umiejętności, Kompetencji, Kwalifikacji i Zawodów (ESCO)*.

Pan Piotr Bartosiak wyjaśnił, że zgodnie z przepisami prawa oraz wynikającymi z nich wymogami wykorzystana zostanie klasyfikacja zawodów szkolnictwa zawodowego. Podkreślił jednocześnie, że na poziomie projektu pozakonkursowego realizowanego przez ORE przy identyfikacji potrzeb w zakresie zawodów i kwalifikacji wykorzystywane są zarówno *EU Panorama Skills*, jak i *ESCO*.

Pan Andrzej Stępnikowski (Związek Rzemiosła Polskiego) podkreślił, że włączenie partnerów społecznych w działania związane z tematyką doradztwa zawodowego przyniosło pozytywne efekty. Umożliwiło z jednej strony wypracowanie dobrych praktyk, które zostały upublicznione w postaci treści multimedialnych, z drugiej strony umożliwiło zarówno pracodawcom, jak i doradcom zawodowym zaznajomienie się działaniami podejmowanymi przez każdą z ww. stron. Podkreślił również, że działania przewidziane w omawianym konkursie należy wspierać, gdyż stanowią uzupełnienie inicjatyw obecnie realizowanych.

Pan Piotr Krasuski zaproponował, aby w dalszym toku prac Komitetu Monitorującego PO WER przejść do dyskusji o konkursie dotyczącym *opracowania e-zasobów z zakresu podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej*.

Pani Wallis Goelen zwróciła się z prośbą o wyjaśnienie co uzasadnia opracowanie w ramach projektu 10 e-materiałów z zakresu przedsiębiorczości, które odnoszą się do różnych zawodów. Zwróciła się jednocześnie z pytaniem, czy niektóre z ww. materiałów nie mogłyby zostać opracowane łącznie. Zaznaczyła jednocześnie, aby wymóg dotyczący posiadania przez beneficjenta doświadczenia w realizacji e-zasobów edukacyjnych (kryterium premiujące nr 1) został ujęty jako kryterium dostępu.

Pan Piotr Bartosiak odpowiadając na pytanie KE wyjaśnił, że w ramach obszaru kształcenia wyodrębnione zostały branże, w których występują moduły zawierające elementy wspólne dotyczące podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej dla kilku zawodów (łącznie 202). Podkreślił również, że specyfika branż jest na tyle zróżnicowana, przez co nie jest możliwe ograniczenie ich liczby, w których powstają e-zasoby.

Pan Jan Kosiński poinformował, że MEN zgadza się na przeniesienie warunków wynikających z kryterium premiującego nr 1 do kryterium dostępu.

Pan Piotr Krasuski zaproponował, aby przystąpić do dyskusji w zakresie konkursu *dotyczącego wypracowania rozwiązań organizacyjnych w zakresie praktycznej nauki zawodu - ramy jakości staży oraz programy staży*.

Pani Wallis Goelen poprosiła o wyjaśnienie, w jaki sposób omawiany projekt jest osadzony w ramach wynikających z nowej reformy systemu kształcenia zawodowego, która zakłada funkcjonowanie systemu dualnego. Zdaniem KE w konkursie należy wprowadzić kryterium dostępu, które zakładałoby będzie obowiązek współpracy z przedsiębiorcami. Odnosząc się do kwestii zapewnienia spójności zaznaczyła, że w opinii KE w konkursie należy uwzględnić również zgodność z projektem realizowanym przez Ministerstwo Gospodarki dotyczącym współpracy z przedsiębiorstwami funkcjonującymi w specjalnych strefach ekonomicznych w zakresie praktycznej nauki zawodu. KE wskazała również, że projekt powinien uwzględniać dotychczasowy dorobek dotyczący szkolnictwa zawodowego, a w jego realizację należy włączyć partnerów społecznych. KE odniosła się również do potrzeby przeprowadzenia ewaluacji ex-ante w zakresie wszystkich istniejących rozwiązań dotyczących praktycznej nauki zawodu, przed wypracowaniem nowych rozwiązań w tym zakresie. W opinii KE IZ PO WER powinna skontaktować się z Bankiem Światowym, w celu skoordynowania działań w zakresie regionów słabiej rozwiniętych, w szczególności w kontekście działań podejmowanych na rzecz praktycznej nauki zawodu np. w województwie świętokrzyskim. Zdaniem KE projekt powinien również uwzględniać ewaluację działań w ramach EFS. W opinii KE nie jest jasne również to, co zostanie wykonane w ramach zachęt finansowych

dla przedsiębiorców w projekcie, w kontekście tego, co zostało już wykonane w tym obszarze. Na koniec KE zaznaczyła, że budżet projektu wymaga uzasadnienia.

Pan Piotr Krasuski na wstępie swojej wypowiedzi poinformował, że Polski Rząd wycofał się z realizacji projektu ze specjalnymi strefami ekonomicznymi, któremu patronowało Ministerstwo Gospodarki.

Podkreślił jednocześnie, że Ministerstwo Rozwoju jest w ścisłej współpracy z Ministerstwem Edukacji Narodowej, jeśli o chodzi o zagadnienia dotyczące reformy szkolnictwa zawodowego. Zaznaczył również, że reforma szkolnictwa zawodowego w kierunku kształcenia dualnego jest jednym z kluczowych obszarów Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju nie tylko w zakresie rozwoju kapitału ludzkiego, ale także jako czynnik kluczowy dla procesów reindustrializacji i procesu wzrostu innowacyjności.

Odpowiadając na sugestię KE dotyczącą badania realizowanego przez Bank Światowy wskazał, że IZ PO WER jest w ścisłej współpracy z MEN, także wypracowane modele na pewno zostaną uwzględnione w kształcie projektu.

Wyjaśniając kwestię zachęt finansowych zaznaczył, że modele wypracowywane w projekcie mają sprawdzić we współpracy z pracodawcami, jakiego typu zachęty powinny być stosowane, aby zachęcić te podmioty do uczestnictwa w procesie kształcenia dualnego.

Podsumowując zaznaczył, że omawiany projekt jest próbą wypełnienia treści założeń reformy, w szczególności w aspekcie zaangażowania pracodawców do współuczestnictwa w procesie kształcenia.

Pan Piotr Bartosik nawiązując się do wypowiedzi Pana Dyrektora Piotra Krasuskiego podkreślił, że projekt jest okazją do wypracowania i przetestowania docelowych rozwiązań, które zostały przewidziane w reformie szkolnictwa zawodowego, stąd też w kryterium dostępu nr 8 i 9 przewidziano pilotaż opracowanego modelu realizacji praktycznej nauki zawodu oraz opracowanie rekomendacji do zmian przepisów prawa oświatowego.

Odnosząc się do zagadnienia dotyczącego wykorzystania dotychczasowych doświadczeń związanych ze szkolnictwem zawodowym, wyjaśnił, że zostaną one uwzględnione w regulaminie konkursu.

Pani Wallis Goelen odnosząc się do założeń projektu wskazała, że posiada on potencjał wywołania zmiany systemowej szczególnie ważnej dla rynku pracy oraz Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Poprosiła jednocześnie o udzielenie odpowiedzi na wcześniej zadane pytanie dotyczące proporcjonalności w zakresie budżetu projektu.

Pan Piotr Bartosiak wyjaśnił, że założony w projekcie budżet jest konsekwencją złożoności projektu, który z jednej strony zakłada wypracowanie modelowych rozwiązań dotyczących kształcenia zawodowego – w tym zakresie w projekcie przewidziana została bezpośrednia współpraca ze szkołami, z drugiej zaś pilotaż, który zakłada wypracowanie ostatecznych rozwiązań dotyczących kształcenia praktycznego.

Pan Piotr Krasuski uzupełniając wypowiedź przedmówcy dodał, że projekt zakłada przeprowadzenie pilotażu dotyczących 11 branż w 16 centrach kształcenia praktycznego bądź w szkołach, co ostatecznie daje 176 procesów kształcenia, które będą monitorowane i pilotowane pod kątem uzyskania praktycznych umiejętności z rynku pracy oraz ze środowiska biznesowego.

Pan Wojciech Drabko (Krajowa Izba Gospodarcza) przedstawił wątpliwości dotyczące założeń projektu, w szczególności w zakresie zasadności opracowania materiałów dotyczących podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie różnych branż. W tym kontekście wskazał, że dla każdej z branż proces zakładania działalności gospodarczej będzie przebiegał w taki sam sposób. Ponadto zaznaczył, że z fiszki konkursu nie wynika to, jaka ma być zawartość merytoryczna tych materiałów.

Pan Piotr Krasuski wyjaśnił, że projekt nie dotyczy tworzenia materiałów dotyczących rejestrowania działalności gospodarczej, natomiast koncentruje się na wypracowaniu standardów w formie e-zasobów, które określą zakres działań niezbędnych do zainicjowania określonej działalności gospodarczej. W tym sensie standardy te będą odnosiły się do szczególnych wymagań dotyczących zainicjowania działalności gospodarczej, które wynikają np. z regulacji ustawowych odnoszących się do danego zawodu.

Pan Wojciech Drabko podkreślił, że założenie takie nie wynika z fiszki konkursu oraz wyraził nadzieję, że kwestie te zostaną odpowiednio doprecyzowane w regulaminie konkursu.

Pan Piotr Krasuski potwierdził, że regulamin konkursu w tym zakresie będzie doprecyzowany. Zaproponował również rozpoczęcie głosowania dotyczącego Planu Działania MEN na 2017 r. W głosowaniu wzięło udział 36 osób w tym: za głosowały 34 osoby, 1 zagłosowała przeciw oraz 1 wstrzymała się od głosu.

Kolejnym punktem posiedzenia było omówienie Planu Działania Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości na 2017 r. O zabranie głosu został poproszony Pan Paweł Zdun.

11. Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji PARP

Pan Paweł Zdun (DZF, MR) dokonał charakterystyki przedsięwzięć przewidzianych w Planie Działania PARP na 2017 r. (prezentacja stanowi załącznik nr 14 do protokołu).

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju) rozpoczął dyskusję od konkursu dotyczącego *działań szkoleniowych lub doradczych skierowanych do przedstawicieli MMŚP w zakresie możliwości ubiegania się o realizację zamówień publicznych na rynku zagranicznym*.

Pani Joanna Charytonowicz (Komisja Europejska) na wstępie zaznaczyła, że formułowane przez nią pytania będą dotyczyły również fiszki konkursu dotyczącego rynku krajowego. W dalszej części odniosła się do czterech kwestii: 1) zwróciła się z prośbą o wyjaśnienie, w jaki sposób będzie prowadzony monitoring udziału przedsiębiorstw w rynku (uwaga w związku z brzemieniem jednego z kryteriów) oraz czy przewidziany został w tym zakresie odpowiedni wskaźnik, 2) poprosiła o wyjaśnienie, dlaczego realizacja projektu została przewidziana aż na 4 lata, 3) odnosząc się do brzmienia kryterium dostępu nr 8, poprosiła o stanowisko, dlaczego wskazano, że usługi w projekcie zostaną zlecone na zewnątrz na poziomie 30%, 4) zasugerowała możliwość wprowadzenia kryterium premiującego w sytuacji, gdy beneficjent wniósłby do projektu powyżej 10% wkładu własnego.

Pani Anna Świebocka - Nerkowska (Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości) udzieliła odpowiedzi na ww. pytania: Ad. 1) poinformowała, że PARP prowadzi na obecnym etapie rozeznanie w zakresie narzędzi, które mogłyby zostać wykorzystane do realizacji tego zadania monitoringu/ewaluacji jakościowej. Odnosząc się do pytania dotyczącego wskaźnika wyjaśniła, że w tym momencie jest za wcześnie, aby podejmować decyzję w tym zakresie. Ad. 2) Poinformowała, że zakładany termin realizacji projektu wynika z jego pilotażowego charakteru. Wyjaśniła jednocześnie, że przygotowanie przedsiębiorców do realizacji zamówień publicznych, w szczególności w kontekście zamówień udzielanych przez organizacje międzynarodowe będzie procesem skomplikowanym i wymagającym dużego zaangażowania ze strony PARP oraz dokonywania pogłębionej analizy tego rynku. Ad. 3) Odnosząc się do przyjętego wskaźnika procentowego usług zleczanych na zewnątrz wyjaśniła, że jego poziom został określony zgodnie z *Wytycznymi w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach EFRR, EFS i FS na lata 2014-2020*. Ad. 4) Odpowiadając na sugestię KE dotyczącą kryterium premiującego wyjaśniła, że 10% jest to minimalny wkład, który jest wnoszony do projektu. Ze względu na pilotażowy charakter tego wsparcia zasugerowała jednocześnie, aby został on utrzymany na tym poziomie.

Pan Paweł Chorąży zaproponował, aby rozpocząć dyskusję na temat konkursu dotyczącego *działań szkoleniowych lub doradczych skierowanych do przedstawicieli MMŚP w zakresie możliwości ubiegania się o realizację zamówień publicznych w Polsce*.

W związku z brakiem uwag w odniesieniu do ww. projektu przystąpiono do omawiania zagadnień związanych z konkursem, który zakłada *realizację przez partnerów społecznych działań mających na celu opracowanie analizy potrzeb rozwojowych przedsiębiorstw sektora MMŚP*.

Pani Joanna Charytonowicz poprosiła o wyjaśnienie, na jakiej zasadzie dokonany został podział środków przypadających na określone branże, o którym mowa w kryterium dostępu nr 10.

Pani Anna Świebocka - Nerkowska odpowiadając wskazała, że alokacja przypadająca na określone branże została ustalona na podstawie analizy poszczególnych branż (liczby funkcjonujących przedsiębiorstw) oraz występującego w nich poziomu zatrudnienia – przyjęto, że im większa branża w rozumieniu liczby przedsiębiorstw i liczby pracujących, tym większa alokacja na daną branżę i proporcjonalnie przedsiębiorstwa, które będą objęte wsparciem w tej branży.

Pan Wojciech Drabko (Krajowa Izba Gospodarcza) wystąpił z wnioskiem o usunięcie kryterium premiującego nr 7, które preferuje wnioskodawców realizujących projekty w konkursie POWR.02.02.00-IP.09-00-002/16. Zauważył jednocześnie, że fiszka konkursu nie wskazuje literalnie konkretnych branż.

Pani Anna Świebocka - Nerkowska odnosząc się do ww. wniosku poinformowała, że celem kryterium premiującego jest zapewnienie ciągłości działań realizowanych przez danego partnera społecznego oraz podniesienie jakości danej organizacji. Natomiast w nawiązaniu do komentarza przedmówcy dotyczącego branż wyjaśniła, że wybór branż należałoby poprzedzić przeprowadzeniem długich konsultacji społecznych z jednej strony, z drugiej zaś ich wybór powinien uwzględniać treść Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju.

Pan Wojciech Drabko przedstawił dalsze wątpliwości w zakresie założeń omawianego konkursu.

Pan Paweł Chorąży zwrócił się z prośbą, aby dyskusja w ww. zakresie nie była dalej kontynuowana.

Pani Joanna Charytonowicz zwróciła się z pytaniem, czy określony w kryterium premiującym wskaźnik na poziomie 40% nie mógłby zostać zwiększony do 60%. Zaproponowała jednocześnie, aby w kryterium dostępu nr 13 doprecyzować, że działania merytoryczne w ramach projektu będą realizowane *przynajmniej* zgodnie z minimalnymi wymaganiami jakościowymi.

Pani Anna Świebocka - Nerkowska przychyliła się do propozycji KE w zakresie doprecyzowania brzmienia kryterium dostępu nr 13. Wyjaśniła jednocześnie, że przyjęcie wskaźnika na poziomie 40% uzasadnione jest tym, aby nie zawężać formuły konkursu poprzez koncentrowanie się na mikro i małych przedsiębiorstwach. Jednocześnie zadeklarowała, że istnieje możliwość, aby wskaźnik ten podniesiono do sugerowanych przez KE 60%.

Pan Andrzej Stępnikowski (Związek Rzemiosła Polskiego) wystąpił z wnioskiem, aby zrezygnować z ograniczenia wynikającego z kryterium dostępu nr 2 i tym samym dopuścić możliwość realizacji większej liczby projektów dla branży.

Pani Anna Świebocka - Nerkowska wyjaśniła, że wprowadzenie ograniczenia zapisanego w kryterium dostępu nr 2 miało zapobiec konkurowaniu projektów skierowanych do tej samej branży, w szczególności w zakresie pozyskiwania przedsiębiorstw. Podsumowując stwierdziła, że kryterium powinno zostać w niezmienionej formie.

Pan Paweł Chorąży zwrócił się z pytaniem do Pana Andrzeja Stępnikowskiego, czy zgłoszony przez niego wniosek powinien być dalej procedowany, jako wniosek formalny i poddany tym samym pod głosowanie.

Pan Andrzej Stępnikowski zwrócił się z prośbą o poddanie wniosku pod głosowanie.

Pan Paweł Choraży zwrócił się z zapytaniem, czy zmiana kryterium premiującego w zakresie zwiększenia wskaźnika do poziomu 60% powinna zostać poddana pod głosowanie, czy też zmianę tę można uznać za autopoprawkę.

Pan Wojciech Drabko wyraził opinię, że zmiana ta powinna zostać poddana pod głosowanie.

Pan Paweł Choraży zaproponował przystąpienie do głosowań. Głosowanie nr 1 – zmiana w zakresie kryterium dostępu nr 2 – usunięcie ograniczenia, zgodnie z którym jeden projekt może przypadać na jedną branżę – w głosowaniu wzięły udział 34 osoby, z których 10 głosowało za, 14 przeciw oraz 10 wstrzymało się od głosu. Poprawka została odrzucona. Głosowanie nr 2 – kryterium premiujące nr 6 – zwiększenie poziomu wskaźnika z 40 do 60% - w głosowaniu wzięły udział 34 osoby, z których 17 głosowało za, 13 przeciw oraz 4 wstrzymały się od głosu. Poprawka została przyjęta. Głosowanie nr 3 – kryterium premiujące nr 7 – udział w realizacji projektu realizowanego w ramach konkursu POWR.02.02.00-IP.09-00-002/16 - w głosowaniu wzięło udział 37 osoby, z których 19 głosowało za, 14 przeciw oraz 4 osoby wstrzymały się od głosu. Poprawka została przyjęta.

Kolejnym punktem posiedzenia Komitetu Monitorującego PO WER było omówienie projektu pozakonkursowego *Branżowy bilans kapitału ludzkiego*.

Pan Jarosław Hawrysz (Komisja Europejska) poinformował, że KE chciała zgłosić uwagę strategiczną w świetle inicjatywy *Skills Agenda*. W opinii KE fiszka projektu powinna - poza narzędziami statycznymi – uwzględniać również mechanizm dotyczący prognozowania umiejętności tak, aby z jednej strony posiadać informacje na temat bieżących potrzeb w zakresie umiejętności, z drugiej zaś prognozować i przewidywać umiejętności w przyszłości. Zwrócił się jednocześnie z prośbą o wyjaśnienie relacji pomiędzy *Bilansem Kapitału Ludzkiego* a projektami dotyczącymi powołania i funkcjonowania *Sektorowych Rad ds. Kompetencji*. Poprosił również o informację, na jakim etapie jest konkurs dotyczący *Sektorowych Rad*.

Pani Anna Świebocka - Nerkowska odpowiadając na pytanie dotyczące informacji o ww. konkursie, poinformowała, że w ramach konkursu przeprowadzono ocenę formalną, merytoryczną i strategiczną. Po ostatnim z ww. etapów oceny wyłonionych zostało 6 dobrych projektów realizowanych w partnerstwach, które zgodnie z koncepcją IP zakładają współpracę organizacji pracodawców ze związkami zawodowymi, edukację formalną i pozaformalną. Zaznaczyła jednocześnie, że projekty te dotyczą branż, które są mocno rozproszone, z dominującą rolą MŚP. W tym kontekście podkreśliła, że ważna rola w całym procesie będzie należała do ORE i MEN w zakresie modyfikacji podstaw programowych. Odnosząc się do pytania o rolę projektu pozakonkursowego *Bilans Kapitału Ludzkiego* wyjaśniła, że zgodnie z założeniami projektu każda rada sektorowa będzie miała do dyspozycji własny bilans branżowy. Na obecnym etapie na podstawie projektu pilotażowego odnoszącego się do branży budowlanej ustalono, że do wypracowania bilansu branży konieczne jest włączenie w ten proces przedsiębiorców w tej branży funkcjonujących. Podkreśliła w tym kontekście, że zaangażowanie przedsiębiorstw w przygotowanie i opis kompetencji wymaganych na poszczególnych stanowiskach pracy dawał będzie gwarancję tego, że wyniki tych projektów będą wiarygodne i przyczynią się do faktycznego wsparcia branży i Rady w podejmowaniu decyzji o charakterze kierunkowym. Odnosząc się do projektu *Bilans Kapitału Ludzkiego* zaznaczyła, że będzie on koncentrował się na prognozowaniu zatrudnienia. W tym aspekcie istotne jest podkreślenie komplementarności obu omawianych projektów. *BLK* będzie zakładał działania związane z prognozowaniem, z drugiej strony w ramach *Sektorowych Rad* zrzeszeni będą przedstawiciele reprezentujący branże i na tych płaszczyznach prowadzone będą dyskusje dotyczące zapotrzebowania na kompetencje.

Pan Paweł Choraży zwrócił się z prośbą o przystąpienie do głosowania w sprawie przyjęcia Planu Działania PARP na 2017 r., w którym zostaną uwzględnione stosowne poprawki. W głosowaniu wzięło udział 35 osób, wszystkie opowiedziały się za przyjęciem Planu Działania.

12. Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Działania 2.16 PO WER (KPRM)

Pani Dorota Bortnowska (DZF, MR) przedstawiła założenia Planu Działania KRPM na 2017 r. (prezentacja stanowi załącznik nr 15 do protokołu).

Pani Elżbieta Wielg (NSZZ „Solidarność”) wystąpiła z wnioskiem, aby w kryterium dostępu nr 2 spójnik „lub” zastąpić spójnikiem „i” oraz przedstawiła uzasadnienie w tym zakresie.

Pan Krzysztof Motyk (Kancelaria Prezesa Rady Ministrów) nawiązując do wypowiedzi przedmówczyni wyjaśnił w jak sposób prowadzone są konsultacje społeczne. Odnosząc się do zaproponowanej zmiany, wyjaśnił, że na obecnym etapie realizowany jest projekt, w którym wymóg dotyczący zawiązania partnerstwa został określony w identyczny sposób, jak ma to miejsce w dyskutowanym kryterium dostępu. Wskazał przy tym, że wprowadzenie obowiązku zawiązywania partnerstwa ze stronami wymienionymi w kryterium dostępu mogłoby prowadzić do sytuacji, w której organ prowadzący konsultacje nie zawsze mając powód, biorąc pod uwagę przedmiot danej legislacji i tak byłby zobowiązany do przeprowadzenia konsultacji z każdą ze stron.

Pani Elżbieta Wielg odniosła się do wypowiedzi przedstawiciela KPRM. Zaznaczyła również, że mając na uwadze przedmiot konkursu oraz działania w nim podejmowane, istotne wydaje się zaangażowanie w jego realizację organizacji pozarządowych i partnerów społecznych.

Pan Piotr Krasuski (DZF, MR) nawiązując do wcześniejszych wypowiedzi zaznaczył, że w kryterium dostępu nr 3 mowa jest o pogłębionych konsultacjach społecznych, które obligatoryjnie muszą zostać przeprowadzone z udziałem, co najmniej partnerów społecznych i organizacji pozarządowych innych niż partner, który jest formalnie partnerem w projekcie.

Zwrócił się jednocześnie z prośbą o przystąpienie do głosowania nad poprawką dotyczącą kryterium dostępu nr 2. W głosowaniu wzięły udział 32 osoby, z których 15 głosowało za, 14 przeciw oraz 3 wstrzymały się od głosu. Poprawka została przyjęta.

Pan Krzysztof Motyk zwrócił się z prośbą o wycofanie z porządku obrad Komitetu Monitorującego PO WER Planu Działania KPRM na 2017 r.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MR) przychylił się do prośby KPRM.

13. Zmiany w Rocznych Planach Działania na 2016 rok dla Działań 4.1 i 4.3 PO WER oraz Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Działania 4.2 PO WER

Pani Agnieszka Dec (DZF, MR) przedstawiła prezentację dotyczącą proponowanych zmian w ramach działania 4.1 w Rocznym Planie Działania na rok 2016 (prezentacja stanowi załącznik nr 16 do protokołu).

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MR) podziękował za prezentację oraz otworzył dyskusję.

Pan Jarosław Hawrysz (Komisja Europejska) podziękował za uwzględnienie uwag, które zostały zgłoszone na poprzednim etapie. Wyraził również zadowolenie z tego, że w prezentacji zostały odzwierciedlone dwa elementy – monitorowanie i ocena tego, jak ten instrument będzie działał i do kogo trafi. W związku z tym zaproponował, aby w kryterium ogólnym, które dotyczy adekwatności i spójności koncepcji popytowego instrumentu pomocy zwrócić uwagę na to, aby oczekiwać od projektodawcy, że przedstawi kwestie związane z monitoringiem i ze wskaźnikami, jak również z analizą ryzyka, która jest niezbędna przy realizacji każdego instrumentu finansowego. W jego opinii monitoring powinien skupiać się na jakościowej ocenie grupy docelowej, gdyż tak naprawdę nie wiadomo do kogo trafi ten instrument, a jego zmiany na kolejnych etapach po zakończeniu pilotażu na pewno pomogą w upowszechnianiu jego w szerszym zakresie, jeżeli będzie wiadomo do jakiej dokładnie grupy docelowej trafi. Druga kwestia dotyczy dodania dodatkowego kryterium dostępu, zgodnie z którym projektodawca miałby przedstawić 4 kamienie milowe, które pokażą, w jaki sposób zamierza realizować, czy wdrażać dystrybucję instrumentów wśród osób, które są objęte grupą docelową tak, aby można było skutecznie monitorować, czy postęp realizacji wybranego projektu jest prawidłowy i satysfakcjonujący.

Pan Piotr Krasuski (DZF, MR) podziękował za uwagi. Jednocześnie odniósł się do stanowiska przedstawionego przez Pana Jarosława Hawrysa. Wyraził akceptację dla pierwszej przedstawionej propozycji dotyczącej dodania do kryterium drugiego obowiązku beneficjanta w zakresie monitorowania grupy docelowej i form wsparcia uwzględniając analizę ryzyka. Wyraził obawę, iż trudno takie kryterium sformułować, natomiast stwierdził, że jeżeli jest zgoda na ogólny zapis wskazujący na charakter takiego kryterium to uwaga została przyjęta. Natomiast duże wątpliwości wzbudziła druga uwaga KE. Podkreślono, iż projekt ma charakter pilotażowy zatem trudno jest określać kamienie milowe nie wiedząc do końca jaki będzie popyt i jak będzie się on rozkładał w czasie. W jego opinii kamienie milowe mogłyby uniemożliwić realizację tego projektu, a aktualnie należy przetestować i sprawdzić czy płynna realizacja tego typu instrumentu jest możliwa.

Pan Paweł Chorąży podziękował i zaproponował przejście do procedury głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie zatwierdzenia kryteriów dla Planu Działania w części dotyczącej Działania 4.1 z uwzględnieniem omawianej poprawki. W głosowaniu wzięły udział 33 osoby. Za przyjęciem uchwały opowiedziało się 31 osób, przeciw 2 osoby, 3 osoby wstrzymały się od głosu. Tym samym uchwała została podjęta.

Pani Dominka Tadla (DZF, MR) zaprezentowała prezentację dotyczącą wprowadzenia do Planu Działania 4.3 na rok 2016 nowego projektu pozakonkursowego realizowanego przez Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego (prezentacja stanowi załącznik nr 16 do protokołu).

Pan Paweł Chorąży podziękował i otworzył dyskusję. Z uwagi na brak uwag zaproponował przejście do procedury głosowania. W głosowaniu wzięły udział 32 osoby. Za przyjęciem uchwały opowiedziało się 31 osób, 1 osoba wstrzymała się od głosu. Tym samym uchwała dotycząca wprowadzenia nowego projektu pozakonkursowego w ramach Działania 4.3 w Rocznym Planie Działania na 2016 r. została podjęta.

Pani Dominka Tadla przedstawiła prezentację dotyczącą Planu Działania 4.3 na rok 2017, gdzie wskazała na planowane wprowadzenie dwóch projektów pozakonkursowych w typie operacji programu mobilności ponadnarodowej na zasadach określonych dla programu ERASMUS plus (prezentacja stanowi załącznik nr 16 do protokołu).

Pan Paweł Chorąży podziękował za prezentację oraz otworzył dyskusję.

Pan Jarosław Hawrysz poinformował, że nie ma uwag do pierwszego projektu pozakonkursowego, natomiast zgłasza uwagę do projektu ponadnarodowej mobilności kadry edukacji szkolnej dotyczącą koncentracji tych działań na obszarach wiejskich i zagrożonych wykluczeniem społecznym, aby w głównej mierze wspierać nauczycieli z tych obszarów. Wskazał, że poprzednio była zgłaszana taka propozycja, która mówiła o tym, żeby wśród uczestników było 75% osób zrekrutowanych z obszarów o gorszej kondycji gospodarczej i społeczno-ekonomicznej. Pan Jarosław Hawrysz zauważył, że może wystąpić trudność w osiągnięciu czy zaproponowaniu takiego wskaźnika, w związku z tym jest otwarty na dyskusję na temat jego poziomu. Podkreślił, że podejmowanie wysiłków w zakresie kierowania wsparcia przede wszystkim do grupy nauczycieli z najsłabiej rozwiniętych obszarów wydaje się uzasadnione w świetle programu oraz celów polityki spójności.

Pan Paweł Chorąży podziękował za uwagi.

Pan Piotr Krasuski stwierdził, że co do zasady zgadza się z uwagą chociaż zauważył, że pojawiają się pewne wątpliwości, gdyż wsparcie EFS ma być zgodne z zasadami programu ERASMUS plus, natomiast w programie ERASMUS plus nie ma takiego wymogu i dane dotyczące nauczycieli pochodzących z obszarów wiejskich biorących udział w programie nie są monitorowane. Dyrektor poinformował, że pojawiają się również problemy dotyczące znajomości języka obcego przez nauczycieli z obszarów wiejskich, co jest wymogiem udziału w programie. Ponadto w małych szkołach na wsiach jest również problem z zastępstwami nauczycieli i w związku z tym dyrektorzy szkół nie są skłonni puszczać nauczycieli na takie programy, gdyż nie mogą zapewnić zastępstw. W związku z tym Dyrektor zaapelował, aby fiskę przyjąć w takim kształcie w jakim została zaprezentowana, natomiast

zaproponowany zostanie dodatkowy wskaźnik, który będzie wskazywał na odsetek osób objętych mobilnością z obszarów wiejskich.

Pan Paweł Chorąży podziękował i zaproponował, aby przejść do procedury głosowania. W głosowaniu wzięły udział 32 osoby. Za przyjęciem uchwały opowiedziało się 31 osób, 1 osoba głosowała przeciw. Tym samym uchwała dotycząca Planu Działania 4.3 na rok 2017 została przyjęta. Pan Paweł Chorąży poinformował, że zakończono procedowanie w ramach osi priorytetowej IV, natomiast pozostał jeszcze punkt związany z uchwałą dotyczącą nowego sposobu oceny merytorycznej wniosków o dofinansowanie w konkursach w osi IV.

14. Pilotaż nowego sposobu oceny merytorycznej wniosków o dofinansowanie w konkursach w Osi IV PO WER

Pani Dominka Tadla (DZF, MR) przedstawiła prezentację dotyczącą propozycji nowego sposobu oceny merytorycznej wniosków o dofinansowanie w ramach osi IV (prezentacja stanowi załącznik nr 17 do protokołu).

Pan Piotr Krasuski (DZF, MR) dodał, że zaprezentowany nowy sposób oceny merytorycznej wniosków o dofinansowanie jest rezultatem obserwacji i doświadczeń z wdrażania projektów w ramach PO WER, gdzie zauważono, że bardzo wiele dobrych projektów odrzucanych jest za różne braki formalne. Ideą proponowanego pilotażu jest odwrócenie oceny tak, aby w pierwszej kolejności oceniać koncepcję projektu, a dopiero na dalszym etapie oceny przejść do oceny budżetu i kwestii horyzontalnych z możliwością ich uzupełnienia. Pan Piotr Krasuski poinformował, że jeżeli pilotaż się uda to ten tryb oceny mógłby stać się jedynym trybem wyboru dla projektów realizowanych w ramach PO WER.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MR) uznał, że warte podkreślenia jest również to, że wnioskodawcy nie muszą być specjalistami w dziedzinie niepełnosprawności czy równości szans. To oceniający powinien powiedzieć wnioskodawcy jakie widzi uchybienia w złożonym wniosku o dofinansowanie. Pan Paweł Chorąży wskazał, że jest wiele projektów bardzo dobrych, które odpadają dlatego, że wnioskodawca wpisze jakiś wydatek niekwalifikowalny lub robi coś nie tak, pomimo iż cały projekt jest sensowny. W czasie negocjacji należałoby taki projekt wyczyścić ze wszystkich uchybień.

Pan Piotr Krasuski stwierdził, że w obecnym systemie funkcjonuje cała machina instytucji oceniających i ekspertów, którzy oceniają wszystkie części projektu. Natomiast w nowym systemie w pierwszej kolejności oceniana byłaby koncepcja, a dopiero dla tych projektów, które nadają się do dofinansowania oceniany byłby budżet. Pozwoliłoby to przyspieszyć proces oceny wniosków o dofinansowanie, który na dzień dzisiejszy jest bardzo długi.

Pan Paweł Chorąży zaproponował, aby głos oddać członkom komitetu.

Pan Dominik Wasilewski (Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich) zadał pytanie, czy przedstawione podejście będzie dotyczyło również kryteriów dostępu. Jako przykład podał konkursy organizowane przez NCBR, w których trzeba oświadczyć, że uczelnia kształci powyżej 100 studentów na studiach stacjonarnych. Zauważył, że zdarzały się przypadki, kiedy ktoś napisał, że uczelnia kształci 20 tysięcy studentów, a nie napisał że kształci ponad 100 studentów stacjonarnych albo ktoś postawił kropkę po słowie studentów i projekt odpadł, bo nie było słowa stacjonarnych. W związku z tym w jego opinii należałoby wyeliminować również takie przypadki. Jeżeli oceniający widzi, że wnioskodawca jest świadomy jakie kryteria dostępu musi spełnić, ale po prostu uciekło mu słowo albo nie skopiował kryterium wprost z regulaminu wówczas powinien mieć możliwość w trakcie konsultacji uzupełnienia tych punktów na podstawie oświadczenia.

Pan Paweł Chorąży zaznaczył, że takich kwestii nie dotyczy przedstawiona zmiana natomiast jednym z kierunków zmian, które będą proponowane jest to, aby wszystkie dane, do których dostęp ma

instytucja były przez nią weryfikowane poczynając od kwestii związanych z KRS przez kwestie związane z różnymi rejestrami publicznymi.

Pan Krzysztof Mnich (Fundacja Prawo i Biznes) zadał pytanie dotyczące oceny warunkowej, w którym momencie przy dokonywaniu oceny wniosku o dofinansowanie warunków występuje i jakie potencjalne elementy mogą o tym decydować.

Pan Piotr Krasuski odpowiedział, że przy ocenianiu odchodzi się całkowicie od warunkowości punktowej. Wyjaśnił, że system funkcjonujący obecnie powoduje, że kiedy oceniający podczas oceny wniosku o dofinansowanie zgłosi uwagę przydziela jednocześnie punkty minimalne i maksymalne. Zatem wniosek opuszczając komisję oceny projektów ma dwie punktacje: podstawową oraz warunkową, o ile wnioskodawca uwzględni uwagi oceniającego. Powoduje to nieporównywalność danych tej punktacji na listach rankingowych. Zaznaczył, że proponowane zmiany polegałyby na tym, że jeżeli wniosek zdobywa minimalną liczbę punktów i ma ocenę pozytywną, ale wnioskodawca musi uwzględnić jeszcze pewne uwagi oceniającego wówczas uwzględnienie tych uwag bądź też nie będzie miało wpływ na możliwość otrzymania dofinansowania albo brak takiej możliwości, a nie na ogólną liczbę punktów.

Pani Dorota Korczyńska (Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej) wskazała, że pozytywnie ocenia propozycję odejścia od oceny warunkowej, gdyż system ten się trochę nie sprawdza. Ponadto jej zdaniem bardzo dobrą propozycją jest przyjęcie, że wniosek złożony poprzez system SOWA jest formalnie zaakceptowany. Niemniej jednak wyraziła obawę co do propozycji odstąpienia od oceny budżetu, w sytuacji kiedy wniosek odpada na innych kryteriach. W jej opinii pełna ocena projektu ma wartość edukacyjną dla wnioskodawcy. Po drugie instytucje organizujące konkurs w regulaminie konkursu powinny określić katalog stawek zatem budżety są już w pewien sposób ukierunkowane. Pani Korczyńska zaproponowała rozważanie pozostania przy ocenie budżetu, którą można ograniczyć do niezbędnego minimum. Ponadto zgłosiła wątpliwość dotyczącą tego kto miałby oceniać spełnienie kryterium w zakresie tego, czy negocjacje zakończyły się z wynikiem pozytywnym.

Pan Paweł Choraży odpowiedział, że pozostanie przy ocenie budżetu jest do rozważenia, niemniej ocena budżetu nie powinna tak naprawdę rzutować na działania. Budżet powinien być pochodną koncepcji i jeżeli oceniający mogą wskazywać jakieś rzeczy do uzupełnienia i do poprawy to dotyczy to tylko dwóch kwestii horyzontalnych, natomiast w jego opinii nie powinno to wyglądać tak, że osoba oceniająca staje się autorem projektu. Zauważył, że nie każdy musi się znać na kwestiach związanych z niepełnosprawnością i równością szans, dlatego właśnie to instytucja ma obowiązek powiedzieć wnioskodawcy co powinien poprawić tak, aby wniosek spełniał wymagane kryteria.

Pan Piotr Krasuski poinformował, że kryterium dotyczące tego, czy negocjacje zakończyły się z wynikiem pozytywnym, będzie weryfikowane na etapie podpisywania umowy o dofinansowanie i będą tego dokonywali pracownicy będący członkami komisji oceny projektów.

Pan Jarosław Hawrysz (Komisja Europejska) przychylił się do wypowiedzi Pani Doroty Korczyńskiej i stwierdził, że rozdzielenie oceny koncepcji projektu i budżetu było praktykowane w poprzednim okresie programowania. Podkreślił, że jednym z pierwszych znaczących zarzutów audytorów była niespójność zawartości merytorycznej projektu i budżetu, co brało się z tego, że te dwa elementy były oceniane rozdzielnie i nie sprawdzano spójności budżetu z poszczególnymi zadaniami merytorycznymi. Stwierdził, że wydaje mu się, że wracamy do tego rozwiązania. W jego opinii można podjąć pilotaż, zobaczyć co z niego wyniknie. Należy jednak spróbować pokazać, że nie odchodzimy od sprawdzenia spójności budżetu projektu z jego zawartością merytoryczną, gdyż jest to bardzo ważny element. Zwrócił uwagę na to, że głosy z sali pokazują, że jest to istotne i on się do tego przyłącza. Druga kwestia dotyczy listy rankingowej projektów rekomendowanych do dofinansowania. W jego opinii to powinna być lista rankingowa projektów warunkowo rekomendowanych do dofinansowania, ponieważ dopiero negocjacje zdecydują o tym, czy projekt to dofinansowanie otrzyma. Trzecia poruszona kwestia dotyczy osób odpowiedzialnych za udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy negocjacje zakończyły się z wynikiem pozytywnym. Jego zdaniem niekoniecznie

jedynymi, którzy będą decydować o tym po zakończeniu negocjacji mogliby być pracownicy, którzy byli w grupie oceniających dany konkurs.

Pani Dorota Korczyńska zaznaczyła, że mając doświadczenie zarówno jako ekspert zewnętrzny biorący udział w ocenie wniosków o dofinansowanie, jak i pracownik instytucji zauważa, że bardzo duże problemy występują w procedurze negocjacji. W jej opinii założenie, że kryterium dotyczące tego czy negocjacje zakończyły się z wynikiem pozytywnym będą oceniali tylko pracownicy instytucji organizującej konkurs jest bardzo optymistyczne. Może się ono okazać trudne do spełnienia, gdyż pracownicy IOK nie będą odpowiadać za to co zaproponował ekspert zewnętrzny, nie będą mogli się do tego odnieść z punktu widzenia oceniającego. W dalszej części wypowiedzi poparła zmiany dotyczące pomagania wnioskodawcom w osiągnięciu dwóch kryteriów horyzontalnych - niepełnosprawności i równości szans, natomiast zaapelowała, aby całkowicie nie wyłączać budżetu z pierwszej części weryfikacji wniosku o dofinansowanie.

Pan Andrzej Trzęsiara (Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji) poinformował, że podoba mu się zaproponowane podejście, jednak ma uwagi formalne. Jeżeli konkurs jest rozstrzygnięty to instytucja powinna poinformować niezwłocznie wnioskodawcę o wyniku tej oceny oraz poinformować, czy projekt został oceniony pozytywnie czy negatywnie w rozumieniu ustawy. W jego opinii jest wątpliwość czy ten drugi etap jest dobrze zapisany, czy to nie jest po prostu lista, o której mowa w art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, czyli po właściwym etapie instytucja zamieszcza listę projektów do następnego etapu.

Pan Paweł Chorąży odniósł się do przedstawionych uwag. Wskazał, że ostateczna lista projektów, które uzyskały dofinansowanie pojawia się po etapie piątym, bo wówczas kończy się ocena całego projektu. Poza tym w jego opinii aktualnie największy problem występuje przy ocenie budżetu na etapie oceny merytorycznej, gdyż z audytów przeprowadzonych do tej pory wynika, że bardzo często oceniający koncentrują się na weryfikacji detali, a nie jakości i ogólnej koncepcji projektu. Proponowany sposób oceny miałby weryfikować na wstępie czy projekt jest sensowny z merytorycznego punktu widzenia, a następnie ocenić budżet i ewentualnie zgłosić do niego poprawki. Zatem ocena budżetu nie odbywałaby się w sposób niezależny od tego co było na wcześniejszym etapie oceny.

Pani Dominika Tadla odnosząc się do wypowiedzi Pani Doroty Korczyńskiej zgodziła się z tym, że zmiany w budżecie warunkują zmiany w innych kryteriach, zadaniach, w potencjale w związku z tym w załączniku z opisem kryteriów znajduje się adnotacja, że przy ocenie kryteriów merytorycznych oceniający może posilkować się informacjami zawartymi w szczegółowym opisie budżetu czy w uzasadnieniu wydatków. Zatem w jej opinii zrozumiałe jest, że oceniając potencjał kadrowy, techniczny, finansowy nie uniknie się patrzenia w budżet natomiast budżet nie byłby oceniany punktowo, a jego ocena zostałaby przesunięta na drugi etap, gdyż jest on wtórny wobec zadań. Wnioskodawca powinien przemyśleć sensowność proponowanych działań w projekcie, logikę, chronologię i ich powiązanie, a dopiero potem dobrać do nich wydatki. Pani Tadla odniosła się również do wypowiedzi Pana Jarosława Hawrysa i stwierdziła, że kryterium, czy negocjacje zakończyły się wynikiem pozytywnym, musi być oceniane przez KOP, ponieważ jest to element oceny, a obecna ustawa wdrożeniowa nie pozwala wyprowadzać oceny kryteriów poza KOP.

Pan Krzysztof Mnich podzielił się spostrzeżeniem, iż faktycznie istnieje problem z oceną budżetu, na której projekty są często odrzucane, gdyż wnioski o dofinansowanie nie otrzymują w tej części 60% punktów. W związku z tym Pan Mnich zadał pytanie, czy budżet mógłby być wyjęty z konieczności otrzymania 60% punktów. Ponadto stwierdził, iż jako piszący projekty wnioskuje, aby budżet można było w trakcie negocjacji wynegocjować.

Pan Piotr Krasuski poinformował, odpowiadając na pytanie Pana Krzysztofa Mnicha, że propozycja zaproponowana przez IZ wyłącza budżet z pierwszego etapu oceny, czyli maksymalna liczba punktów do zdobycia w tej sytuacji to 80 w pierwszym etapie natomiast budżet byłby oceniany później w drugim

etapie. Stwierdził również, że nie jest prawdą, że projekt nie może odpaść na budżecie. Jest to możliwe, ale najpierw wnioskodawca dostaje szansę uzupełnienia i poprawy budżetu. Jeżeli poprawki nie zostaną wprowadzone lub wnioskodawca nie wyjaśni wysokości wątpliwych wydatków, wówczas projekt odpada na budżecie.

Pani Dominika Tadla odniosła się do wypowiedzi Pana Krzysztofa Mnicha, że budżet będzie można wynegocjować i wyjaśniła, że nie do końca tak to będzie wyglądać. Jeżeli oceniający podczas oceny zadań i oceny potencjału zauważy, że w budżecie ujęte są różne działania przybierające formę wydatków niekwalifikowalnych wówczas będzie to dla oceniającego sygnał, że wnioskodawca zamierza realizować takie działania w ramach projektu, w związku z tym projekt może odpaść.

Pani Dorota Korczyńska odnosząc się do toczącej się dyskusji zaproponowała rozwiązanie, które polegałoby na tym, że podczas oceny punktowej weryfikowane byłoby to, czy projekt jest spójny merytorycznie w zakresie opisu grupy docelowej, trafności doboru zadań, harmonogramu, wskaźników, szacowanego budżetu projektu oraz czy projekt przyczynia się do osiągnięcia celów programu. Drugim elementem oceny jakościowej byłaby weryfikacja poziomu zakładanych rezultatów w odniesieniu do zaplanowanych kosztów i ocena relacji nakład/rezultat. Następnie w zaproponowanym podejściu stosowany byłby model, który został zaproponowany przez IZ, czyli w przypadku wnioskodawców, którzy uzyskali minimum 60% w każdej części weryfikowane byłoby czy wydatki są uzasadnione i zgodne z Wytocznymi.

Pan Wojciech Drabko (Krajowa Izba Gospodarcza) zaznaczył, że zmienia się sekwencja zdarzeń dotyczących oceny, natomiast nie zmieniają się same kryteria. W związku z tym jeżeli w pierwszej części oceny można otrzymać 80 punktów to pozostałe 20 punktów można otrzymać w drugiej części. Zauważył, że jeżeli dobrze rozumie, to spełnienie dodatkowych kryteriów premiujących odbywa się na końcowym etapie, zatem odzwierciedlenie dodatkowych punktów premiujących będzie widoczne dopiero na docelowej liście po negocjacjach. Następnie przeszedł do kwestii oceny warunkowej i zadał pytanie w jaki sposób będzie wyglądała ocena warunkowa, czy będzie miała charakter spełniony/ niespełniony. Drugą poruszoną kwestię stanowił mandat negocjacyjny i pytanie, czy mandat negocjacyjny oznacza negocjowanie wyłącznie tego co zostało wskazane w kartach przez oceniających. Na zakończenie Pan Wojciech Drabko zasygnalizował, żeby zastanowić się nad wyborem konkursów do pilotażu, ponieważ jeden z nich, dotyczący pomocy zwrotnej sam w sobie jest konkursem pilotażowym.

Pan Piotr Krasuski odniósł się do wypowiedzi Pana Wojciecha Drabko i wyjaśnił, że w trzech konkursach testowane będą różne rozwiązania w różnym zakresie. Nowa procedura oceny wniosków o dofinansowanie testowana byłaby w konkursie IDA. Odpowiadając na pytanie w kwestii mandatu negocjacyjnego wyjaśnił, że mandat negocjacyjny obejmuje wyłącznie kwestie wskazane przez oceniających w ramach przeprowadzonej oceny. Odnosząc się do pytania związanego z oceną budżetu projektu wyjaśnił, iż ocena budżetu nie będzie oceną punktową. W skali od 0 do 80 oceniana jest część merytoryczna wniosku o dofinansowanie. Wnioski o dofinansowanie z najwyższą punktacją kierowane byłyby do oceny budżetu, która byłaby oceną zerojedynkową, na zasadzie, czy spełnia kryterium lub czy spełnia je warunkowo. Następnie formułowany byłby mandat negocjacyjny i jeżeli wnioskodawca nie spełniłby warunków, nie mógłby otrzymać dofinansowania.

Pan Paweł Chorąży poinformował, że kończy się czas na dyskusję i podsumował ją stwierdzeniem, że IZ planowała przeprowadzenie pilotażowych konkursów w nowej formule na początku października. Następnie zwrócił się z pytaniem do członków komitetu, czy widzą potrzebę dopracowania tej nowej formuły lub czy w opinii członków komitetu dopuszczalne jest przeprowadzenie takiego pilotażu w październiku.

Pani Dorota Korczyńska dodała, że należy mieć na uwadze, aby zastosowanie nowych rozwiązań nie było krzywdzące dla wnioskodawców. Zaproponowała, aby w ramach grupy ds. efektywności spróbować to jeszcze przepracować i wówczas obiegowo przyjąć taką uchwałę.

Pan Paweł Chorąży zaproponował jeszcze inne rozwiązanie, gdyż zaznaczył, że nie chce tego rozwiązania forsować na siłę. Zasugerował, aby kwestie nowego podejścia do oceny wniosków o dofinansowanie pozostawić do uchwalenia w trybie obiegowym natomiast zaproponował przeprowadzenie głosowania w kwestii elektronicznego składania wniosku o dofinansowanie, która nie budziła większych wątpliwości. Z uwagi na brak sprzeciwu w tym zakresie zaproponował przejście do procedury głosowania. W głosowaniu wzięło udział 31 osób. Za przyjęciem uchwały opowiedziało się 30 osób, 1 osoba wstrzymała się od głosu. Tym samym uchwała została podjęta. Następnie oddał głos Pani Dyrektor Wilimskiej.

Pani Wioletta Wilimska (Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Krakowie) poinformowała, że czuje się wyróżniona, iż może wziąć udział w obradach Komitetu Monitorującego PO WER i przedstawić projekt Akademii Rozwoju Administracji Społecznej. Zaznaczyła, że projekt jest dobry i ma wiele dobrych działań, dlatego ma nadzieję, że będzie możliwość opowiedzieć o nim więcej na następnym komitecie monitorującym. Dodała, że projekt reprezentuje Polskę w konkursie REGIO stars.

Pan Paweł Chorąży podziękował Pani Dyrektor i oświadczył, że następny Komitet Monitorujący PO WER odbędzie się w dniach 22-23 listopada w jednym z miast Trójmiasta. Następnie poinformował, że projekt Akademii Rozwoju Administracji Społecznej jest finalistą tegorocznej edycji REGIO stars w części dotyczącej spójności społecznej. Zauważył, że projekt jest finansowany z Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, a nagroda przyznawana jest na poziomie europejskim.

15. Sprawy różne

Pani Elżbieta Wielg (NSZZ Solidarność) zwróciła się z prośbą o pisemne uzasadnienie, jakie są konsekwencje umożliwienia w ramach projektów z 2.16 obowiązkowego uczestnictwa w projekcie partnerów spoza administracji i partnerów społecznych.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MR) podziękował i poinformował, że miesiące do listopada będą służyły do wypracowania modus operandi.

Pan Sławomir Witkiewicz (Forum Związków Zawodowych) poinformował, że 8 września w MEN odbyło się pierwsze posiedzenie grupy sterującej dotyczące wszystkich projektów pozakonkursowych, które przez ostatnie półtora roku były przedmiotem obrad. Zaznaczył, że planowane jest organizowanie spotkań w cyklu kwartalnym. Zauważył, iż obecnie nie zidentyfikowano żadnych zagrożeń, natomiast wystąpiło niewielkie opóźnienie w jednym z projektów, które zostało nadgonione. Nadmienił, że notatka z tej grupy zostanie przygotowana i przekazana do członków komitetu monitorującego.

Pan Paweł Chorąży podziękował i zauważył, że jest to bardzo dobry pomysł oraz stwierdził, iż liczy na systematyczną informację zwrotną.

Pan Jarosław Hawrysz (Komisja Europejska) podziękował w imieniu Komisji Europejskiej za aktywność członków oraz organizację komitetu. Jednocześnie poinformował, że wartość projektów, które zostały do tej pory zatwierdzone przez komitet wynosi prawie 750 mln euro.

Pan Jarosław Komża (Związek Powiatów Polskich) podziękował serdecznie w imieniu własnym i pozostałych członków komitetu monitorującego sympatycznemu sekretariatowi za wzorową organizację pracy.

Opracował: Sekretariat KM PO WER

Akceptował: Pan Paweł Chorąży, Podsekretarz Stanu w MR

Przewodniczący Komitetu Monitorującego PO WER

Załączniki:

1. Lista osób biorących udział w X posiedzeniu KM PO WER
2. Prezentacja zmian w Regulaminie KM PO WER oraz powołanie Grupy roboczej ds. efektywności PO WER
3. Prezentacja stanu wdrażania PO WER
4. Prezentacja Roczного Planu Działania na 2017 rok dla Osi V PO WER w zakresie kompetencji MZ
5. Prezentacja zmian w Rocznym Planie Działania na 2016 r. dla Działania 2.17 (MS)
6. Prezentacja Roczного Planu Działania na 2017 rok dla Działania 2.17 (MS)
7. Prezentacja zmian w Rocznym Planie Działania na 2016 rok oraz Roczne Plany Działania na 2017 rok dla Osi I PO WER
8. Prezentacja Roczного Planu Działania na 2017 rok dla Działania 2.19 (MR)
9. Prezentacja zmian w Rocznym Planie Działania na 2016 rok oraz Roczny Plan Działania na 2017 rok dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji MRPiPS
10. Prezentacja zmian w Rocznym Planie Działania na 2016 rok dla Osi III PO WER w zakresie kompetencji NCBiR
11. Prezentacja Roczного Planu Działania na 2017 rok dla Osi III PO WER w zakresie kompetencji NCBiR
12. Prezentacja zmian w Rocznym Planie Działania na 2016 rok dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji MEN
13. Prezentacja Roczного Planu Działania na 2017 rok dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji MEN
14. Prezentacja Roczного Planu Działania na 2017 rok dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji PARP
15. Prezentacja Roczного Planu Działania na 2017 rok dla Działania 2.16 (KPRM)
16. Prezentacja zmian w Rocznych Planach Działania na 2016 rok dla Działań 4.1 i 4.3 oraz Roczny Plan Działania na 2017 r. dla Działania 4.2
17. Prezentacja pilotażu nowego sposobu oceny merytorycznej wniosków o dofinansowanie w konkursach w Osi IV PO WER

Załącznik nr 1 – Lista osób biorących udział w X posiedzeniu KM PO WER

Przedstawiciele strony rządowej:

1. Pan Paweł Choraży – Podsekretarz Stanu, Ministerstwo Rozwoju
2. Pan Piotr Krasuski – Dyrektor Departamentu EFS, Ministerstwo Rozwoju
3. Pani Dorota Bortnowska – Zastępca Dyrektora Departamentu EFS, Ministerstwo Rozwoju
4. Pan Rafał Laskowski – Naczelnik Wydziału Systemu Wdrażania i Potencjału Administracyjnego, Departament Koordynacji Wdrażania Funduszy UE, Ministerstwo Rozwoju
5. Pani Konstancja Piątkowska – Zastępca Dyrektora Departamentu Strategii Rozwoju, Ministerstwo Rozwoju
6. Pani Magdalena Dziubek – Grudzińska – Departament Strategii Rozwoju, Ministerstwo Rozwoju
7. Pan Marek Stodolny – Zastępca Dyrektora Departamentu Wdrażania EFS, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
8. Pani Marlena Kończak – Naczelnik Wydziału Strategii i Ewaluacji, Departament Wdrażania EFS, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
9. Pan Krzysztof Górski – Naczelnik Wydziału Instytucji Wdrażającej PO KL, Ministerstwo Zdrowia
10. Pan Andrzej Trzęsiera – Zastępca Dyrektora Departamentu Administracji Publicznej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji
11. Pani Weronika Najda – Zastępca Dyrektora Departamentu Spraw Obywatelskich, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
12. Pan Krzysztof Motyk – Departament Oceny Skutków Regulacji, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
13. Pani Aleksandra Siemianowska – Zastępca Dyrektora Departamentu Strategii i Funduszy Europejskich, Ministerstwo Sprawiedliwości
14. Pani Monika Osmańska – Naczelnik Wydziału ds. Wdrażania EFS, Departament Strategii i Funduszy Europejskich, Ministerstwo Sprawiedliwości
15. Pan Marek Lewiński – Dyrektor Departamentu Funduszy Strukturalnych, Ministerstwo Edukacji Narodowej
16. Pan Jan Kosiński – Departament Funduszy Strukturalnych, Ministerstwo Edukacji Narodowej
17. Pani Paulina Gąsioriewicz – Płonka – Dyrektor Działu Rozwoju Kadry Naukowej, Narodowe Centrum Badań i Rozwoju
18. Pani Anna Świebocka – Nerkowska – Dyrektor Departamentu Rozwoju Kadr w Przedsiębiorstwach, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
19. Pani Monika Lewandowska – Wydział Organizacji Szkolnictwa i Nadzoru Pedagogicznego, Departament Spraw Społecznych i Oświaty Rolniczej, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
20. Pan Andrzej Kurkiewicz – Zastępca Dyrektora Departamentu Innowacji i Rozwoju, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego
21. Pani Ewa Annusewicz – Departament Innowacji i Rozwoju, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego
22. Pan Jarosław Siebielec – Departament Instytucji Płatniczej, Ministerstwo Finansów
23. Pani Justyna Jambor – Przedstawiciel Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania

24. Pan Krzysztof Kosiński – Przedstawiciel Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych

Przedstawiciele strony samorządowej:

25. Pani Ewa Grzebieniak – Dyrektor Dolnośląskiego Wojewódzkiego Urzędu Pracy, Konwent Dyrektorów WUP

26. Pan Arkadiusz Piecyk – Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Kielcach, Konwent Dyrektorów WUP

27. Pan Andrzej Przewoda – Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Szczecinie, Konwent Dyrektorów WUP

28. Pani Janina Mironowicz – Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Białymstoku, Konwent Dyrektorów WUP

29. Pan Zdzisław Szczepkowski – Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Olsztynie, Konwent Dyrektorów WUP

30. Pani Krystyna Pawlak – Wicestarosta Powiatu Łęczyckiego, Unia Miasteczek Polskich

31. Pan Bogdan Bieniek – Radny Rady Miejskiej w Mielcu, Związek Miast Polskich

32. Pan Jarosław Komża – Ekspert Związku Powiatów Polskich

33. Pani Dorota Korczyńska – Kierownik Biura ds. Europejskiego Funduszu Społecznego w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Zachodniopomorskiego, Przedstawiciel Związku Województw RP

34. Pani Barbara Kwapiszewska – Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Poznaniu, Konwent Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej

35. Pani Aleksandra Kowalska – Dyrektor Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej w Poznaniu, Konwent Dyrektorów Regionalnych Ośrodków Polityki Społecznej

36. Pani Dorota Rybarska-Jarosz – Dyrektor Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej w Szczecinie, Konwent Dyrektorów Regionalnych Ośrodków Polityki Społecznej

Przedstawiciele partnerów społecznych i gospodarczych:

37. Pani Elżbieta Wielg – Niezależny Samorządny Związek Zawodowy "Solidarność"

38. Pani Aleksandra Wąsik – Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych

39. Pan Zygmunt Mierzejewski – Forum Związków Zawodowych

40. Pan Sławomir Wittkowicz – Forum Związków Zawodowych

41. Pan Dariusz Kapusta – Doradca Prezydenta Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej

42. Pani Iwona Zawadzka – Ekspertka ds. funduszy unijnych, Konfederacja Lewiatan

43. Pan Andrzej Stępnikowski – Zastępca Dyrektora Zespołu Oświaty Zawodowej i Problematyki Społecznej, Związek Rzemiosła Polskiego

44. Pan Marcin Tumanow – Związek Pracodawców Business Centre Club

45. Pan Dominik Wasilewski – Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich

46. Pan Wojciech Drabko – Wiceprezes Polskiej Izby Firm Szkoleniowych, przedstawiciel Krajowej Izby Gospodarczej

47. Pani Teresa Tiszbierk – Związek Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej

48. Pan Mariusz Malinowski – Fundacja Rozwiązania HR

49. Pan Krzysztof Mnich – Fundacja Biznes i Prawo

50. Pan Artur Jerzy Badyda – Politechnika Warszawska
51. Pani Anna Rogowska – Politechnika Warszawska
52. Pan Paweł Backiel – Wiceprezes Zarządu, Stowarzyszenie Europartner Akademicki Klub Integracji Europejskiej

Przedstawiciele Komisji Europejskiej w roli doradczej:

1. Pani Wallis Goelen – Dyrekcja Generalna ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego, Komisja Europejska
2. Pan Jarosław Hawrysz – Dyrekcja Generalna ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego, Komisja Europejska
3. Pani Joanna Charytonowicz – Dyrekcja Generalna ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego, Komisja Europejska

Obserwatorzy:

1. Pan Piotr Bartosiak – Ministerstwo Edukacji Narodowej
2. Pani Liliana Budkowska – Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji
3. Pani Paulina Chodyra – Centrum Projektów Europejskich
4. Pan Tomasz Czop – Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Rzeszowie
5. Pani Agnieszka Dec – Departament EFS, Ministerstwo Rozwoju
6. Pan Mirosław Fatyga – Wojewódzki Urząd Pracy w Lublinie
7. Pani Barbara Grześ – Centrum Projektów Europejskich
8. Pan Ryszard Jagiełło – Departament EFS, Ministerstwo Rozwoju
9. Pan Michał Maćkiewicz – Najwyższa Izba Kontroli
10. Pani Patrycja Makowska – Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji
11. Pani Paulina Markiewicz – Departament EFS, Ministerstwo Rozwoju
12. Pani Anna Mickiewicz – Zastępca Dyrektora Departamentu EFS, Ministerstwo Rozwoju
13. Pani Małgorzata Mika – Naczelnik Wydziału Systemu Wdrażania, Departament EFS, Ministerstwo Rozwoju
14. Pan Łukasz Mikulec – Naczelnik Wydziału Rynku Pracy i Integracji Społecznej, Departament EFS, Ministerstwo Rozwoju
15. Pani Ewa Olejniczak – Wojewódzki Urząd Pracy w Gdańsku
16. Pani Alina Paluchowska – Wojewódzki Urząd Pracy w Krakowie
17. Pani Milena Piechnik – Wojewódzki Urząd Pracy w Opolu
18. Pani Krystyna Piechocka – Departament EFS, Ministerstwo Rozwoju
19. Pani Beata Pojawa – Departament EFS, Ministerstwo Rozwoju
20. Pani Marta Rudnik – Żelazowska – Centrum Projektów Europejskich
21. Pan Tomasz Sieradz – Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Warszawie
22. Pan Grzegorz Sikorski – Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Katowicach
23. Pan Stanisław Sorys – Wicemarszałek Województwa Małopolskiego

24. Pan Igor Szczepański – Departament Certyfikacji i Desygnacji, Ministerstwo Rozwoju
25. Pani Dominika Tadla – Naczelnik Wydziału Mobilności i Współpracy Ponadnarodowej, Departament EFS, Ministerstwo Rozwoju
26. Pani Anna Urbaniak – Wojewódzki Urząd Pracy w Zielonej Górze
27. Pan Aleksander Waszkielewicz – Grupa ON Inclusion 14-20
28. Pani Wioletta Wilimska – Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Krakowie
29. Pani Joanna Witkowska – Wojewódzki Urząd Pracy w Gdańsku
30. Pani Marzena Wojda – Fundacja Rozwoju Demokracji Lokalnej
31. Pan Wojciech Wróblewski – Koordynator Zespołu Wdrażania Działania 2.19 PO WER, Departament EFS, Ministerstwo Rozwoju
32. Pani Aneta Zaraś – Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
33. Pan Paweł Zdun – Naczelnik Wydziału Zarządzania Departamentu EFS, Ministerstwo Rozwoju